

Den Europæiske Unions Tidende

C 351 E

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

56. årgang
30. november 2013

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
III <i>Forberedende retsakter</i>		
RÅDET		
2013/C 351 E/01	Rådets førstebehandlingsholdning (EU) nr. 9/2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den fælles fiskeripolitik, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF	
	Vedtaget af Rådet den 17. oktober 2013	1
	Erklæring fra Rådet om flerårige planer	45
	Erklæring fra Europa-Parlamentet og Rådet om dataindsamling	45
	Erklæringer fra Kommissionen	45
2013/C 351 E/02	Rådets førstebehandlingsholdning (EU) nr. 10/2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000	
	Vedtaget af Rådet den 17. oktober 2013	46
	Erklæring fra Europa-Parlamentet og Rådet om kontrolregler på området varers sporbarhed og forbrugeroplysning	72
	Erklæringer fra Kommissionen	72

DA

III

(Forberedende retsakter)

RÅDET

RÅDETS FØRSTEBEHANDLINGSHOLDNING (EU) Nr. 9/2013

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den fælles fiskeripolitik, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF

Vedtaget af Rådet den 17. oktober 2013

(2013/C 351 E/01)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 ⁽⁴⁾ blev der indført en EF-ordning for bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcer som led i den fælles fiskeripolitik.

⁽¹⁾ EUT C 181 af 21.6.2012, s. 183.

⁽²⁾ EUT C 225 af 27.7.2012, s. 20.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 6.2.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 17.10.2013. Europa-Parlamentets holdning af ... og Rådets afgørelse af ...

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik (EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59).

(2) Anvendelsesområdet for den fælles fiskeripolitik omfatter bevarelse af havets biologiske ressourcer og forvaltningen af fiskeriet fra dem. Desuden omfatter den fælles fiskeripolitik, for så vidt angår markedsforanstaltninger og finansielle foranstaltninger til støtte for dens mål, biologiske ferskvandsressourcer og akvakulturaktiviteter samt forarbejdning og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter, når sådanne aktiviteter udøves på medlemsstaternes område eller i EU-farvande, herunder af fiskerfartøjer, som fører tredjelands flag og er registreret i tredjelande, eller af EU-fiskerfartøjer eller borgere i medlemsstaterne, dog med forbehold af flagstatens primære ansvar, under hensyntagen til artikel 117 i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 ⁽⁵⁾ (UNCLOS).

(3) Rekreativt fiskeri kan have betydelig indvirkning på fiskeressourcerne, og derfor bør medlemsstaterne sikre, at dette fiskeri foregår på en måde, der er forenelig med den fælles fiskeripolitikens mål.

(4) Den fælles fiskeripolitik bør sikre, at fiskeriet og akvakulturen bidrager til at skabe miljømæssigt, økonomisk og socialt bæredygtige forhold på lang sigt. Den bør omfatte regler, der sigter mod at sikre sporbarheden, sikkerheden og kvaliteten af produkter, der markedsføres i Unionen. Desuden bør den fælles fiskeripolitik bidrage til øget produktivitet, til en rimelig levestandard i fiskerierhvervet, herunder småskalafiskeri, til stabile markeder, og den bør sikre, at forsyninger af fødevarer er til rådighed, og at de når ud til forbrugerne til rimelige priser. Den fælles fiskeripolitik bør bidrage til Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og bør medvirke til, at målene heri nås.

⁽⁵⁾ De Forenede Nationers havretskonvention og aftalen vedrørende anvendelsen af kapitel XI i denne konvention (EFT L 179 af 23.6.1998, s. 3).

- (5) Unionen er kontraherende part i UNCLOS⁽¹⁾ og i henhold til Rådets afgørelse 98/414/EF⁽²⁾ i De Forenede Nationers aftale af 4. december 1995 om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 vedrørende bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskearter af 4. december 1953⁽³⁾ (FN-aftalen om fiskebestande) og i henhold til Rådets afgørelse 96/428/EF⁽⁴⁾ i aftalen af 24. november 1993 om fremme af fiskerfartøjers overholdelse af internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger på det åbne hav vedtaget af De Forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation⁽⁵⁾.
- (6) Ved disse internationale instrumenter fastsættes der først og fremmest bevarelsesforpligtelser, herunder forpligtelser til at træffe bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, der skal sikre, at havets ressourcer opretholdes på eller genoprettes til niveauer, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte både i havområder under national jurisdiktion og på åbent hav, og til at samarbejde herom med andre lande, en forpligtelse til bred anvendelse af en forsigtighedstilgang i forbindelse med bevarelse, forvaltning og udnyttelse af fiskebestande, en forpligtelse til at sikre forenelighed mellem bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, hvis havets ressourcer forekommer i havområder med forskellig jurisdiktionsstatus, samt en forpligtelse til at tage behørigt hensyn til anden lovlig udnyttelse af havene. Den fælles fiskeripolitik bør derfor bidrage til Unionens gennemførelse af sine internationale forpligtelser i henhold til disse internationale instrumenter. Hvis medlemsstaterne vedtager bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som de har fået bemyndigelse til at vedtage som led i den fælles fiskeripolitik, bør de også handle på en måde, der er fuldt forenelig med de internationale forpligtelser vedrørende bevarelse og samarbejde i henhold til disse internationale instrumenter.
- (7) På verdensstopmødet om bæredygtig udvikling i Johannesburg i 2002 forpligtede Unionen og dens medlemsstater sig til at tage skridt til at modvirke den fortsatte nedgang i mange fiskebestande. Unionen bør derfor forbedre sin fælles fiskeripolitik ved en tilpasning af udnyttelsesgraderne for at sikre, at udnyttelsen af havets biologiske ressourcer inden for en passende tidsramme genopretter og opretholder de befiskede bestande over niveauer, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte. Udnyttelsesgraderne bør nås senest i 2015. Det bør kun være tilladt, at disse udnyttelsesgrader nås på et senere tidspunkt, hvis det, at de nås senest i 2015, vil være til alvorlig skade for de berørte fiskerflåders økonomiske og sociale bæredygtighed. Disse grader bør nås hurtigst muligt efter 2015 og under alle omstændigheder senest i 2020. Hvis de videnskabelige oplysninger ikke er tilstrækkelige til, at disse niveauer kan fastsættes, kan det overvejes at anvende omtrentlige parametre.
- (8) Forvaltningsbeslutninger vedrørende det maksimalt bæredygtige udbytte i blandet fiskeri bør tage højde for de vanskeligheder, der er forbundet med at fiske alle bestande på samme tid i et blandet fiskeri i overensstemmelse med det maksimalt bæredygtige udbytte, navnlig hvis videnskabelig rådgivning indikerer, at det er meget vanskeligt at undgå at måtte lukke fiskeriet af en bestand ved at forbedre de anvendte fiskeredskabers selektivitet. Passende videnskabelige organer bør anmodes om at rådgive om, hvad der er passende niveauer for fiskeridelighed i sådanne situationer.
- (9) Den fælles fiskeripolitik bør sikre, at der er sammenhæng med fiskerimålene i den afgørelse, som konferencen mellem parterne i konventionen om den biologiske mangfoldighed har vedtaget om strategiplanen for biodiversitet for perioden 2011-2020, og med de biodiversitetsmål, som Det Europæiske Råd har vedtaget den 25. og 26. marts 2010.
- (10) Bæredygtig udnyttelse af havets biologiske ressourcer bør baseres på en forsigtighedstilgang, som følger af det forsigtighedsprincip, der er omhandlet i artikel 191, stk. 2, første afsnit, i traktaten, under hensyntagen til tilgængelige videnskabelige data.
- (11) Den fælles fiskeripolitik bør bidrage til at beskytte havmiljøet, til en bæredygtig forvaltning af alle kommercielt udnyttede arter og især til at opnå en god miljøtilstand senest i 2020, jf. artikel 1, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF⁽⁶⁾.
- (12) Den fælles fiskeripolitik bør ligeledes bidrage til forsyning med fødevarer med et højt næringsindhold på Unionens marked og til at mindske Unionens markeds afhængighed af fødevarerimporter. Den bør også fremme direkte og indirekte jobskabelse og økonomisk udvikling i kystområderne.
- ⁽¹⁾ Rådets afgørelse 98/392/EF af 23. marts 1998 om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af de Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 og af aftalen af 28. juli 1994 vedrørende anvendelsen af kapitel XI i denne konvention (EFT L 179 af 23.6.1998, s. 1).
- ⁽²⁾ Rådets afgørelse 98/414/EF af 8. juni 1998 om Det Europæiske Fællesskabs ratifikation af aftalen om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 vedrørende bevarelse og forvaltning af fiskebestande, der bevæger sig både inden for og uden for eksklusive økonomiske zoner (fælles bestande), og stærkt vandrende fiskebestande (EFT L 189 af 3.7.1998, s. 14).
- ⁽³⁾ Aftale om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 vedrørende bevarelse og forvaltning af fiskebestande, der bevæger sig både inden for og uden for eksklusive økonomiske zoner (fælles bestande), og stærkt vandrende fiskebestande (EFT L 189 af 3.7.1998, s. 16).
- ⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 96/428/EF af 25. juni 1996 om Fællesskabets godkendelse af aftalen om fremme af fiskerfartøjers overholdelse af internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger på det åbne hav (EFT L 177 af 16.7.1996, s. 24).
- ⁽⁵⁾ Aftalen om fremme af fiskerfartøjers overholdelse af internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger på det åbne hav (EFT L 177 af 16.7.1996, s. 26).
- ⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet) (EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19).

- (13) Der bør iværksættes en økosystembaseret tilgang til fiskeriforvaltning, og fiskeriaktiviteternes miljøvirkninger bør begrænses, ligesom uønskede fangster så vidt muligt bør undgås og reduceres.
- (14) Det er vigtigt for forvaltningen af den fælles fiskeripolitik, at denne følger principperne om god forvaltningspraksis. Disse principper omfatter beslutningstagning på basis af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, bred aktørinddragelse og langsigtede perspektiver. En vellykket forvaltning af den fælles fiskeripolitik afhænger også af en klar definition af ansvaret på EU-plan og på regionalt, nationalt og lokalt plan, og af, at de foranstaltninger, der træffes, er forenelige med hinanden og i tråd med andre EU-politikker.
- (15) Den fælles fiskeripolitik bør bidrage til at forbedre sikkerheds- og arbejdsforholdene for dem, der arbejder i fiskeriet.
- (16) Der bør i den fælles fiskeripolitik, hvor det er relevant, tages fuldt hensyn til dyresundhed, dyrevelfærd og fødevarer- og fodersikkerhed.
- (17) Da alle spørgsmål vedrørende Europas have hænger sammen, bør den fælles fiskeripolitik gennemføres på en måde, der er i overensstemmelse med andre EU-politikker, og som navnlig tager hensyn til samspillet med Unionens handlinger inden for andre havpolitiske områder. Der bør sikres sammenhæng i forvaltningen af de forskellige sektorpolitikker for Østersøen, Nordsøen, Det Keltiske Hav, Biscayabugten og havområdet ud for den iberiske kyst, Middelhavet og Sortehavet.
- (18) EU-fiskerifartøjer bør have lige adgang til EU-farvande og ressourcer, der er omfattet af den fælles fiskeripolitikens regler.
- (19) De eksisterende regler, der begrænser adgangen til ressourcer inden for medlemsstaternes 12-sømilezone, har fungeret tilfredsstillende til gavn for bevarelsen ved at begrænse fiskeriindsatsen i de mest følsomme dele af EU-farvandene. Reglerne har også bevaret det traditionelle fiskeri, som den sociale og økonomiske udvikling i visse kystsamfund er stærkt afhængig af. Disse regler bør derfor fortsat anvendes. Medlemsstaterne bør bestræbe sig på at give præferentiel adgang for småskalafiskere, ikkeindustrielle fiskere eller kystfiskere.
- (20) Små øer beliggende ud for kysten, som er afhængige af fiskeri, bør især anerkendes og støttes, hvor det er relevant, for at sætte dem i stand til at overleve og trives.
- (21) Havets biologiske ressourcer omkring de regioner i Unionens yderste periferi, der er omhandlet i artikel 349, stk. 1, i traktaten, bør nyde særlig beskyttelse, idet de bidrager til at bevare den lokale økonomi på disse territorier for så vidt angår deres strukturelle, sociale og økonomiske situation. Visse fiskeriaktiviteter i de pågældende farvande bør derfor kun udøves af fiskerifartøjer, der er registreret i en havn på disse territorier.
- (22) For at bidrage til bevarelsen af levende akvatiske ressourcer og marine økosystemer bør Unionen bestræbe sig på at beskytte områder, som er biologisk følsomme, ved at udpege dem som beskyttede områder. I sådanne tilfælde bør det være muligt at begrænse eller forbyde fiskeriaktiviteter. Når der træffes beslutning om, hvilke områder der skal udpeges, bør der især tages hensyn til de områder, hvor det er klart dokumenteret, at der er kraftige koncentrationer af fisk, som er under bevarelsesmæssig mindstereferencetørrelse, og gydeområder, og til de områder, som skønnes at være biogeografisk følsomme. Der bør også tages hensyn til eksisterende bevaringsområder. For at lette udpegelsesprocessen bør medlemsstaterne identificere passende områder, herunder områder, som udgør en del af et sammenhængende netværk, og de bør i relevant omfang samarbejde om at udarbejde og fremsende fælles henstillinger til Kommissionen. For at få fastlagt beskyttede områder på en mere effektiv måde bør det være muligt for Kommissionen at have beføjelse til at fastlægge dem i en flerårig plan. For at sikre et passende niveau for demokratisk ansvarlighed og kontrol bør Kommissionen regelmæssigt aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om disse beskyttede områder.
- (23) Målet med bæredygtig udnyttelse af havets biologiske ressourcer kan nås på en mere effektiv måde ved en flerårig tilgang til fiskeriforvaltning, hvor opstilling af flerårige planer, som afspejler de forskellige fiskeriers særlige karakteristika, prioriteres.
- (24) De flerårige planer bør om muligt omfatte flere bestande, hvis der er tale om fælles udnyttelse af sådanne bestande. De flerårige planer bør fastlægge rammerne for bæredygtig udnyttelse af de berørte bestande og marine økosystemer, idet der opstilles klare tidsplaner og beskyttelsesforanstaltninger for uforudset udvikling. Flerårige planer bør ligeledes underlægges præcist fastsatte forvaltningsmål med henblik på at bidrage til den bæredygtige udnyttelse af bestandene og til beskyttelsen af de pågældende marine økosystemer. Disse planer bør vedtages i samråd med de rådgivende råd, operatører i fiskerierhvervet, videnskabsfolk og andre aktører, der har interesse i fiskeriforvaltningen.
- (25) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF⁽¹⁾, Rådets direktiv 92/43/EØF⁽²⁾ og direktiv 2008/56/EF pålægger medlemsstaterne visse forpligtelser med hensyn til henholdsvis særligt beskyttede områder, særlige bevarelsesområder og beskyttede havområder. Sådanne foranstaltninger kan kræve vedtagelse af foranstaltninger, der er omfattet af den fælles fiskeripolitik. Det er derfor hensigtsmæssigt at bemyndige medlemsstaterne til for farvande, der hører under deres højhedsområde og jurisdiktion, at vedtage sådanne bevarelsesforanstaltninger, der er nødvendige for, at de kan opfylde deres forpligtelser i henhold til disse EU-retsakter,

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

når sådanne foranstaltninger ikke berører andre medlemsstaters fiskeriinteresser. Når sådanne foranstaltninger kan berøre andre medlemsstaters fiskeriinteresser, tillægges beføjelsen til at vedtage sådanne foranstaltninger Kommissionen, og der bør gøres brug af regionalt samarbejde mellem de berørte medlemsstater.

- (26) Der er behov for foranstaltninger, der kan reducere de nuværende store mængder uønskede fangster og gradvis eliminere udsmid. Uønskede fangster og udsmid er et stort spild og har negativ indvirkning på en bæredygtig udnyttelse af havets biologiske ressourcer, på de marine økosystemer og på fiskeriets finansielle levedygtighed. Der bør indføres en forpligtelse til at lande alle fangster («landingsforpligtelsen») af arter, der er underlagt fangstbegrænsninger og, i Middelhavet, også fangster af arter, der er underlagt mindstestørrelse, taget under fiskeriaktiviteter i EU-farvande eller af EU-fiskerfartøjer, og forpligtelsen bør gennemføres gradvis, og regler, som hidtil har pålagt fiskerne at smide fangster ud igen, bør ophæves.
- (27) Landingsforpligtelsen bør indføres efter en fremgangsmåde, hvor de forskellige fiskerier tages hver for sig. Fiskerne bør have ret til at fortsætte med udsmid af arter, som ifølge den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning har en høj overlevelsesrate, når de bliver genudsat.
- (28) For at få landingsforpligtelsen til at fungere og afbøde virkningen af forskellige årlige fangstsammensætninger bør medlemsstaterne have lov til at overføre kvoter fra år til år op til en vis procentdel.
- (29) I forvaltningen af landingsforpligtelsen er det nødvendigt, at medlemsstaterne gør deres yderste for at reducere uønskede fangster. I den forbindelse skal forbedringer af selektive fangstmetoder for at undgå og i videst mulig udstrækning reducere uønskede fangster prioriteres højt. Det er vigtigt for medlemsstaterne at fordele kvoter mellem fartøjerne i et miks, der så vidt muligt afspejler den forventede sammensætning af arter i fiskeriet. I tilfælde af et mismatch mellem disponible kvoter og det faktiske fiskerimønster bør medlemsstaterne overveje justeringer gennem kvoteudvekslinger med andre medlemsstater, herunder på permanent basis. Medlemsstaterne bør også overveje at gøre det lettere for fartøjs ejere at samle individuelle kvoter i puljer, f.eks. i på producentorganisationsniveau eller i fartøjs ejergruppeniveau. Endelig bør medlemsstaterne overveje at modregne bifangstarter i kvoten for mållarten afhængigt af bevarelsesstatussen for bifangstarterne.
- (30) Landinger af fisk, der er under den bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelse, bør kun kunne afsættes til bestemte formål og bør udelukkes fra afsætning til konsum.
- (31) For at tage højde for uønskede fangster, som er uundgåelige, selv når alle foranstaltninger til reduktion heraf anvendes, bør der fastlægges visse de minimis-undtagelser fra landeforpligtelsen for fiskeri, der er omfattet af landingsforpligtelsen, fortrinsvis gennem flerårige planer.
- (32) Når landingsforpligtelsen, herunder forpligtelsen til fangstdokumentation, gælder, med forbehold af videnskabelig rådgivning og uden risiko for målsætningerne om maksimalt bæredygtigt udbytte eller en forøget fiskeridødelighed, bør der være mulighed for en forhøjelse af de dertil hørende fiskerimuligheder for at tage højde for, at fisk, som tidligere blev smidt ud igen, nu landes.
- (33) Adgang til fiskeri bør baseres på gennemsigtige og objektive kriterier, herunder kriterier af miljømæssig, social og økonomisk karakter. Medlemsstaterne bør fremme ansvarligt fiskeri ved at skabe incitamenter for de brugere, der fisker på den mindst miljøskadelig måde, og som skaber de største fordele for samfundet.
- (34) For bestande, som der ikke er opstillet flerårige planer for, bør der sikres udnyttelsesgrader, der giver maksimalt bæredygtigt udbytte, gennem fastsættelse af fangst- eller fiskeriindsatsbegrænsninger. Hvis der ikke er tilstrækkelige data til rådighed, bør fiskeriet forvaltes ved hjælp af omtrentlige parametre.
- (35) På grund af fiskerierhvervets vanskelige økonomiske situation og visse kystsamfunds afhængighed af fiskeri bør der skabes et relativt stabilt fiskeri, ved at fiskerimulighederne fordeles blandt medlemsstaterne på basis af en forudsigelig andel af bestandene til hver medlemsstat.
- (36) På grund af bestandenes skiftende biologiske forhold bør et sådant relativt stabilt fiskeri sikre, at der fuldt ud tages hensyn til de særlige behov i områder, hvor lokalsamfundet er særligt afhængigt af fiskeri og aktiviteter i tilknytning hertil, jf. Rådets resolution af 3. november 1976 ⁽¹⁾, særlig bilag VII.

⁽¹⁾ Rådets resolution af 3. november 1976 om visse aspekter udadtil ved oprettelsen af en fiskerizone på 200 sømil inden for Fællesskabet fra den 1. januar 1977 at regne (EFT C 105 af 7.5.1981, s. 1).

- (37) Det er i den betydning, begrebet »tilsligtet relativ stabilitet« bør forstås.
- (38) Hvis der opstår en alvorlig trussel for bevarelsen af havets biologiske ressourcer eller for det marine økosystem som følge af fiskeri, og en sådan trussel kræver øjeblikkelig handling, bør Kommissionen være bemyndiget til at træffe midlertidige foranstaltninger. Disse foranstaltninger bør fastsættes inden for fastlagte tidsrammer og være operationelle i et nærmere bestemt tidsrum.
- (39) Medlemsstaterne bør samarbejde på regionalt plan med henblik på at vedtage fælles henstillinger og andre instrumenter til udarbejdelsen og gennemførelsen af bevarelsesforanstaltninger og foranstaltninger, der berører fiskeriaktiviteten i områder, der er beskyttet af miljølovgivningen. Inden for rammerne af regionalt samarbejde bør Kommissionen kun vedtage bevarelsesforanstaltninger gennem gennemførelsesretsakter eller delegerede retsakter, når alle berørte medlemsstater i en region er enige om en fælles henstilling. Foreligger der ingen fælles henstilling, bør Kommissionen forelægge et forslag til relevante foranstaltninger i henhold til trakatten.
- (40) Medlemsstaterne bør for bestande i EU-farvande være beføjede til at træffe bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, der kun gælder for EU-fiskerfartøjer, der fører deres flag.
- (41) Medlemsstaterne bør inden for deres 12-sømilezone være beføjede til at træffe bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, der gælder for alle EU-fiskerfartøjer, forudsat at sådanne foranstaltninger, når de gælder for EU-fiskerfartøjer fra andre medlemsstater, er ikke-diskriminerende, at der har fundet forudgående samråd med andre berørte medlemsstater sted, og at Unionen ikke har truffet foranstaltninger, der specifikt vedrører bevarelse og forvaltning inden for den pågældende 12-sømilezone.
- (42) Medlemsstaterne bør kunne introducere en ordning for omsættelige fiskekvoteandele.
- (43) Medlemsstaterne bør træffe specifikke foranstaltninger til at tilpasse antallet af EU-fiskerfartøjer til de disponible ressourcer på baggrund af deres vurderinger af balancen mellem deres flåders fiskerikapacitet og fiskerimuligheder. Vurderingerne bør foretages i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer og bør fremlægges i en årlig rapport, som Kommissionen fremsender. Disse årlige rapporter bør offentliggøres. Hver enkelt medlemsstat bør kunne vælge de foranstaltninger og instrumenter, den ønsker at anvende med henblik på at reducere overskydende fiskerikapacitet.
- (44) Endvidere bør der opretholdes obligatoriske flådekapacitetslofter og nationale tilgangs-/afgangsordninger i forbindelse med oplægningsstøtte med henblik på forvaltning og justering af fiskerikapacitet.
- (45) Medlemsstaterne bør registrere et vist minimum af oplysninger om specifikationer og aktiviteter for EU-fiskerfartøjer, der fører deres flag. Sådanne registre bør stilles til rådighed for Kommissionen med henblik på overvågning af medlemsstaternes flådestørrelse.
- (46) For at kunne forvalte fiskeriet på basis af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning kræves der harmoniserede, pålidelige og nøjagtige datasæt. Medlemsstaterne bør derfor indsamle data om flåder og deres fiskeriaktiviteter, især biologiske data om fangster, herunder udsmid og undersøgelsesdata om fiskebestande og om fiskeriets mulige miljøpåvirkning på det marine økosystem. Medlemsstaterne bør forvalte de indsamlede data og stille dem til rådighed for slutbrugerne og for andre interesserede parter. Medlemsstaterne bør samarbejde med hinanden og med Kommissionen for at koordinere dataindsamlingen. Medlemsstaterne bør, hvis det er relevant, også samarbejde med tredjelande om dataindsamling. Medlemsstaterne bør forelægge Kommissionen en årlig rapport om deres dataindsamling med henblik på Kommissionens vurdering heraf, og denne rapport offentliggøres.
- (47) Dataindsamlingen bør omfatte data, som gør det lettere at foretage en økonomisk vurdering af virksomheder, der er aktive i fiskerisektoren, akvakultur og forarbejdning af fiskevarer og akvakulturprodukter, samt af beskæftigelsestendenserne i disse erhverv.
- (48) Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) som oprettet ved Kommissionens afgørelse 93/619/EF⁽¹⁾ kan konsulteres i forbindelse med spørgsmål om bevarelse og forvaltning af havets biologiske ressourcer med henblik på at sikre den påkrævede bistand fra højt kvalificeret videnskabeligt personale, navnlig vedrørende anvendelsen af biologiske, økonomiske, miljømæssige, sociale og tekniske discipliner.
- (49) Den politikorienterede fiskerividenskab bør styrkes gennem nationalt vedtagne programmer for fiskerividenskabelig dataindsamling, forskning og innovation, der er gennemført i koordinations med andre medlemsstater, og gennem rammerne for Unionens forskning og innovation. Endvidere bør et bedre samarbejde mellem industri og videnskabsfolk fremmes.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse 93/619/EF af 19. november 1993 om oprettelse af en videnskabelig, teknisk og økonomisk komité for fiskeri (EFT L 297 af 2.12.1993, s. 25).

- (50) Unionen bør fremme den fælles fiskeripolitikens mål internationalt ved at sikre, at EU-fiskeri uden for Unionens farvande er baseret på de samme principper og standarder som dem, der gælder efter EU-retten, og fremme lige vilkår for EU-operatører og tredjelandsoperatører. I den forbindelse bør Unionen bestræbe sig på at lede processen med styrkelse af regionale og internationale organisationers effektivitet, med henblik på, at de bliver bedre i stand til at bevare og forvalte havets levende biologiske ressourcer inden for deres ansvarsområde, herunder bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri). Unionen bør samarbejde med tredjelands og internationale fiskerioorganisationer med henblik på at forbedre overholdelsen af internationale foranstaltninger, herunder bekæmpelse af IUU-fiskeri. Unionens standpunkt baseres på den bedste videnskabelige rådgivning, der er til rådighed.
- (51) Bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler med tredjelandsfarvande bør sikre, at Unionens fiskeri i tredjelandsfarvande baseres på den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning og udveksling af relevante oplysninger, så der sikres en bæredygtig udnyttelse af havets biologiske ressourcer samt gennemsigtighed om fastlæggelsen af overskydende ressourcer og dermed en ressourceförvaltning, der er i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitikens målsætninger. Sådanne aftaler, der giver adgang til ressourcer, der svarer til EU-flådens interesser, til gengæld for en finansiel modydelse fra Unionen, bør bidrage til at skabe en forvaltningsramme af høj kvalitet, for navnlig at sikre effektiv dataindsamling og effektive overvågnings- og kontrolforanstaltninger.
- (52) Overholdelse af de demokratiske principper og menneskerettighederne, jf. verdenserklæringen om menneskerettigheder og andre relevante internationale menneskerettighedsinstrumenter, og af retsstatsprincippet bør være et væsentligt element i bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler, som bør indeholde en specifik menneskerettighedsklausul. Indførelsen af en menneskerettighedsklausul i bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler bør være fuldt forenelig med Unionens overordnede udviklingspolitiske mål.
- (53) Akvakulturen bør bidrage til, at fødevarerproduktionspotentialet forbliver bæredygtigt i hele Unionen for at garantere EU-borgernes fødevarerikkerhed på lang sigt, herunder fødevarerforsyningen samt vækst og beskæftigelse, og bidrage til at dække den stigende globale efterspørgsel efter akvatiske fødevarer.
- (54) Det konstateres i Kommissionens strategi for bæredygtig udvikling af europæisk akvakultur, der blev vedtaget i 2009, og som blev hilst velkommen og godkendt af Rådet og hilst velkommen af Europa-Parlamentet, at der er behov for at skabe og fremme lige vilkår for akvakultur som grundlag for bæredygtig udvikling af denne sektor.
- (55) Akvakulturen i Unionen påvirkes af, at forskellige betingelser i medlemsstaterne, bl.a. med hensyn til udstedelse af tilladelser til akvakulturbrugere. Der bør derfor opstilles strategiske EU-retningslinjer for nationale strategiplaner for at forbedre akvakulturens konkurrenceevne, støtte deres udvikling og innovation, fremme den økonomiske aktivitet og diversificering og forbedre livskvaliteten i kystområder og indre farvande. Desuden bør der indføres mekanismer til udveksling af oplysninger og bedste praksis mellem medlemsstaterne efter en åben metode til koordinering af nationale foranstaltninger vedrørende forretningsikkerhed, adgang til EU-farvande og -områder og forenkling af licensudstedelsesprocedurerne.
- (56) På grund af akvakulturens særlige karakteristika er der behov for et rådgivende råd, hvor aktørerne kan høres om aspekter ved EU-politikkerne, der kan berøre akvakulturen.
- (57) Der er behov for at styrke EU-fiskeriets og EU-akvakulturens konkurrenceevne og for forenkling med henblik på bedre forvaltning af dens produktion og afsætning. Den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter bør sikre, at der skabes lige vilkår for alle fiskevarer og akvakulturprodukter, der afsættes i Unionen, uanset deres oprindelse, at forbrugerne bliver bedre i stand til at træffe kvalificerede valg og støtte ansvarligt forbrug, og at den økonomiske viden om og forståelse af EU-markederne i hele forsyningskæden forbedres.
- (58) Den fælles markedsordning bør gennemføres i overensstemmelse med Unionens internationale forpligtelser, navnlig hvad angår WTO-bestemmelserne.
- (59) For at sikre, at reglerne i den fælles fiskeripolitik overholdes, bør der etableres en effektiv kontrol-, inspektions- og håndhævelsesordning, der omfatter bekæmpelse af IUU-fiskeri.
- (60) Som led i EU-ordningen for kontrol, inspektion og håndhævelse bør anvendelsen af moderne og effektiv teknologi fremmes. Medlemsstaterne og Kommissionen bør have mulighed for at gennemføre pilotprojekter vedrørende ny kontrolteknologi og dataforvaltningssystemer.
- (61) For at sikre, at forholdene i forskellige medlemsstater i forbindelse med anvendelsen af kontrol- og håndhævelsesregler er sammenlignelige, bør der tilskyndes til samarbejde mellem medlemsstaterne med henblik på at identificere sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

- (62) For at sikre inddragelsen af operatører i Unionens dataindsamling og i Unionens kontrol-, inspektions- og håndhævelsesordning bør medlemsstaterne kunne kræve, at deres operatører bidrager forholdsmæssigt til at dække de hermed forbundne driftsudgifter.
- (63) Medlemsstaterne alene kan ikke nå alle den fælles fiskeripolitikens mål, fordi de har problemer med fiskerierhvervets udvikling og forvaltning og kun har begrænsede finansielle midler til rådighed. Der bør derfor med fokus på prioriteterne i den fælles fiskeripolitik for at bidrage til at nå disse mål ydes flerårig finansiell EU-støtte, som bør tilpasses de særlige forhold, der kendetegner fiskeriet i de enkelte medlemsstater.
- (64) Finansiell støtte fra Unionen bør gøres betinget af, at medlemsstaterne og operatørerne, herunder fartøjssejere, overholder den fælles fiskeripolitikens regler. Med forbehold af specifikke regler, der skal vedtages, bør finansiell støtte fra Unionen derfor afbrydes, suspenderes eller korrigeres, hvis en medlemsstat ikke overholder en specifik forpligtelse efter den fælles fiskeripolitik, eller en bruger begår en alvorlig overtrædelse af disse regler.
- (65) Dialog med aktørerne har vist sig at være af stor betydning for at nå den fælles fiskeripolitikens mål. Eftersom forholdene ikke er ens i alle EU-farvande, og den fælles fiskeripolitik regionaliseres mere og mere, bør de rådgivende råd sørge for, at alle aktørers viden og erfaringer kommer gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik til gode.
- (66) Det er i betragtning af de særlige forhold for regionerne i den yderste periferi, for akvakulturen, for markederne og for Sortehavet, hensigtsmæssigt at oprette et nyt rådgivende råd for hvert af disse områder.
- (67) Beføjelsen til at vedtage retsakter bør delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten for så vidt angår vedtagelse af bevarelsesforanstaltninger, der ledsager visse af medlemsstaternes miljømæssige forpligtelser, tilpasningen af landingsforpligtelsen for at opfylde Unionens internationale forpligtelser, udvidelse af landingsforpligtelsen til at omfatte andre arter gennem regionaliseringsprocessen, vedtagelse af specifikke planer for udsmid gennem regionaliseringsprocessen, vedtagelse af de minimis-undtagelser fra landingsforpligtelsen, hvis der ikke er vedtaget nogen anden gennemførelsesforanstaltning for denne forpligtelse, og fastsættelse af detaljerede regler for de rådgivende råds virkemåde.
- (68) Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau.
- (69) Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for en samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (70) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordnings bestemmelser med hensyn til midlertidige foranstaltninger til mindsning af en alvorlig trussel mod bevarelsen af havets biologiske ressourcer, med hensyn til tilgangs-/afgangsordningen i flådeforvaltningen og med hensyn til registreringen af data og deres format og overførsel til EU-fiskerflåderegisteret bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (71) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union går denne forordning ikke videre end, hvad der er nødvendigt for at nå dens mål.
- (72) Rådets afgørelse 2004/585/EF ⁽²⁾ bør ophæves, når de tilsvarende regler i henhold til denne forordning træder i kraft.
- (73) På grund af de mange og omfattende ændringer bør forordning (EØF) nr. 2371/2002 ophæves —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

DEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Den fælles fiskeripolitik omfatter:
 - a) bevarelse af havets biologiske ressourcer og forvaltning af fiskeri og de flåder, der udnytter sådanne ressourcer
 - b) for så vidt angår markedsforanstaltninger og finansielle foranstaltninger til støtte for den fælles fiskeripolitikens gennemførelse: biologiske ferskvandsressourcer, akvakultur og forarbejdning og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter.
2. Den fælles fiskeripolitik omfatter de aktiviteter, der er omhandlet i stk. 1, hvis de udøves:
 - a) på medlemsstaternes område, hvor traktaten finder anvendelse

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2004/585/EF af 19. juli 2004 om oprettelse af regionale rådgivende råd som led i den fælles fiskeripolitik (EUT L 256 af 3.8.2004, s. 17).

- b) i EU-farvande, herunder af fiskerfartøjer, der fører tredjelandes flag og er registreret i tredjelande
- c) af EU-fiskerfartøjer uden for EU-farvande eller
- d) af borgere i medlemsstaterne, dog med forbehold af flagstatens primære ansvar.

Artikel 2

Målsætninger

1. Den fælles fiskeripolitik skal sikre, at fiskeri- og akvakulturaktiviteterne er miljømæssigt bæredygtige på lang sigt og forvaltes på en måde, der er i overensstemmelse med målene om at opnå økonomiske, sociale og beskæftigelsesmæssige fordele, og som bidrager til fødevarerforsyningsikkerheden.

2. Den fælles fiskeripolitik skal i den fælles fiskeripolitik forvaltes efter en forsigtighedstilgang, og målet er at sikre, at udnyttelsen af havets levende biologiske ressourcer genopretter og opretholder populationer af de befiskede arter på niveauer, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte.

For at nå målsætningen om, at populationer af fiskebestande gradvist skal genoprettes til og opretholdes på et biomasseniveau, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte, skal udnyttelsesgraden for det maksimale bæredygtige udbytte, hvor det er muligt, nås inden udgangen af 2015 og på et gradvist stigende grundlag senest inden udgangen af 2020 for alle bestande.

3. Der skal i den fælles fiskeripolitik anlægges en økosystembaseret tilgang til fiskeriforvaltning med henblik på at sikre, at fiskeriets negative indvirkning på det marine økosystem minimeres, og at det tilstræbes at sikre, at akvakultur og fiskeri ikke nedbryder havmiljøet.

4. Den fælles fiskeripolitik skal bidrage til indsamlingen af videnskabelige data.

5. Den fælles fiskeripolitik skal navnlig:

- a) gradvis eliminere udsnid efter en konkret og individuel vurdering og på grundlag af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning ved at undgå og i videst muligt omfang reducere uønskede fangster og ved gradvis at sikre, at fangster landes
- b) når det er nødvendigt, gøre bedst mulig brug af uønskede fangster uden at skabe et marked for de uønskede fangster, der er under bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse
- c) skabe de rette betingelser for et økonomisk leve- og konkurrencedygtigt fiskerierhverv i både fangst- og forarbejdningsleddet og landbaserede fiskerirelaterede aktiviteter
- d) træffe foranstaltninger til at justere flådernes fiskerikapacitet til niveauer for fiskerimuligheder, der er i overensstemmelse

med stk. 2, med henblik på at opnå økonomisk bæredygtige flåder uden at overudnytte havets biologiske ressourcer

- e) fremme udviklingen af bæredygtig EU-akvakultur for at bidrage til fødevarerforsyningen og -sikkerheden samt beskæftigelsen
- f) bidrage til at give dem, der er afhængige af fiskeriet, en rimelig levestandard, idet der tages hensyn til kystnært fiskeri og socioøkonomiske aspekter
- g) bidrage til et effektivt og gennemsigtigt indre marked for fiskevarer og akvakulturprodukter og bidrage til at sikre lige vilkår for fiskevarer og akvakulturprodukter, der afsættes i Unionen
- h) tage hensyn til både forbruger- og producentinteresser
- i) fremme det kystnære fiskeri under hensyn til de socioøkonomiske aspekter
- j) være i samklang med Unionens miljølovgivning, navnlig med målet om at opnå en god miljøtilstand inden udgangen af 2020 som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i direktiv 2008/56/EF, og med Unionens øvrige politikker.

Artikel 3

Principper for god forvaltningspraksis

Den fælles fiskeripolitik skal følge nedenstående principper for god forvaltningspraksis:

- a) klar fordeling af ansvaret på EU-plan og på regionalt, nationalt og lokalt plan
- b) hensyntagen til særlige regionale forhold gennem en regionaliseret tilgang
- c) vedtagelse af foranstaltninger i overensstemmelse med den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning
- d) et langsigtet perspektiv
- e) administrativ omkostningseffektivitet
- f) passende inddragelse af aktører, navnlig de rådgivende råd, på alle stadier, fra udarbejdelse til gennemførelse af foranstaltningerne
- g) flagstatens primære ansvar
- h) overensstemmelse med andre EU-politikker
- i) anvendelse af konsekvensanalyser, når det er hensigtsmæssigt
- j) sammenhæng mellem den interne og den eksterne dimension af den fælles fiskeripolitik

k) gennemsigtighed i databehandlingen i overensstemmelse med de nuværende lovkrav med respekt for privatlivets fred, beskyttelse af personoplysninger og regler om fortrolighed, tilgængelighed af data for de relevante videnskabelige instanser, andre instanser med en videnskabelig eller en forvaltningsmæssig interesse og andre definerede slutbrugere.

Artikel 4

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:

- 1) »EU-farvande«: farvande, der henhører under medlemsstaternes højhedsområde eller jurisdiktion med undtagelse af farvandene omkring de territorier, der er nævnt i bilag II til traktaten
- 2) »havets biologiske ressourcer«: disponible og tilgængelige levende marine akvatiske arter, herunder anadrome og katadrome arter i løbet af deres liv i havet
- 3) »biologiske ferskvandsressourcer«: disponible og tilgængelige levende akvatiske ferskvandsarter
- 4) »fiskerifartøj«: fartøj, der er udstyret til kommerciel udnyttelse af havets biologiske ressourcer, eller et forankret tunfiskskib.
- 5) »EU-fiskerifartøj«: fiskerifartøj, der fører en medlemsstats flag og er registreret i Unionen
- 6) »registrering i fiskeriflåderegistret«: registrering af et fiskerifartøj i en medlemsstats fiskeriflåderegister
- 7) »maksimalt bæredygtigt udbytte«: det største teoretiske ligevægtsudbytte, som løbende kan tages i gennemsnit af en bestand under de eksisterende gennemsnitlige miljøforhold uden betydelig indvirkning på reproduktionsprocessen
- 8) »forsigtighedstilgang i fiskeriforvaltningen«: jf. artikel 6 i FN-aftalen om fiskebestande, en tilgang, ifølge hvilken manglende relevante videnskabelige oplysninger ikke bør betragtes som en gyldig grund til at udskyde eller undlade at træffe forvaltningsforanstaltninger til bevarelse af målarter, tilknyttede eller afhængige arter og ikkemålarter samt deres miljø
- 9) »økosystembaseret fiskeriforvaltningstilgang«: en integreret tilgang til forvaltning af fiskeri inden for grænser, der giver økologisk mening, der tilstræber at styre udnyttelsen af naturressourcerne under hensyn til fiskeri og andre menneskelige aktiviteter og samtidig bevarer både den biologiske rigdom og de biologiske processer, der er nødvendige for at sikre sammensætningen, strukturen og funktionen af habitaterne i det berørte økosystem ved at tage hensyn til den viden, der findes, og den usikkerhed, der hersker omkring biotiske, abiotiske og menneskelige komponenter i økosystemer
- 10) »udsmid«: fangster, der genudsættes
- 11) »fiskeri med lav miljøpåvirkning«: anvendelse af selektive fangstmetoder, som har lav skadelig indvirkning på marine økosystemer, eller som kan medføre lave brændstofemissioner, eller begge dele
- 12) »selektivt fiskeri«: anvendelse af fangstmetoder eller fiske-redskaber, der tager sigte på at fange, og som fanger organismer efter størrelse og art, således at enheder uden for målgruppen kan undgås eller genudsættes uskadt
- 13) »fiskeridødelighed«: den takt, hvormed biomasse eller enkeltindivider fjernes fra bestanden som følge af fiskeritaktiviteter i en given periode
- 14) »bestand«: en biologisk ressource i havet, der forekommer i et givet forvaltningsområde
- 15) »fangstbegrænsning«: efter omstændighederne enten en kvantitativ begrænsning af fangster af fisk fra en fiskebestand eller en gruppe af fiskebestande i en given periode, hvis sådanne fiskebestande eller grupper af fiskebestande er omfattet af en landingsforpligtelse, eller en kvantitativ begrænsning af landinger af fisk fra en fiskebestand eller en gruppe af fiskebestande i en given periode, som landingsforpligtelsen ikke finder anvendelse på
- 16) »bevarelsesreferencepunkt«: parameterværdier for fiskebestande (bl.a. biomasse eller fiskeridødelighed), som anvendes i fiskeriforvaltning, f.eks. ved fastsættelse af et acceptabelt niveau for biologisk risiko eller et tilstræbt udbyttensniveau
- 17) »bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse«: den størrelse af en levende marin akvatisk art, under hensyntagen til modenhed, i henhold til EU-retten, hvorunder der gælder begrænsninger eller incitament, som har til formål at undgå fangst gennem fiskeri; denne størrelse erstatter, hvor det er relevant, mindstelandsstørrelsen
- 18) »bestand inden for biologisk sikre grænser«: bestand med en høj sandsynlighed for, at dens anslåede gydebio-masse ved udgangen af det foregående år er højere end grænse-referencepunktet for biomasse (Blim), og dens anslåede fiskeridødelig for året før er lavere end grænse-referencepunktet for fiskeridødelighed (Flim)
- 19) »beskyttelsesforanstaltning«: en sikkerhedsforanstaltning, der er udformet med henblik på, at uønskede begivenheder undgås
- 20) »teknisk foranstaltning«: en foranstaltning, der regulerer fangsternes sammensætning efter art og størrelse og fiskeriets indvirkning på økosystemkomponenterne gennem fastsættelse af betingelser for fiskeredskabers anvendelse og struktur og begrænsning af adgangen til fiskeriområder

- 21) »fiskeriindsats«: produktet af et fiskerfartøjs kapacitet og aktivitet; for en fartøjsgruppe er det summen af fiskeriindsatsen for alle fartøjer i gruppen
- 22) »medlemsstat, der har en direkte forvaltningsmæssig interesse«: en medlemsstat, der har en interesse, der består i enten fiskerimuligheder eller et fiskeri, der foregår i den berørte medlemsstats eksklusive økonomiske zone, eller, i Middelhavet, et traditionelt fiskeri på åbent hav
- 23) »omsættelige fiskekvoteandele«: genkaldelig brugsret til en specifik andel af de fiskerimuligheder, som en medlemsstat tildeles, eller som fastsættes i forvaltningsplaner vedtaget af en medlemsstat i henhold til artikel 19 i Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 ⁽¹⁾, og som indehaveren kan overføre
- 24) »fiskeriindsats«: et fartøjs tonnage i GT og dets effekt i kW, jf. artikel 4 og 5 i Rådets forordning (EØF) nr. 2930/86 ⁽²⁾
- 25) »akvakultur«: opdræt eller dyrkning af akvatiske organismer efter metoder, der skal øge produktionen af de pågældende organismer ud over, hvad det naturlige miljø giver mulighed for, og hvor organismene forbliver en fysisk eller juridisk persons ejendom i hele opdræts- eller dyrkningsfasen, indtil de er høstet
- 26) »fiskerilicens«: en licens som defineret i artikel 4, nr. 9), i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 ⁽³⁾
- 27) »fiskeritilladelse«: en tilladelse som defineret i artikel 4, nr. 10), i forordning (EF) nr. 1224/2009
- 28) »fiskeri«: sporing af fisk, udsætning, sætning, trækning og indhaling af fiskeredskaber, ombordtagning af fangst, omladning, opbevaring om bord, forarbejdning om bord, overførsel, anbringelse i bur af fisk, opfedning og landing af fisk og fiskevarer
- 29) »fiskevarer«: akvatiske organismer, der stammer fra enhver form for fiskeri, eller varer, der er fremstillet heraf
- 30) »operatør«: en fysisk eller juridisk person, der driver eller ejer en virksomhed, som udfører aktiviteter på ethvert trin i produktions-, forarbejdnings-, afsætnings-, distributions- og detailkæderne for fiskevarer og akvakulturprodukter
- 31) »alvorlig overtrædelse«: en overtrædelse som defineret i relevant EU-ret, blandt andet i artikel 42, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 ⁽⁴⁾ og artikel 90, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1224/2009
- 32) »slutbruger af videnskabelige data«: organ med forskningsmæssig eller forvaltningsmæssig interesse i videnskabelig analyse af fiskeridata
- 33) »overskydende tilladt fangstmængde«: den del af den tilladte fangstmængde, som en kyststat ikke høster, hvilket resulterer i en samlet udnyttelsesgrad for individuelle bestande, der ligger under niveauerne, hvor bestande er i stand til at genoprettes til og populationer af befiskede bestande oprettholdes over tilstræbte niveauer på basis af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning
- 34) »akvakulturprodukter«: akvatiske organismer på alle stadier af deres livscyklus, der stammer fra enhver form for akvakultur, eller produkter, der er fremstillet heraf
- 35) »gydebiomasse«: skøn over biomassestørrelsen af en specifik fiskebestand, der reproducerer sig på et givet tidspunkt, og som omfatter såvel han- og hunfisk som fisk, der føder levende unger
- 36) »blandet fiskeri«: fiskeri, hvor der i fiskeriområdet forekommer flere arter, og hvor forskellige arter sandsynligvis vil blive fanget i samme fiskeri
- 37) »bæredygtig fiskeripartnerskabsaftale«: international aftale med tredjelande om adgang til farvande og ressourcer for bæredygtigt at udnytte en del af overskuddet af havets biologiske ressourcer til gengæld for en finansiel modydelse fra Unionen, der kan omfatte sektorstøtte.
2. Med henblik på denne forordning gælder følgende geografiske definitioner af geografiske områder:
- ⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 af 21. december 2006 om forvaltningsforanstaltninger til bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Middelhavet, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1626/94 (EFT L 409 af 30.12.2006, s. 11).
- ⁽²⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2930/86 af 22. september 1986 om definition af fiskerfartøjers karakteristika (EFT L 274 af 25.9.1986, s. 1).
- ⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EFT L 343 af 22.12.2009, s. 1).
- ⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999 (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1).

- a) »Nordsøen«: ICES-område ⁽¹⁾ IIIa og IV
- b) »Østersøen«: ICES-afsnit IIIb, IIIc og IIId
- c) »de nordvestlige farvande«: ICES-område V (bortset fra Va og kun EU-farvandene i Vb), VI og VII
- d) »de sydvestlige farvande«: ICES-område VIII, IX og X (farvandene omkring Azorerne) og CECAF-område ⁽²⁾ 34.1.1, 34.1.2 og 34.2.0 (farvandene omkring Madeira og De Kanariske Øer)
- e) »Middelhavet«: marine farvande i Middelhavet øst for en linje 5°36' V
- f) »Sortehavet«: det geografiske GFCM-underområde som defineret i resolution GFCM/33/2009/2.

DEL II

ADGANG TIL FARVANDE

Artikel 5

Generelle regler for adgang til farvande

1. EU-fiskerifartøjer skal have lige adgang til alle EU-farvande og -ressourcer med undtagelse af de farvande, der er omhandlet i stk. 2 og 3, jf. dog foranstaltninger truffet i henhold til del III.
2. I farvande, der henhører under medlemsstaternes højhedsområde eller jurisdiktion, indtil 12 sømil fra basislinjerne har medlemsstaterne indtil den 31. december 2022 ret til at begrænse fiskeriet således, at det forbeholdes fartøjer, der traditionelt fisker i sådanne farvande fra havne på den tilstødende kyst, jf. dog ordninger for EU-fiskerifartøjer, der fører en anden medlemsstats flag, som led i et bestående naboforhold mellem medlemsstater og ordningerne i bilag I, hvorved det for hver medlemsstat fastsættes, hvilke geografiske områder i andre medlemsstaters kystfarvande der må fiskes i, og hvilke arter der må fiskes efter. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke begrænsninger der er indført i henhold til dette stykke.
3. I farvandene indtil 100 sømil fra basislinjerne for Unionens yderste periferi, jf. traktatens artikel 349, stk. 1, har de pågældende medlemsstater indtil den 31. december 2022 ret til at begrænse fiskeriet til fartøjer, der er registreret i disse territorier. Sådanne begrænsninger gælder ikke for EU-fartøjer, der traditionelt fisker i de pågældende farvande, hvis disse fartøjers fiskeriindsats ikke overstiger den traditionelle fiskeriindsats. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke begrænsninger der er indført i henhold til dette stykke.
4. De foranstaltninger, der skal finde anvendelse efter udløbet af de i stk. 2 og 3. omhandlede ordninger, vedtages senest den 31. december 2022.

⁽¹⁾ Områder fastlagt af ICES (Det Internationale Havundersøgelsesråd) er defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 218/2009 af 11. marts 2009 om indberetning af statistiske oplysninger om fangster taget af medlemsstater, der driver fiskeri i det nordøstlige Atlanterhav (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 70).

⁽²⁾ Områder fastlagt af CECAF (Komitéen for Fiskeriet i det Østlige Centrale Atlanterhav) er defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2009 af 11. marts 2009 om indberetning af statistiske oplysninger om fangster taget af medlemsstater, der driver fiskeri i visse områder uden for det nordlige Atlanterhav (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 1).

DEL III

FORANSTALTNINGER TIL BEVARELSE OG BÆREDYGTIG UDNYTTELSE AF HAVETS BIOLOGISKE RESSOURCER

AFSNIT I

Bevarelsesforanstaltninger

Artikel 6

Almindelige bestemmelser

1. Med henblik på at nå den fælles fiskeripolitikens mål for så vidt angår bevarelse og bæredygtig udnyttelse af havets biologiske ressourcer, jf. artikel 2, vedtager Unionen bevarelsesforanstaltninger, jf. artikel 7.

2. Ved anvendelsen af denne forordning hører Kommissionen de relevante rådgivende organer og de relevante videnskabelige organer. Bevarelsesforanstaltninger vedtages under hensyn til den foreliggende videnskabelige, tekniske og økonomiske rådgivning, herunder hvor det er relevant rapporter udarbejdet af STECF og andre rådgivende organer, rådgivning fra de rådgivende råd og fælles henstillinger forelagt af medlemsstaterne i henhold til artikel 18.

3. Medlemsstaterne kan samarbejde med henblik på vedtagelse af foranstaltninger i henhold til artikel 11, 15 og 18.

4. Medlemsstaterne koordinerer med hinanden, inden de vedtager nationale foranstaltninger i henhold til artikel 20, stk. 2.

5. I specifikke tilfælde, navnlig vedrørende Middelhavsområdet, kan medlemsstaterne bemyndiges til at vedtage juridisk bindende retsakter vedrørende den fælles fiskeripolitik, herunder bevarelsesforanstaltninger. Artikel 18 finder anvendelse, hvor det er relevant.

Artikel 7

Typer af bevarelsesforanstaltninger

1. Foranstaltninger til bevarelse og bæredygtig udnyttelse af havets biologiske ressourcer kan bestå i bl.a.,

a) flerårige planer efter artikel 9 og 10

b) mål for bevarelse og bæredygtig udnyttelse af bestande og tilknyttede foranstaltninger med henblik på at mindske fiskeriets indvirkning på det marine miljø

c) foranstaltninger til tilpasning af fiskerifartøjernes fiskerikapacitet til de fiskerimuligheder, der er til rådighed

- d) incitament, også af økonomisk art såsom fiskerimuligheder, for at fremme fangstmetoder, der bidrager til et mere selektivt fiskeri, undgåelse og størst mulig begrænsning af uønskede fangster og fiskeri med begrænset indvirkning på det marine økosystem og fiskeriressourcerne
- e) foranstaltninger vedrørende fastsættelse og tildeling af fiskerimuligheder
- f) foranstaltninger med henblik på at nå målsætningerne i artikel 15
- g) bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelser
- h) pilotprojekter vedrørende alternative former for fiskeriforvaltningsmetoder og fiskeredskaber, som øger selektiviteten, eller som minimerer den negative indvirkning af fiskeri på det marine miljø
- i) foranstaltninger med henblik på overholdelse af forpligtelserne i Unionens miljølovgivning vedtaget i overensstemmelse med artikel 11
- j) tekniske foranstaltninger som omhandlet i stk. 2.

2. Tekniske foranstaltninger kan bl.a. omfatte følgende:

- a) fiskeredskabernes kendetegn og regler for anvendelse heraf
- b) specifikationer med hensyn til fiskeredskabers konstruktion, herunder
 - i) ændringer eller supplerende anordninger, der skal øge selektiviteten eller minimere fiskeriets negative indvirkning på økosystemet
 - ii) ændringer eller supplerende anordninger, der skal reducere utilsigtet fangst af udryddelsestruede og beskyttede arter samt for at reducere andre uønskede fangster
- c) begrænsninger i eller forbud mod anvendelsen af visse fiskeredskaber og fiskeriaktiviteter i bestemte områder eller perioder
- d) krav om, at fiskerfartøjer indstiller fiskeriet i et defineret område i en nærmere fastsat minimumsperiode for at beskytte midlertidige akkumuleringer af truede arter, gydende fisk, fiskebestande under den bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelse og andre af havets sårbare ressourcer
- e) specifikke foranstaltninger til at mindske fiskeriets negative indvirkning på den marine biodiversitet og marine økosystemer, herunder foranstaltninger til at undgå og i videst mulig udstrækning reducere uønskede fangster.

Artikel 8

Oprettelse af områder til genopretning af fiskebestande

1. Under behørig hensyntagen til eksisterende bevaringsområder bestræber Unionen sig på at oprette beskyttede

områder baseret på deres biologiske følsomhed, herunder områder, hvor det er klart dokumenteret, at der er stærke koncentrationer af fisk, som er under bevarelsesmæssig mindstereferencetørrelse, og af gydeområder. I disse områder kan fiskeriet begrænses eller forbydes for at bidrage til bevarelsen af levende akvatiske ressourcer og marine økosystemer. Unionen sikrer fortsat beskyttelse af bestående biologisk følsomme områder.

2. Med henblik herpå identificerer medlemsstaterne så vidt muligt passende områder, der kan udgøre en del af et sammenhængende net, og udarbejder, hvis det er hensigtsmæssigt, fælles henstillinger i overensstemmelse med artikel 18, stk. 7, med henblik på Kommissionens forelæggelse af et forslag i overensstemmelse med traktaten.

3. Kommissionen kan i en flerårig plan bemyndiges til at oprette sådanne biologisk følsomme beskyttede områder. Artikel 18, stk. 1-6, finder anvendelse. Kommissionen aflægger regelmæssigt rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om de beskyttede områder.

AFSNIT II

Specifikke foranstaltninger

Artikel 9

Principper for og mål med de flerårige planer

1. Der vedtages flerårige planer som en prioritet på grundlag af videnskabelig, teknisk og økonomisk rådgivning og med bevarelsesforanstaltninger for at genoprette fiskebestandene og opretholde dem over niveauer, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2.

2. Hvis målene relateret til maksimalt bæredygtigt udbytte, jf. artikel 2, stk. 2, ikke kan fastsættes på grund af utilstrækkelige data, skal der i de flerårige planer på grundlag af forsigtigheds-tilgangen træffes foranstaltninger, der mindst sikrer en sammenlignelig bevarelsesstilstand for de relevante bestande.

3. De flerårige planer dækker enten

- a) enkelte arter eller
- b) for så vidt angår blandet fiskeri, eller hvis udviklingen i bestandene hænger indbyrdes sammen, fiskeri efter flere bestande i et relevant geografisk område, under hensyntagen til viden om samspillet mellem bestande, fiskerier og marine økosystemer.

4. De foranstaltninger, der indgår i de flerårige planer, og tidsplanen for deres gennemførelse skal stå i rimeligt forhold til de tilsigtede mål og den planlagte tidsramme. Inden foranstaltningerne indføres i de flerårige planer, tages de mulige økonomiske og sociale konsekvenser heraf i betragtning.

5. De flerårige planer kan indeholde specifikke bevarelsesmål og -foranstaltninger, der baseres på økosystemtilgangen, for at tage højde for de specifikke problemer, der er forbundet med blandet fiskeri i forbindelse med opnåelsen af målene i artikel 2, stk. 2, for blandede bestande, som er omfattet af planen, hvor det af den videnskabelige rådgivning fremgår, at det ikke er muligt at øge selektiviteten. Den flerårige plan skal i nødvendigt omfang indeholde specifikke alternative bevarelsesforanstaltninger, der baseres på økosystemtilgangen, for nogle af bestandene, som den omfatter.

Artikel 10

Indholdet af de flerårige planer

1. I givet fald og uden at det berører de respektive beføjelser i henhold til traktaten, skal der i en flerårigplan fastsættes følgende:

- a) den flerårige plans anvendelsesområde, dvs. hvilke bestande, fiskerier og områder den gælder for
- b) mål i overensstemmelse med de mål, der er opstillet i artikel 2, og med relevante bestemmelser i artikel 6 og 9
- c) kvantificerbare mål såsom fiskeridødelighed og/eller gydebio-masse
- d) en klar tidsplan for at nå de kvantificerbare mål
- e) bevarelsesreferencepunkter, der er i overensstemmelse med målene i artikel 2
- f) mål for de bevarelsesmæssige og tekniske foranstaltninger, der skal træffes for at nå målene i artikel 15, og foranstaltninger, der har til formål at undgå og i videst mulig udstrækning reducere uønskede fangster
- g) forholdsregler, der sikrer, at de kvantificerbare mål nås, såvel som afhjælpende foranstaltninger, hvor det er nødvendigt, herunder i situationer, hvor forringet kvalitet eller tilgængelighed af data vil kunne skade bestandenes bæredygtighed.

2. De flerårige planer kan desuden indeholde

- a) andre bevarelsesforanstaltninger, navnlig foranstaltninger til gradvist at eliminere udsmid under hensyntagen til den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning eller minimere fiskeriets negative indvirkning på økosystemet, der om nødvendigt specificeres yderligere i overensstemmelse med artikel 18
- b) kvantificerbare indikatorer for regelmæssig overvågning og vurdering af fremskridt med hensyn til at nå den flerårige plans mål.
- c) hvor det er relevant, særlige målsætninger for den livscyklus-fase, hvor anadrome og katadrome arter lever i ferskvand.

3. I de flerårige planer fastsættes der bestemmelser om revision af disse efter en første efterfølgende evaluering, navnlig for at tage hensyn til ændringer i videnskabelig rådgivning.

Artikel 11

Bevarelsesforanstaltninger med henblik på overholdelse af forpligtelserne i Unionens miljølovgivning

1. Medlemsstaterne er beføjede til at vedtage bevarelsesforanstaltninger, der ikke berører andre medlemsstaters fiskerifartøjer, som finder anvendelse på farvande, der hører under deres

højhedsområde eller jurisdiktion og er nødvendige for at leve op til deres forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 4, i direktiv 2008/56/EF, artikel 4 i direktiv 2009/147/EF eller artikel 6 i direktiv 92/43/EØF, under forudsætning af, at disse foranstaltninger er forenelige med målsætningerne i artikel 2 i denne forordning, opfylder målsætningerne for den relevante EU-lovgivning, som de har til formål at gennemføre, og ikke er mindst lige så stringente som foranstaltninger efter EU-retten.

2. Hvis en medlemsstat (»den medlemsstat, der tager initiativet«) finder, at der er behov for at vedtage foranstaltninger med henblik på at overholde de i stk. 1 omhandlede forpligtelser, og andre medlemsstater har en direkte forvaltningsmæssig interesse i det fiskeri, der vil blive berørt af disse foranstaltninger, skal Kommissionen have beføjelse til efter anmodning at vedtage sådanne foranstaltninger, ved delegerede retsakter i henhold til artikel 46. Med henblik herpå finder artikel 18, stk. 1-4 og stk. 6, tilsvarende anvendelse.

3. Den medlemsstat, der tager initiativet, meddeler med henblik herpå Kommissionen og de medlemsstater, der har en direkte forvaltningsmæssig interesse, relevante oplysninger om de påkrævede foranstaltninger, herunder deres begrundelse, videnskabelig dokumentation til støtte herfor og nærmere detaljer vedrørende deres praktiske gennemførelse og håndhævelse. Den medlemsstat, der tager initiativet, og de andre medlemsstater, der har en direkte forvaltningsmæssig interesse, kan fremlægge en fælles henstilling som omhandlet i artikel 18, stk. 1, inden seks måneder efter, at der er givet tilstrækkelige oplysninger. Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger under hensyn til den foreliggende videnskabelige rådgivning senest tre måneder efter modtagelsen af en fuldstændig anmodning.

Hvis det ikke lykkes alle medlemsstaterne at nå til enighed om en fælles henstilling, der skal forelægges for Kommissionen i henhold til første afsnit inden for den deri fastsatte frist, eller hvis den fælles henstilling ikke skønnes at være i overensstemmelse med de i stk. 1 omhandlede forpligtelser, kan Kommissionen forelægge et forslag i overensstemmelse med traktaten.

4. Som undtagelse fra stk. 3, foreligger der ingen fælles henstilling som omhandlet i stk. 3, skal Kommissionen i hastende tilfælde vedtage foranstaltningerne. Foranstaltningerne, der vedtages i hastende tilfælde, begrænses til dem, uden hvilke målene i forbindelse med indførelsen af beskyttelsesforanstaltningerne i overensstemmelse med de i stk. 1 omhandlede direktiver og medlemsstaternes hensigter, ikke vil kunne nås.

5. De i stk. 4 omhandlede foranstaltninger finder anvendelse i en periode på højst 12 måneder, der kan forlænges med en periode på højst 12 måneder, hvis betingelserne i det nævnte stykke fortsat er til stede.

6. Kommissionen letter samarbejdet mellem den pågældende medlemsstat og de andre medlemsstater, der har en direkte forvaltningsmæssig interesse i det berørte fiskeri, under gennemførelsen og håndhævelsen af foranstaltningerne vedtaget i henhold til stk. 2, 3 og 4.

Artikel 12

Kommissionens foranstaltninger i tilfælde af en alvorlig trussel mod havets biologiske ressourcer

1. I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde vedrørende en alvorlig trussel mod bevarelsen af havets biologiske ressourcer eller det marine økosystem baseret på bevis, kan Kommissionen efter begrundet anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ med henblik på at mindske denne trussel vedtage gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks for en periode på højst seks måneder, efter proceduren i artikel 47, stk. 3.

2. Medlemsstaten sender den anmodning, der er omhandlet i stk. 1, til Kommissionen, de øvrige medlemsstater og de berørte rådgivende råd samtidigt. De øvrige medlemsstater og de rådgivende råd kan indgive deres skriftlige bemærkninger inden syv arbejdsdage efter modtagelsen af meddelelsen. Kommissionen træffer afgørelse senest femten arbejdsdage efter modtagelse af den i stk. 1 nævnte anmodning.

3. Inden udløbet af den oprindelige anvendelsesperiode for en gennemførelsesretsakt, der finder anvendelse straks, som omhandlet i stk. 1, kan Kommissionen, hvis betingelserne i stk. 1 er opfyldt, vedtage gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks, som udvider anvendelsen af de pågældende hasteforanstaltninger i en periode på højst seks måneder, efter proceduren i artikel 47, stk. 3.

Artikel 13

Medlemsstaternes hasteforanstaltninger

1. Hvis der er bevis for, at bevarelsen af havets biologiske ressourcer eller det marine økosystem er alvorligt truet som følge af fiskeriaktiviteter i farvande, der hører under en medlemsstats højhedsområde eller jurisdiktion, og dette kræver hurtig handling, kan medlemsstaten vedtage hasteforanstaltninger for at mindske truslen. Disse foranstaltninger skal være forenelige med målsætningerne i artikel 2 og må ikke være lempeligere end foranstaltningerne fastsat i EU-retten. Disse foranstaltninger finder anvendelse i en periode på højst tre måneder.

2. Hvis det kan forventes, at de hasteforanstaltninger, som en medlemsstat skal vedtage, kommer til at berøre andre medlemsstaters fiskerifartøjer, må de først vedtages, efter at Kommissionen, de relevante medlemsstater og de relevante rådgivende råd er blevet hørt om et udkast til de pågældende foranstaltninger, som skal være ledsaget af en begrundelse. Den medlemsstat, der foretager høringen, kan fastsætte en rimelig frist for høringen, der dog ikke må være kortere end en måned.

3. Hvis Kommissionen finder, at en foranstaltning, der er vedtaget i henhold til denne artikel, ikke opfylder betingelserne i stk. 1, kan den med forbehold af angivelse af den relevante begrundelse anmode den pågældende medlemsstat om at ændre eller ophæve denne foranstaltning.

Artikel 14

Undgåelse og størst mulig begrænsning af uønskede fangster

1. Med henblik på at lette indførelsen af forpligtelsen til at lande alle fangster inden for det respektive fiskeri i overensstemmelse med artikel 15 (»landingsforpligtelsen«) kan medlemsstaterne gennemføre pilotprojekter baseret på den bedste tilgængelige videnskabelige rådgivning og under hensyntagen til udtalelser fra de relevante rådgivende råd med henblik på fuldt ud at undersøge alle praktiske metoder til undgåelse, størst mulig begrænsning og eliminering af uønskede fangster inden for et fiskeri.

2. Medlemsstaterne kan udarbejde en oversigt over udsmid, som viser niveauet for udsmid i hvert af de fiskerier, der er omfattet af artikel 15, stk. 1.

Artikel 15

Landingsforpligtelse

1. Alle fangster af arter, der er underlagt fangstbegrænsninger, og i Middelhavet også fangster af arter, der er underlagt mindstemål som defineret i bilag III til forordning (EF) nr. 1967/2006, fra fiskeri i EU-farvande eller EU-fiskerifartøjers fiskeri uden for EU-farvande, der ikke hører under tredjelandes højhedsområde eller jurisdiktion, samt i forbindelse med det fiskeri og i de geografiske områder, der er nævnt nedenfor, skal tages om bord, opbevares på fiskerifartøjerne, registreres, landes og, hvor det er relevant, afskrives på kvoten, undtagen når de anvendes som levende agn, efter følgende tidsplan:

a) senest fra den 1. januar 2015:

- fiskeri efter små pelagiske arter, dvs. fiskeri efter makrel, sild, hestemakrel, blåhvilling, havgalt, ansjos, guldlaks, sardin og brisling
- fiskeri efter store pelagiske arter (dvs. fiskeri efter almindelig tun, sværdfisk, hvid tun, storøjet tun, blå og hvid marlin)
- fiskeri til industriformål (f.eks. fiskeri efter lodde, tobis og sperling)
- fiskeri efter laks i Østersøen.

b) senest fra den 1. januar 2015 for arter, som karakteriserer det pågældende fiskeri og senest fra den 1. januar 2017 for alle andre arter i fiskeri i EU-farvande i Østersøen efter arter, der er underlagt fangstbegrænsninger, bortset fra dem, der er omfattet af litra a)

c) senest fra den 1. januar 2016 for arter, som karakteriserer fiskeriet og senest fra den 1. januar 2019 for alle andre arter i

i) Nordsøen

- fiskeri efter torsk, kuller, hvilling og sej
- fiskeri efter jomfruhammer
- fiskeri efter tunge og rødspætte

- fiskeri efter kulmule
- fiskeri efter dybvandsreje
- ii) Nordvestlige farvande
- fiskeri efter torsk, kuller, hvilling og sej
- fiskeri efter jomfruhummer
- fiskeri efter tunge og rødspætte
- fiskeri efter kulmule
- iii) Sydvestlige farvande
- fiskeri efter jomfruhummer
- fiskeri efter tunge og rødspætte
- fiskeri efter kulmule
- iv) andet fiskeri efter arter, der er underlagt fangstbegrænsninger.
- d) senest fra den 1. januar 2017 for arter, som karakteriserer det pågældende fiskeri og senest fra den 1. januar 2019 for alle andre arter i fiskeri, der ikke er omfattet af litra a), i Middelhavet, Sortehavet og i alle andre EU-farvande og i ikke-EU-farvande, der ikke hører under tredjelandes højhedsområde eller jurisdiktion
2. Stk. 1 berører ikke Unionens internationale forpligtelser. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 46 med henblik på gennemførelsen af sådanne internationale forpligtelser i EU-retten, herunder især undtagelser fra landingsforpligtelsen i henhold til nærværende artikel.
3. Hvis alle medlemsstater med en direkte forvaltningsmæssig interesse i et bestemt fiskeri er enige om, at landingsforpligtelsen bør gælde for andre arter end de i stk. 1 opførte, kan de fremlægge en fælles henstilling med henblik på udvidelse af anvendelsen af landingsforpligtelsen til sådanne andre arter. Med henblik herpå finder artikel 18, stk. 1-6, tilsvarende anvendelse. Kommissionen bemyndiges til, hvis der fremlægges en sådan fælles henstilling, at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 46 med sådanne foranstaltninger.
4. Landingsforpligtelsen som omhandlet i stk. 1 gælder ikke for:
- a) arter, som ikke må befiskes, og som er identificeret som sådanne i en EU-retsakt inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik
- b) arter, der ifølge den videnskabelige dokumentation udviser en høj overlevelseshastighed under hensyn til redskabernes specifikationer, fiskeripraksis og økosystemet.
- c) fangster der falder under de minimis-undtagelser.
5. Detaljer om gennemførelsen af landingsforpligtelsen som omhandlet i stk.1 angives i de flerårige planer, jf. artikel 9 og 10, og angives yderligere i relevant omfang i overensstemmelse med artikel 18, herunder
- a) specifikke bestemmelser for fiskeri eller arter, der er omfattet af landingsforpligtelsen, jf. stk. 1
- b) specifikke undtagelser fra landingsforpligtelsen for så vidt angår arter, der er omhandlet i stk. 2, litra b)
- c) bestemmelser om de minimis-undtagelser på op til 5 % af de samlede årlige fangster af alle arter, der er underlagt landingsforpligtelsen som omhandlet i stk. 1. De minimis-undtagelsen finder anvendelse i følgende tilfælde:
- i) hvor det af den videnskabelige rådgivning fremgår, at det er meget vanskeligt at øge selektiviteten, eller
- ii) hvor der er et ønske om at undgå uforholdsmæssige omkostninger ved håndtering af uønskede fangster for de fiskeredskaber, hvor uønskede fangster pr. fiskeredskab ikke udgør mere end en vis procentdel, der skal fastlægges i en plan, af de samlede årlige fangster med det pågældende redskab
- Fangster i henhold til de bestemmelser, der er omhandlet i dette litra, afskrives ikke på de pågældende kvoter, men alle sådanne fangster skal registreres fuldt ud.
- I en overgangsperiode på fire år forøges procentdelen af de samlede årlige fangster i dette litra:
- i) med to procentpoint i de første to års anvendelse af forpligtelsen til at lande fangster, og
- ii) med et procentpoint i de efterfølgende to år
- d) bestemmelser om fangstdokumentation
- e) hvis det er relevant, fastsættelse af bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelser i overensstemmelse med stk. 10.

6. Hvis der ikke er vedtaget en flerårig plan eller en forvaltningsplan i overensstemmelse med artikel 18 i forordning (EF) nr. 1967/2006 for det pågældende fiskeri, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage, i overensstemmelse med artikel 18 i nærværende forordning, delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 46 i nærværende forordning, der på midlertidig basis og for en periode på højst tre år en specifik plan for udsmid, der indeholder de specifikationer, der er omhandlet i stk. 5, litra a)-e), i nærværende artikel. Medlemsstaterne kan samarbejde i henhold til nærværende forordnings artikel 18 i udformningen af sådanne planer med henblik på, at Kommissionen vedtager sådanne retsakter eller forelægger et forslag i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure.

7. Hvis der ikke er vedtaget foranstaltninger med henblik på at præcisere de minimis-undtagelsen i enten en flerårig plan efter stk. 5 eller i en specifik plan for udsmid efter stk. 6, vedtager Kommissionen delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 46, der fastsætter en de minimis-undtagelse, som omhandlet i stk. 4, litra c), som med forbehold af betingelserne i stk. 5, litra c), nr. i) eller ii), ikke overstiger 5 % af de samlede årlige fangster af alle arter, der er underlagt landingsforpligtelsen i stk. 1. De minimis-undtagelsen vedtages, så den gælder fra datoen for anvendelsen af den relevante landingsforpligtelse.

8. Som en undtagelse fra pligten til at modregne fangster i de relevante kvoter i overensstemmelse med stk. 1, kan fangster af arter, der er underlagt landingsforpligtelsen, og som fanges ved overskridelse af kvoterne for de pågældende bestande, eller fangster af arter, som medlemsstaterne ikke har kvoter for, afskrives på kvoten for målarter, forudsat at de ikke overstiger 9 % af kvoten for målarter. Denne bestemmelse finder kun anvendelse, hvis bestanden af ikke-målarterne ligger inden for sikre biologiske grænser.

9. For bestande, der er omfattet af landingsforpligtelsen, kan medlemsstaterne benytte sig af årsbaseret fleksibilitet på op til 10 % af de tilladte landinger. Med henblik herpå kan en medlemsstat tillade landing af yderligere mængder af den bestand, der er underlagt landingsforpligtelsen, forudsat at sådanne mængder ikke overstiger 10 % af den kvote, der er tildelt den pågældende medlemsstat. Artikel 105 i forordning (EF) nr. 1224/2009 finder anvendelse.

10. Der kan fastsættes bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser med henblik på at sikre beskyttelsen af unge marine organismer.

11. For de arter, der er underlagt landingsforpligtelsen som anført i stk. 1, begrænses anvendelsen af fangster af arter under den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse til andre formål end direkte konsum, herunder fiskemel, fiskeolie, foder til selskabsdyr, tilsætningsstoffer, lægemidler og kosmetik.

12. For de arter, der ikke er underlagt landingsforpligtelsen, jf. stk. 1, opbevares fangsterne af arter under den

bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse med henblik på bevarelse ikke på fiskerfartøjerne, men smides straks ud igen.

13. Med henblik på at overvåge, om landingsforpligtelsen opfyldes, sikrer medlemsstaterne detaljeret og nøjagtig dokumentation for alle fangstrejser samt tilstrækkelig kapacitet og midler, f.eks. observatører, interne tv-overvågningskameraer, mm. Medlemsstaterne overholder i den forbindelse effektivitets- og proportionalitetsprincippet.

Artikel 16

Fiskerimuligheder

1. De fiskerimuligheder, som medlemsstaterne tildeles, sikrer de enkelte medlemsstater relativ stabilitet i fiskeriet efter de enkelte bestande eller i de enkelte fiskerier. Der tages hensyn til de enkelte medlemsstaters interesser, når der tildeles nye fiskerimuligheder.

2. Når der indføres en landingsforpligtelse for så vidt angår en fiskebestand, fastsættes fiskerimulighederne under hensyntagen til, at de i stedet for at afspejle landingerne nu skal afspejle fangsterne på grund af det forhold, at udsmid af denne bestand ikke længere vil være tilladt i det første og de efterfølgende år.

3. Hvis ny videnskabelig dokumentation viser, at der er betydelig uoverensstemmelse mellem de fiskerimuligheder, der er fastsat for en bestemt bestand, og bestandens faktiske tilstand, kan medlemsstater med en direkte forvaltningsmæssig interesse sende Kommissionen en begrundet anmodning om, at den forelægger et forslag for at afhjælpe denne uoverensstemmelse, idet målsætningerne i artikel 2, stk. 2, skal overholdes.

4. Fiskerimulighederne fastsættes i overensstemmelse med målsætningerne i artikel 2, stk. 2, og skal overholde kvantificerbare mål, tidsplaner og margener som fastsat i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, og artikel 10, stk. 1, litra b) og c).

5. Foranstaltninger vedrørende fastsættelse og tildeling af fiskerimuligheder, der stilles til rådighed for tredjelande i EU-farvande, fastsættes i henhold til traktaten.

6. Hver medlemsstat beslutter, hvordan de fiskerimuligheder, som den har fået tildelt, og som ikke er omfattet af en ordning med omsættelige fiskekvoteandele, fordeles til fartøjer, der fører dens flag, f.eks. ved at skabe individuelle fiskerimuligheder. Den underretter Kommissionen om fordelingsmetoden.

7. Med hensyn til tildeling af fiskerimuligheder i forbindelse med blandet fiskeri skal medlemsstaterne tage hensyn til den sandsynlige fangstsammensætning for de fartøjer, der deltager i sådant fiskeri.

8. Medlemsstaterne kan efter at have underrettet Kommissionen udveksle tildelte fiskerimuligheder helt eller delvis.

Artikel 17

Kriterier for medlemsstaternes tildeling af fiskerimuligheder

Når medlemsstaterne tildeler de fiskerimuligheder, de har til rådighed i henhold til artikel 16, anvender de gennemsigtige og objektive kriterier, bl.a. af miljømæssig, social og økonomisk art. De kriterier, der skal anvendes, kan bl.a. omfatte fiskeriets indvirkning på miljøet, hidtidig overholdelse af krav og bestemmelser, bidrag til den lokale økonomi og historiske fangstniveauer. Inden for de tildelte fiskerimuligheder bestræber medlemsstaterne sig på at sørge for incitamenter for fiskerifartøjer, der anvender selektive fiskeredskaber eller bruger fiskeriteknikker med nedsat indvirkning på miljøet, såsom reduceret energiforbrug eller skade på habitater.

AFSNIT III

Regionalisering

Artikel 18

Regionalt samarbejde om bevarelsesforanstaltninger

1. Hvis Kommissionen er blevet tildelt beføjelser, herunder i en flerårig plan fastsat i henhold til artikel 9 og 10, samt i tilfælde fastsat i artikel 11 og artikel 15, stk. 6, til at vedtage foranstaltninger ved hjælp af delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter for så vidt angår en EU-bevarelsesforanstaltning, der finder anvendelse på et relevant geografisk område, kan medlemsstater med en direkte forvaltningsmæssig interesse, der berøres af disse foranstaltninger inden for en frist, der fastlægges i den relevante bevarelsesforanstaltning og/eller flerårige plan, blive enige om at forelægge fælles henstillinger med sigte på at nå målene i de relevante EU-bevarelsesforanstaltninger, flerårige planer eller de specifikke planer for udsmid. Kommissionen vedtager ikke sådanne delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, før fristen for medlemsstaternes forelæggelse af fælles henstillinger er udløbet.

2. Ved anvendelsen af stk. 1 samarbejder de medlemsstater, som har en direkte forvaltningsmæssig interesse, der berøres af de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger, om udarbejdelsen af fælles henstillinger. De hører desuden det eller de relevante rådgivende råd. Kommissionen letter samarbejdet mellem medlemsstaterne, herunder ved om nødvendigt at sikre, at der kan indhentes et videnskabeligt bidrag fra relevante videnskabelige organer.

3. Hvis en fælles henstilling forelægges i overensstemmelse med stk. 1, kan Kommissionen vedtage disse foranstaltninger ved hjælp af delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, forudsat at en sådan henstilling er forenelig med den relevante bevarelsesforanstaltning og/eller flerårige plan.

4. Hvis bevarelsesforanstaltningen finder anvendelse på en specifik fiskebestand, som deles med tredjelande og forvaltes af multilaterale fiskerioorganisationer eller i henhold til bilaterale eller multilaterale aftaler, bestræber Unionen sig på at opnå enighed med de relevante partnere om de foranstaltninger, der er nødvendige for at nå målsætningerne i artikel 2.

5. Medlemsstaterne sikrer, at fælles henstillinger om bevarelsesforanstaltninger, der skal vedtages i henhold til stk. 1, bygger på den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning og opfylder samtlige følgende krav:

- a) de er forenelige med målsætningerne i artikel 2
- b) de er forenelige med anvendelsesområdet og målsætningerne i den relevante bevarelsesforanstaltning
- c) de er i overensstemmelse med anvendelsesområdet og effektivt opfylder de målsætninger og kvantificerbare mål, der er omhandlet i den relevante flerårige plan,
- d) de er mindst lige så stringente som foranstaltningerne i EU-retten.

6. Hvis det ikke lykkes alle medlemsstaterne at nå til enighed om fælles henstillinger, der skal forelægges for Kommissionen i henhold til stk. 1 inden for en fastsat frist, eller de fælles henstillinger ikke skønnes at være i overensstemmelse med målsætningerne og de kvantificerbare mål for de pågældende bevarelsesforanstaltninger, kan Kommissionen forelægge et forslag til passende foranstaltninger i henhold til traktaten.

7. Foruden tilfældene i stk. 1 kan medlemsstater med en direkte forvaltningsmæssig interesse i et fiskeri i et geografisk defineret område, også udarbejde fælles henstillinger til Kommissionen om foranstaltninger, som Kommissionen skal foreslå eller vedtage.

8. Som supplement eller alternativ metode til regionalt samarbejde vil medlemsstaterne blive bemyndiget i en EU-bevarelsesforanstaltning, der finder anvendelse på et relevant geografisk område, herunder i en flerårig plan fastlagt i overensstemmelse artikel 9 og 10, til at vedtage foranstaltninger, der yderligere specificerer bevarelsesforanstaltningen, inden for en fastsat frist. De medlemsstater, der har en direkte forvaltningsmæssig interesse, der berøres af disse foranstaltninger, skal arbejde tæt sammen i forbindelse med vedtagelsen af sådanne foranstaltninger. Stk. 2, 4 og 5 i nærværende artikel finder tilsvarende anvendelse. Kommissionen inddrages fuldt ud og dens bemærkninger tages i betragtning. Medlemsstaten vedtager kun dens respektive nationale foranstaltninger, hvis der er opnået enighed om indholdet af disse foranstaltninger mellem alle de berørte medlemsstater. Hvis Kommissionen finder, at en medlemsstats foranstaltning ikke opfylder betingelserne i den relevante bevarelsesforanstaltning, kan den, med forbehold af angivelse af den relevante begrundelse, anmode den pågældende medlemsstat om at ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

AFSNIT IV

Nationale foranstaltninger

Artikel 19

Foranstaltninger, der træffes af medlemsstaterne, og som gælder for fiskerifartøjer, der fører medlemsstaternes flag, eller for personer, som er etableret på deres område

1. En medlemsstat kan træffe foranstaltninger til bevarelse af fiskebestande i EU-farvande, hvis de pågældende foranstaltninger opfylder samtlige følgende krav:

- a) de gælder udelukkende for fiskerfartøjer, der fører den pågældende medlemsstats flag, eller, hvis det drejer sig om fiskeri, som ikke udøves af et fiskerfartøj, for personer, som er etableret på den del af deres område, som traktaten finder anvendelse på
- b) de er forenelige med målsætningerne i artikel 2
- c) de er ikke lempeligere end foranstaltningerne i EU-retten.

2. En medlemsstat underretter af kontrolhensyn de øvrige berørte medlemsstater om bestemmelser, der vedtages i overensstemmelse med stk. 1.

3. Medlemsstaterne gør oplysninger vedrørende foranstaltninger truffet i overensstemmelse med denne artikel offentligt tilgængelige.

Artikel 20

Foranstaltninger, der træffes af medlemsstaterne, og som gælder inden for 12-sømilezonen

1. En medlemsstat kan træffe ikke-diskriminerende foranstaltninger til bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne og opretholdelse eller forbedring af bevarelsesstatusen for marine økosystemer inden for 12 sømil fra sine basislinjer, forudsat at Unionen ikke har truffet foranstaltninger, der specifikt vedrører bevarelse og forvaltning for det pågældende område eller specifikt behandler det problem, som den pågældende medlemsstat har identificeret. Medlemsstatens foranstaltninger skal være forenelige med målsætningerne i artikel 2 og må ikke være lempeligere end foranstaltningerne i EU-retten.

2. Hvis det kan forventes, at de bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som en medlemsstat træffer, kommer til at berøre andre medlemsstaters fartøjer, må de først træffes, efter at Kommissionen, de relevante medlemsstater og de relevante rådgivende råd er blevet hørt om et udkast til foranstaltningerne, som skal være ledsaget af en begrundelse, der bl.a. påviser, at disse foranstaltninger er ikke-diskriminerende. Den medlemsstat, der foranstalter høringen, kan med henblik på høringen fastsætte en rimelig frist, der dog ikke må være kortere end to måneder.

3. Medlemsstaterne gør oplysninger vedrørende foranstaltninger truffet i overensstemmelse med denne artikel offentligt tilgængelige.

4. Hvis Kommissionen finder, at en foranstaltning, der er vedtaget i henhold til denne artikel, ikke opfylder betingelserne i stk. 1, kan den med forbehold af angivelse af den relevante begrundelse anmode den pågældende medlemsstat om at ændre eller ophæve den relevante foranstaltning.

DEL IV

FORVALTNING AF FISKERIKAPACITET

Artikel 21

Oprettelse af ordninger for omsættelige fiskekvoteandele

Hver medlemsstat kan oprette en ordning for omsættelige fiskekvoteandele. Medlemsstater, der har en sådan ordning, opretter og fører et register over omsættelige fiskekvoteandele.

Artikel 22

Justering og forvaltning af fiskerikapacitet

1. Medlemsstaterne træffer over tid foranstaltninger til at justere deres flåders fiskerikapacitet i forhold til deres fiskerimuligheder under hensyntagen til tendenserne og baseret på den bedste videnskabelige rådgivning med målsætningen om at opnå en stabil og vedvarende balance mellem disse to.

2. For at nå den i stk. 1 omhandlede målsætning fremsender medlemsstaterne senest den 31. maj hvert år en rapport om balancen mellem deres flåders fiskerikapacitet og deres fiskerimuligheder til Kommissionen. For at lette en fælles tilgang i hele Unionen udarbejdes rapporten efter fælles retningslinjer, som Kommissionen kan udarbejde, og som skal angive de relevante tekniske, sociale og økonomiske parametre.

Rapporten indeholder den årlige kapacitetsvurdering af den nationale flåde og hver medlemsstats flådesegmenter. Rapporten skal forsøge at identificere strukturel overkapacitet pr. segment og foretages en vurdering af den langsigtede rentabilitet pr. segment. Rapporterne gøres offentligt tilgængelige.

3. Med hensyn til den i stk. 2, andet afsnit, omhandlede vurdering baserer medlemsstaterne deres analyse på balancen mellem deres flåders fiskerikapacitet og deres fiskerimuligheder. Der foretages særskilte vurderinger af flåder, der fisker i den yderste periferi, og fartøjer, der udelukkende fisker uden for EU-farvande.

4. Hvis vurderingen tydeligt viser, at fiskerikapaciteten ikke reelt modsvarer fiskerimulighederne, udarbejder medlemsstaten en handlingsplan, der indarbejdes i dens rapport, for de flådesegmenter, hvor der er en identificeret strukturel overkapacitet. I handlingsplanen fastsættes justeringsmål og -værktøjer med henblik på at opnå en balance og en klar tidsplan for dens gennemførelse.

Kommissionen udarbejder på årsbasis en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om balancen mellem medlemsstaternes flåders fiskerikapacitet og deres fiskerimuligheder i overensstemmelse med retningslinjerne i stk. 2, første afsnit. Rapporten skal indeholde handlingsplaner, jf. første afsnit i dette stykke. Den første rapport forelægges senest den 31. marts 2015.

Hvis en medlemsstat ikke udarbejder rapporten som omhandlet i stk. 2 og/eller ikke gennemfører handlingsplanen som omhandlet i nærværende stykkes første afsnit, kan det resultere i en proportional suspension eller afbrydelse af relevant finansiel EU-støtte til den pågældende medlemsstat med henblik på investering i det eller de berørte flådesegmenter i overensstemmelse med en fremtidig EU-retsakt, der fastsætter betingelserne for den finansielle bistand til hav- og fiskeripolitikken i perioden 2014-2020.

5. Der vil ikke blive givet tilladelse til udtagning fra flåden med offentlig støtte, medmindre fiskerilicens og fiskeritilladelser først er trukket tilbage.

6. Den fiskerikapacitet, som svarer til de fartøjer, der er udtaget med offentlig støtte, erstattes ikke.

7. Medlemsstaterne sørger for, at deres flådes fiskerikapacitet fra ... (*) ikke på noget tidspunkt overstiger fiskerikapacitetslofterne i bilag II.

Artikel 23

Tilgangs-/afgangsordning

1. Medlemsstaterne forvalter tilgang og afgang fra deres flåder på en sådan måde, at tilgangen af ny kapacitet i flåden uden offentlig støtte udlignes med forudgående udtagning af kapacitet uden offentlig støtte med mindst samme kapacitet.

2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter gennemførelsesbestemmelser vedrørende anvendelsen af nærværende artikel. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 47, stk. 2.

3. Kommissionen vurderer senest den ... (**) tilgangs/afgangsordningen i lyset af udviklingen i forholdet mellem flådekapacitet og forventede fiskerimuligheder og foreslår i givet fald en ændring af denne ordning.

Artikel 24

Fiskerflåderegistre

1. Medlemsstaterne registrerer for EU-fiskerifartøjer, der fører deres flag, de oplysninger om sådanne fartøjers ejerforhold, fartøjs- og udstyrsspecifikationer og om aktiviteter, der er nødvendige for at forvalte de foranstaltninger, der er fastsat ved denne forordning.

2. Medlemsstaterne skal indsende de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, til Kommissionen.

3. Kommissionen fører et EU-fiskerflåderegister med de oplysninger, den modtager i henhold til stk. 2. Den giver offentlig adgang til EU-fiskerflåderegisteret, men sikrer samtidig, at personoplysninger beskyttes tilstrækkeligt.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter tekniske driftskrav til registrering, formater og overførsel af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3. De pågældende gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 47, stk. 2.

DEL V

VIDENSKABELIGT GRUNDLAG FOR FISKERIFORVALTNING

Artikel 25

Datakrav i forbindelse med fiskeriforvaltning

1. Medlemsstaterne indsamler efter de regler, der er vedtaget for dataindsamling, de biologiske, miljømæssige, tekniske og socioøkonomiske data, der er nødvendige for fiskeriforvaltning, og forvalter disse data og stiller dem til rådighed for slutbrugere, bl.a. organer udpeget af Kommissionen. Erhvervsen og forvalt-

ningen af sådanne data er støtteberettiget via Den Europæiske Hav- og Fiskerifond i overensstemmelse med en fremtidig EU-retsakt, der fastsætter betingelserne for den finansielle bistand til hav- og fiskeripolitikken i perioden 2014-2020. Sådanne data skal især gøre det muligt at vurdere:

- havets biologiske ressourcers udnyttelsestilstand
- fiskeriets omfang og den indvirkning, som fiskeriet har på havets biologiske ressourcer og de marine økosystemer, og
- fiskeriets, akvakulturens og forarbejdningsvirksomhedernes socioøkonomiske resultater i og uden for EU-farvande.

2. Indsamling, forvaltning og anvendelse af data skal bygge på følgende principper:

- nøjagtighed og pålidelighed og rettidig indsamling
- brug af samordningsmekanismer for at undgå, at dataindsamling til diverse formål overlapper hinanden
- sikker opbevaring og beskyttelse af de indsamlede data i edb-databaser og offentlig adgang hertil, hvis det er relevant, bl.a. på aggregeret niveau, samtidig med, at der sikres fortrolighed
- adgang for Kommissionen eller organer udpeget af Kommissionen til de nationale databaser og systemer, der anvendes til behandling af de indsamlede data, med henblik på kontrol af dataenes eksistens og kvalitet
- rettidig adgang til de relevante data og de respektive metoder, hvorefter de er skaffet, for organer med forskningsmæssig eller forvaltningsmæssig interesse i videnskabelig analyse af fiskeridata og andre interesserede parter, undtagen når beskyttelse og fortrolighed er påkrævet i henhold til gældende EU-ret.

3. Hvert år aflægger medlemsstaterne rapport til Kommissionen om gennemførelsen af deres nationale dataindsamlingsprogrammer og offentliggør rapporten.

Kommissionen vurderer den årlige rapport om dataindsamling efter at have hørt sit videnskabelige rådgivende organ og eventuelt regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er), som Unionen er kontraherende part eller observatør i, samt relevante internationale videnskabelige organer.

4. Medlemsstaterne sikrer, at indsamlingen og forvaltningen af videnskabelige data, herunder socioøkonomiske data, til fiskeriforvaltning koordineres på nationalt plan. I den forbindelse udpeger de et nationalt kontaktoorgan og arrangerer et årligt nationalt koordinationsmøde. Kommissionen underrettes om de nationale koordinationsaktiviteter og indbydes til at deltage i koordinationsmøderne.

5. I tæt samarbejde med Kommissionen koordinerer medlemsstaterne deres dataindsamling med andre medlemsstater i samme region og bestræber sig på at koordinere deres aktiviteter med tredjelande, der i samme region har farvande, som hører under deres højhedsområde eller jurisdiktion.

(*) Datoen for anvendelsen af denne forordning.

(**) EUT: indsæt venligst datoen: fem år efter denne forordnings ikrafttræden.

6. Indsamling, forvaltning og anvendelse af data gennemføres på en omkostningseffektiv måde.

7. Hvis en medlemsstat ikke indsamler og/eller rettidigt giver slutbrugere data, kan det medføre en forholdsmæssig suspension eller standsning af relevant finansiel bistand fra Unionen til den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med en fremtidig EU-retsakt, der fastsætter betingelserne for den finansielle bistand til hav- og fiskeripolitikken i perioden 2014-2020.

Artikel 26

Høring af videnskabelige organer

Kommissionen hører relevante videnskabelige organer. STECF høres i relevant omfang i spørgsmål om bevarelse og forvaltning af havets levende biologiske ressourcer, herunder biologiske, økonomiske, miljømæssige, sociale og tekniske aspekter. Ved høring af videnskabelige organer tages der hensyn til en korrekt forvaltning af offentlige midler for at undgå overlappning mellem sådanne organers arbejde.

Artikel 27

Forskning og videnskabelig rådgivning

1. Medlemsstaterne udfører forsknings- og innovationsprogrammer på fiskeri- og akvakulturområdet. De skal koordinere deres fiskeriforskning og -innovation og videnskabelige rådgivningsprogrammer med andre medlemsstater i tæt samarbejde med Kommissionen og inden for rammerne af Unionens forskning og innovation og, hvor det er relevant, inddrage de relevante rådgivende råd. Disse aktiviteter kan finansieres over EU-budgettet i henhold til de relevante EU-retsakter.

2. Medlemsstaterne sørger sammen med de relevante interessenter, med brug af bl.a. disponible finansielle EU-midler og ved koordinering med hinanden for, at der er knowhow og menneskelige ressourcer til rådighed i det omfang, det er nødvendigt for den videnskabelige rådgivning.

DEL VI

DEN EKSTERNE POLITIK

Artikel 28

Målsætninger

1. Unionen gennemfører for at sikre bæredygtig udnyttelse, forvaltning og bevarelse af havets biologiske ressourcer og havmiljøet sine eksterne fiskeriforbindelser i overensstemmelse med sine internationale forpligtelser og politikmål samt målsætningerne og principperne i artikel 2 og 3.

2. Unionen skal navnlig:

a) aktivt støtte og bidrage til udviklingen af videnskabelig viden og rådgivning

b) forbedre politiksammenhængen mellem EU-initiativerne, særlig for så vidt angår aktiviteter inden for miljø, handel og udvikling, og styrke sammenhængen mellem tiltag truffet inden for rammerne af udviklingssamarbejdet og det videnskabelige, tekniske og økonomiske samarbejde

c) bidrage til bæredygtigt fiskeri, der er økonomisk levedygtigt og fremmer beskæftigelsen i Unionen

d) sikre, at EU-fiskeri uden for Unionens farvande er baseret på de samme principper og standarder som dem, der gælder ifølge EU-retten på den fælles fiskeripolitiks område, og samtidig fremme lige vilkår for EU-operatører i forhold til andre tredjelandsoperatører

e) i alle internationale fora fremme og støtte de tiltag, der er nødvendige for at udrydde IUU-fiskeri

f) fremme oprettelsen og styrkelsen af tilsynsudvalg for RFFO'er, regelmæssig uafhængig resultatrevision og passende afhjælpende foranstaltninger, herunder effektive og afskrækkende sanktioner, som skal anvendes på en gennemsigtig og ikke-diskriminerende måde.

3. Bestemmelserne i denne del berører ikke specifikke bestemmelser vedtaget i henhold til artikel 218 i traktaten.

AFSNIT I

Internationale fiskerierorganisationer

Artikel 29

Unionens aktiviteter i internationale fiskerierorganisationer

1. Unionen skal aktivt støtte og bidrage til arbejdet i internationale fiskerierorganisationer, bl.a. RFFO'er.

2. Unionens standpunkter i internationale fiskerierorganisationer og RFFO'er baseres på den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, så det sikres, at fiskeriresourcerne forvaltes i overensstemmelse med målsætningerne i artikel 2, særlig stk. 2 og stk. 4, nr. 4, litra b). Unionen bør bestræbe sig på at lede processen med styrkelse af RFFO'ernes effektivitet, så de bedre bliver i stand til at bevare og forvalte havets levende biologiske ressourcer inden for deres ansvarsområde.

3. Unionen støtter aktivt udviklingen af hensigtsmæssige og gennemsigtige mekanismer for tildelingen af fiskerimuligheder.

4. Unionen fremmer samarbejdet mellem RFFO'erne og overensstemmelse mellem deres respektive rammebestemmelser og støtter udviklingen af videnskabelig viden og rådgivning for at sikre, at deres henstillinger er baseret på sådan videnskabelig viden.

Artikel 30

Overholdelse af internationale bestemmelser

Unionen samarbejder, herunder gennem EU-Fiskerikontrolagenturet (»agenturet«), med tredjelande og internationale fiskerionisationer, bl.a. RFFO'er, om at styrke overholdelsen af foranstaltningerne, navnlig til bekæmpelse af IUU-fiskeri, med henblik på at sikre, at foranstaltninger, der træffes af sådanne internationale organisationer, overholdes nøje.

AFSNIT II

Bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler

Artikel 31

Principper og målsætninger for bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler

1. I bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler med tredjelande fastsættes der retlige, miljømæssige, økonomiske og sociale forvaltningsrammer for EU-fiskerifartøjers fiskeri i tredjelandsfarvande.

Sådanne rammer kan omfatte:

- a) udvikling af og støtte til de nødvendige videnskabelige institutioner og forskningsinstitutioner
- b) overvågnings-, kontrol- og tilsynsmuligheder
- c) andre kapacitetsopbygningselementer vedrørende udvikling af en bæredygtig fiskeripolitik i tredjelandet.

2. Med henblik på at sikre en bæredygtig udnyttelse af havets overskydende biologiske ressourcer bestræber Unionen sig på at sikre, at bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler med tredjelande er til gensidig gavn for Unionen og for det pågældende tredjeland, herunder lokalbefolkningen og fiskerierhvervet, og at de bidrager til videreførelse af Unionens flåders aktiviteter og tager sigte på at opnå en passende del af den disponible overskydende mængde, der svarer til Unionens flåders interesser.

3. Med henblik på at sikre, at EU-fartøjer, der fisker under bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler, driver fiskeri, hvor det er hensigtsmæssigt, efter lignende standarder som dem, der gælder for EU-fiskerifartøjer, der fisker i EU-farvande, skal Unionen bestræbe sig på at medtage passende bestemmelser i bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler om pligten til at lande fisk og fiskevarer.

4. EU-fiskerifartøjer må kun fange overskuddet af den tilladte fangstmængde som omhandlet i artikel 62, stk. 2 og 3, i UNCLOS og som identificeret på en klar og gennemsigtig måde på basis af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning og af udveksling af relevante oplysninger mellem Unionen og det pågældende tredjeland om alle flåders samlede fiskeriind-

sats for de berørte bestande. For så vidt angår fælles eller stærkt vandrede fiskebestande bør der ved fastlæggelsen af adgang til de disponible ressourcer tages behørigt hensyn til de videnskabelige vurderinger, der foretages på regionalt plan, samt de bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, der vedtages af de relevante RFFO'er.

5. EU-fiskerifartøjer må ikke drive fiskeri i farvande tilhørende et tredjeland, med hvilket en bæredygtig fiskeripartnerskabsaftale er i kraft, medmindre de er i besiddelse af en fiskeritilladelse, som er udstedt i henhold til nævnte aftale.

6. Unionen skal sikre, at bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler indeholder en klausul vedrørende respekten for demokratiske principper og menneskerettigheder, som udgør et vigtigt element i sådanne aftaler.

Disse aftaler skal også i videst muligt omfang omfatte:

- a) en klausul, der forbyder tildeling af mere favorable betingelser til andre flåder, der fisker i disse farvande, end dem, der tildeles til økonomiske aktører fra Unionen, herunder betingelser vedrørende bevarelse, udvikling og forvaltning af ressourcer samt de finansielle ordninger og gebyrer og rettigheder i forbindelse med udstedelse af fiskeritilladelser
- b) en eksklusivitetsklausul vedrørende reglen fastsat i stk. 5.

7. Der skal på EU-plan gøres en indsats for at overvåge fiskeri fra EU-fiskerifartøjer i ikke-EU-farvande uden for rammerne af de bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler.

8. Medlemsstaterne skal sikre, at EU-fiskerifartøjer, der fører deres flag og driver fiskeri uden for EU-farvande, er i stand til at forelægge detaljeret og nøjagtig dokumentation for alle fiskeri- og forarbejdningsaktiviteter.

9. En fiskeritilladelse som nævnt i stk. 5 gives alene til et fartøj, der har forladt EU-fiskerflåderegisteret og efterfølgende er vendt tilbage til det inden for 24 måneder, hvis ejeren af dette fartøj har givet flagmedlemsstatens kompetente myndigheder alle de data, der er nødvendige for at fastslå, at fartøjet i den pågældende periode drev fiskeri på en måde, der fuldt ud svarer til de standarder, der gælder for et fartøj, der fører en EU-medlemsstats flag.

Hvis den stat, hvis flag føres i den periode, hvor fartøjet ikke stod i EU-fiskerflåderegisteret, efter EU-lovgivningen blev anerkendt som en ikke-samarbejdende stat med hensyn til at bekæmpe, afværge og standse IUU-fiskeri eller som en stat, der tillader ikke-bæredygtig udnyttelse af havets levende biologiske ressourcer, skal en sådan fiskeritilladelse kun gives, hvis det fastslås, at fartøjets fiskeri ophørte, og ejeren traf omgående foranstaltninger for at slette fartøjet af den stats register.

10. Kommissionen skal sørge for forudgående og efterfølgende uafhængige evalueringer af hver protokol til en bæredygtig fiskeripartnerskabsaftale og gøre dem tilgængelige for Europa-Parlamentet og Rådet, i god tid inden den forelægger Rådet en henstilling om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en efterfølgende protokol. En sammenfatning af sådanne evalueringer gøres offentligt tilgængelig.

Artikel 32

Finansiel bistand

1. Unionen yder finansiel bistand til tredjelande gennem bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler for:

- a) at dække en del af udgifterne til adgang til fiskeressourcerne i tredjelandes farvande; den del af udgifterne til adgang til fiskeressourcerne, som EU-fartøjsere skal afholde, skal vurderes for hver enkelt bæredygtig fiskeripartnerskabsaftale eller en protokol hertil og være retfærdig og ikke-diskriminerende og stå i forhold til de fordele, der opnås ved adgangsvilkårene
- b) at tilvejebringe en forvaltningsramme, herunder udvikling og bevarelse af de nødvendige videnskabs- og forskningsinstitutioner, og fremme processer med høring af interessegrupper og kapacitet til kontrol og overvågning og andre kapacitetsopbyggende foranstaltninger i forbindelse med udviklingen af tredjelandes politik for bæredygtigt fiskeri. Sådant finansiel bistand er betinget af, at visse specifikke resultater nås, og skal være et supplement til og i overensstemmelse med de udviklingsprojekter og -programmer, der er iværksat i de pågældende tredjelande.

2. I hver enkelt bæredygtig fiskeripartnerskabsaftale afkobles den finansielle bistand til sektorstøtte fra betalinger for adgang til fiskeressourcerne. Unionen kræver opnåelse af specifikke resultater som betingelse for udbetaling af finansiel bistand og overvåger nøje fremskridtene.

AFS NIT III

Forvaltning af bestande af fælles interesse

Artikel 33

Principper og målsætninger for forvaltning af bestande af fælles interesse for Unionen og tredjelande, og aftaler om udveksling og fælles forvaltning

1. Hvor bestande af fælles interesse også udnyttes af tredjelande, tager Unionen kontakt til disse tredjelande for at sikre, at disse bestande forvaltes på en bæredygtig måde, der er i overensstemmelse med denne forordning og særlig med målsætningen i artikel 2, stk. 2. Opnås der ikke formel enighed, gør Unionen alt for at nå frem til fælles ordninger for fiskeri af sådanne bestande med henblik på at muliggøre bæredygtig forvaltning, særlig i relation til målsætningen i artikel 2, stk. 2, og fremmer derved lige vilkår for EU-operatører.

2. For at sikre en bæredygtig udnyttelse af de bestande, der deles med tredjelande, og for at sikre stabilitet i sine flåders fiskeri bestræber Unionen sig i overensstemmelse med UNCLOS på at indgå bilaterale eller multilaterale aftaler med tredjelande med henblik på en fælles forvaltning af bestande/ressourcer, herunder i givet fald etablering af adgang til farvande og ressourcer og adgangsbetingelser, harmonisering af bevaringsforanstaltninger og udveksling af fiskerimuligheder.

DEL VII

AKVAKULTUR

Artikel 34

Fremme af bæredygtig akvakultur

1. For at fremme bæredygtighed og bidrage til fødevarerikkerhed og -forsyning, vækst og beskæftigelse udarbejder Kommissionen ikke-bindende strategiske EU-retningslinjer vedrørende fælles prioriteringer og mål for udvikling af bæredygtig akvakultur. Sådanne strategiske retningslinjer skal tage hensyn til de forskellige udgangspositioner og forhold i Unionen og danne grundlag for flerårige nationale strategiplaner og tage sigte på:

- a) at forbedre akvakulturens konkurrenceevne og støtte dens udvikling og innovation
- b) at reducere den administrative byrde og gøre gennemførelsen af EU-ret mere effektiv og lydhør over for aktørernes behov
- c) at fremme økonomisk virksomhed
- d) at diversificere og højne livskvaliteten i kystområder og indre farvande
- e) at integrere akvakultur i fysisk planlægning på havet, ved kysterne og på land.

2. Medlemsstaterne udarbejder en flerårig national strategiplan for udvikling af akvakultur på deres område senest ... (*).

3. Den flerårige nationale strategiplan skal indeholde medlemsstaternes mål, de foranstaltninger, der træffes for at nå dem, samt tidsplaner, der er nødvendige for opnåelse af målene.

4. Flerårige nationale strategiplaner har navnlig følgende mål:

- a) administrativ forenkling, navnlig med hensyn til evalueringer og konsekvensanalyser samt licenser
- b) rimelig sikkerhed for akvakulturbrugere med hensyn til adgang til farvande og områder
- c) indikatorer for miljømæssig, økonomisk og social bæredygtighed
- d) vurdering af eventuelle andre grænseoverskridende virkninger navnlig på havets biologiske ressourcer og marine økosystemer i nabomedlemsstater

(*) Seks måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden.

- e) skabelse af synergier mellem nationale forskningsprogrammer og samarbejde mellem industrien og forskermiljøet
- f) fremme af den konkurrencemæssige fordel ved bæredygtige fødevarer af høj kvalitet
- g) fremme af akvakulturpraksis og forskning med henblik på at øge de positive virkninger for miljøet og for fiskeressourcerne og reducere negative virkninger, herunder mindske presset på fiskebestande, der bruges til foderproduktion, og øget ressourceeffektivitet.
5. Medlemsstaterne udveksler oplysninger og bedste praksis efter en åben metode for koordination af nationale foranstaltninger i flerårige nationale strategiplaner.
6. Kommissionen tilskynder til udveksling af oplysninger og bedste praksis blandt medlemsstaterne og letter koordineringen af de nationale foranstaltninger, der er planlagt i den flerårige nationale strategiplan.

DEL VIII

DEN FÆLLES MARKEDSORDNING

Artikel 35

Målsætninger

1. Der oprettes en fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter (den fælles markedsordning) for at:
- a) bidrage til opnåelsen af målsætningerne i artikel 2, navnlig bæredygtig udnyttelse af havets levende biologiske ressourcer
- b) gøre det muligt for fiskeriet og akvakulturen at anvende den fælles fiskeripolitik på det rette niveau
- c) styrke EU-fiskeriets og EU-akvakulturens, især producenterne konkurrenceevne
- d) gøre markederne mere gennemsigtige og stabile, navnlig hvad angår økonomisk viden om og forståelse af EU-markederne for fiskevarer og akvakulturprodukter i de forskellige led af forsyningskæden, sikre at fordelingen af merværdien gennem sektorens forsyningskæde er mere afbalanceret, forbedre forbrugerinformation og -bevidsthed ved hjælp af underretninger og/eller mærkning, der giver forståelig information
- e) bidrage til at skabe lige vilkår for alle fiskevarer og akvakulturprodukter, der afsættes i Unionen, ved at fremme bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne.
- f) bidrage til at sikre forbrugerne et varieret udbud af fiskevarer og akvakulturprodukter
- g) tilvejebringe kontrollerbare og nøjagtige oplysninger om produktets oprindelse og produktionsmåde, navnlig ved hjælp af mærkning.

2. Den fælles markedsordning gælder for de fiskevarer og akvakulturprodukter, der er opført i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 ⁽¹⁾, og som afsættes i Unionen.

3. Den fælles markedsordning omfatter bl.a.:

- a) organiseringen af erhvervet, herunder markedsstabiliserende foranstaltninger
- b) fiskeri- og akvakulturproducentorganisationers produktions- og markedsføringsplaner
- c) fælles handelsnormer
- d) forbrugerinformation.

DEL IX

KONTROL OG HÅNDHÆVELSE

Artikel 36

Målsætninger

1. Overholdelsen af den fælles fiskeripolitikens regler skal sikres gennem en effektiv EU-fiskerikontrolordning, herunder bekæmpelse af IUU-fiskeri.
2. Kontrol og håndhævelse af den fælles fiskeripolitik skal navnlig bygge på og omfatte følgende:
- a) en global, integreret og fælles tilgang
- b) samarbejde og koordination mellem medlemsstaterne, Kommissionen og agenturet
- c) omkostningseffektivitet og proportionalitet
- d) anvendelse af effektive kontrolteknologier for at sikre, at der stilles fiskeridata af god kvalitet til rådighed
- e) en EU-ordning for kontrol, inspektion og håndhævelse
- f) en risikobaseret strategi, der fokuserer på systematisk og automatisk krydskontrol af alle de relevante data, der er til rådighed
- g) udvikling af en kultur for overholdelse af reglerne og samarbejde blandt alle operatører og fiskere.

Unionen vedtager passende foranstaltninger med hensyn til tredjelande, der tillader ikke-bæredygtigt fiskeri.

3. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at sikre kontrol, inspektion og håndhævelse af de aktiviteter, der udføres inden for den fælles fiskeripolitikens anvendelsesområde, herunder indførelse af sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 af ... om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter. Se Rådets førstebehandlingsholdning (EU) nr. 9/2013 (s. 46 i denne EUT).

*Artikel 37***Ekspertgruppe om overholdelse**

1. Kommissionen nedsætter en ekspertgruppe om overholdelse, som skal vurdere, lette og styrke gennemførelsen og overholdelsen af forpligtelserne i henhold til EU-fiskerikontrolordningen.
2. Ekspertgruppen om overholdelse sammensættes af repræsentanter for Kommissionen og medlemsstaterne. Efter anmodning fra Europa-Parlamentet kan Kommissionen opfordre Europa-Parlamentet til at sende eksperter til at deltage i ekspertgruppens møder. Agenturet kan deltage som observatør i møder i ekspertgruppen om overholdelse.
3. Ekspertgruppen skal navnlig
 - a) regelmæssigt behandle spørgsmål om overholdelse og gennemførelse af EU-fiskerikontrolordningen og identificere eventuelle vanskeligheder af fælles interesse i forbindelse med gennemførelsen af reglerne i den fælles fiskeripolitik
 - b) rådgive om gennemførelsen af reglerne i den fælles fiskeripolitik, bl.a. prioriteringen af den finansielle EU-støtte og
 - c) udveksle oplysninger om kontrol og inspektion, herunder bekæmpelse af IUU-fiskeri.
4. Ekspertgruppen om overholdelse underretter regelmæssigt Europa-Parlamentet og Rådet om sine aktiviteter i henhold til stk. 3.

*Artikel 38***Pilotprojekter vedrørende nye kontrolteknologier og dataforvaltningssystemer**

Kommissionen og medlemsstaterne kan gennemføre pilotprojekter vedrørende nye kontrolteknologier og dataforvaltningssystemer.

*Artikel 39***Bidrag til udgifterne til kontrol, inspektion, håndhævelse og dataindsamling**

Medlemsstaterne kan kræve, at deres operatører bidrager forholdsmæssigt til at dække driftsudgifterne til gennemførelse af Unionens fiskerikontrolordning og til dataindsamling.

DEL X

FINANSIELLE INSTRUMENTER*Artikel 40***Målsætninger**

Unionen kan yde finansiell støtte for at bidrage til at nå målsætningerne i artikel 2.

*Artikel 41***Betingelser for ydelse af finansiell støtte til medlemsstaterne**

1. Med forbehold af de betingelser, der specificeres i de gældende EU-retsakter, er Unionens finansielle bistand til

medlemsstaterne betinget af, at medlemsstaterne overholder den fælles fiskeripolitikens regler.

2. Hvis medlemsstaterne ikke overholder den fælles fiskeripolitikens regler, kan det resultere i, at betalingerne afbrydes eller suspenderes, eller at der anvendes en finansiell korrektion på den finansielle støtte, som Unionen yder i henhold til den fælles fiskeripolitik. Sådanne foranstaltninger skal stå i rimeligt forhold til den manglende overholdelses art, grovhed, varighed og hyppighed.

*Artikel 42***Betingelser for ydelse af finansiell bistand til operatører**

1. Med forbehold af de betingelser, der specificeres i gældende EU-retsakter, er Unionens finansielle bistand til medlemsstaterne betinget af, at operatørerne overholder den fælles fiskeripolitikens regler.

2. Med forbehold af specifikke regler, der skal vedtages, kan operatørers alvorlige overtrædelser af den fælles fiskeripolitikens regler resultere i, at de midlertidigt eller permanent nægtes adgang til at modtage finansiell EU-støtte, og/eller at der anvendes finansielle nedsættelser. Sådanne foranstaltninger, der træffes af medlemsstaten, skal være afskrækkende, effektive og stå i rimeligt forhold til de alvorlige overtrædelser art, grovhed, varighed og hyppighed.

3. Medlemsstaterne sørger for, at finansiell støtte fra Unionen kun ydes, hvis den pågældende operatør i en periode på mindst ét år forud for datoen for ansøgning om støtte ikke er blevet idømt sanktioner for alvorlige overtrædelser.

DEL XI

RÅDGIVENDE RÅD*Artikel 43***Oprettelse af rådgivende råd**

1. Der oprettes rådgivende råd for hvert geografisk område eller kompetenceområde omhandlet i bilag III for at fremme en afbalanceret repræsentation af alle aktører i overensstemmelse med artikel 45, stk. 1, og for at bidrage til at nå målene i artikel 2.

2. Der oprettes navnlig følgende nye rådgivende råd i overensstemmelse med bilag III:

- a) et rådgivende råd for regionerne i den yderste periferi opdelt i tre afdelinger, én for hvert af følgende havområder: det vestlige Atlanterhav, det østlige Atlanterhav og Det Indiske Ocean
- b) et rådgivende råd for akvakultur
- c) et rådgivende råd for markederne
- d) et rådgivende råd for Sortehavet.

3. Det enkelte rådgivende råd fastsætter selv sin forretningsorden.

*Artikel 44***De rådgivende råds opgaver**

1. Ved anvendelsen af denne forordning skal Kommissionen, når det er relevant, høre de rådgivende råd.
2. De rådgivende råd kan:
 - a) fremsætte henstillinger og forslag inden for fiskeriforvaltning og de socioøkonomiske og bevarelsesmæssige aspekter af fiskeri og akvakultur til Kommissionen og de berørte medlemsstater. De rådgivende råd kan navnlig fremsætte henstillinger om, hvordan reglerne om fiskeriforvaltning kan forenkles
 - b) underrette Kommissionen og medlemsstaterne om problemer i forbindelse med forvaltningsmæssige, socioøkonomiske og bevarelsesmæssige aspekter af fiskeri og i givet fald akvakultur inden for deres geografiske område eller deres kompetenceområde og foreslå løsninger til at overvinde disse problemer
 - c) i nært samarbejde med forskere bidrage til at indsamle, levere og analysere data, der nødvendige for udarbejdelsen af bevarelsesforanstaltninger.

Hvis et spørgsmål er af fælles interesse for to eller flere rådgivende råd, koordinerer rådene deres holdninger med henblik på at vedtage fælles henstillinger om spørgsmålet.

3. Rådgivende råd skal høres om fælles henstillinger i medfør af artikel 18. Kommissionen og medlemsstaterne kan også høre rådene om andre foranstaltninger. Deres rådgivning tages i betragtning. Disse høringer berører ikke konsultationen af STECF eller andre videnskabelige organer. Udtalelserne fra de rådgivende råd kan forelægges for alle berørte medlemsstater og for Kommissionen.
4. Kommissionen og i givet fald den berørte medlemsstat skal inden for to måneder reagere på henstillinger, forslag eller oplysninger modtaget i henhold til stk. 1. Hvis de endelige foranstaltninger, der er vedtaget, afviger fra de rådgivende udvalgs udtalelser, henstillinger og forslag modtaget i henhold til stk. 1, forelægger Kommissionen eller de berørte medlemsstater en detaljeret begrundelse for denne afvigelse.

*Artikel 45***De rådgivende råds sammensætning, virkemåde og finansiering**

1. De rådgivende råd består af:
 - a) organisationer, der repræsenterer fiskeriet og, hvor det er relevant, akvakulturbrugere og repræsentanter for forarbejdnings- og afsætningssektorerne
 - b) andre interessegrupper, der berøres af den fælles fiskeripolitik, som f.eks. miljøorganisationer og forbrugergupper.

2. Hvert rådgivende råd består af en generalforsamling og en bestyrelse, herunder i relevant omfang et sekretariat og arbejdsgrupper, der behandler spørgsmål vedrørende det regionale samarbejde i henhold til artikel 18, og vedtager de foranstaltninger, der er nødvendige for dets virke.

3. De rådgivende råd virker og finansieres efter bestemmelserne i bilag III.

4. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter efter artikel 46 vedrørende fastsættelse af detaljerede regler for de rådgivende råds virkemåde.

DEL XII

PROCEDUREMÆSSIGE BESTEMMELSER*Artikel 46***Udøvelse af de delegerede beføjelser**

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 11, stk. 3, artikel 15, stk. 2, 3, 6 og 7, og artikel 45, stk. 4, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra ... (*). Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 11, stk. 3, artikel 15, stk. 2, 3, 6 og 7, og artikel 45, stk. 4, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller af Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt, der vedtages i henhold til artikel 11, stk. 3, artikel 15, stk. 2, 3, 6 og 7, og artikel 45, stk. 4, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) Datoen for denne forordnings ikrafttrædelse.

Artikel 47

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg for fiskeri og akvakultur. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse om et udkast til gennemførelsesretsakt, der skal vedtages i overensstemmelse med artikel 23 vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendes.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med dennes artikel 5.

DEL XIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 48

Ophævelse og ændringer

1. Forordning (EF) nr. 2371/2002 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning.

2. Afgørelse 2004/585/EF ophæves med virkning fra den dato, hvor de regler, der er vedtaget i henhold til nærværende forordnings artikel 45, stk. 4, træder i kraft.

3. Artikel 5 i Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 ⁽¹⁾ udgår.

4. Rådets Forordning (EF) nr. 639/2004 ⁽²⁾ ophæves.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne

...

Formand

På Rådets vegne

...

Formand

5. I artikel 105 i forordning (EF) nr. 1224/2009 indsættes følgende stykke:

»3a. Uanset stk. 2 og 3 finder ingen multiplikationsfaktor anvendelse på fangster, der er omfattet af en forpligtelse til at lande fangster i overensstemmelse med artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 af ... om den fælles fiskeripolitik (*), forudsat at overskridelsens omfang i forhold til tilladte landinger ikke overstiger 10 %.

(*) EUT L ...'.

Artikel 49

Revision

Kommissionen aflægger senest den 31. december 2022 rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om den fælles fiskeripolitikens virkemåde.

Artikel 50

Årsrapport

Kommissionen aflægger hvert år så tidligt som muligt efter vedtagelsen af den årlige rådsforordning om fastsættelse af de fiskerimuligheder, der er til rådighed i EU-farvandene og, for EU-fartøjer, i visse ikke-EU-farvande rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om fremskridt med hensyn til at nå det maksimale bæredygtige udbytte og om fiskebestandenes situation.

Artikel 51

Ikkrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2014.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 af 4. november 2003 om forvaltning af fiskeriindsatsen for så vidt angår visse fiskerizoner og visse fiskeressourcer i EF, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 685/95 og (EF) nr. 2027/95 (EUT L 289 af 7.11.2003, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 639/2004 af 30. marts 2004 om forvaltning af fiskerflåder, der er registreret i regioner i Fællesskabets yderste periferi (EUT L 102 af 7.4.2004, s. 9).

BILAG I

ADGANG TIL KYSTFARVANDE SOM FASTSAT I ARTIKEL 5, STK. 2

1. Det Forenede Kongeriges Kystfarvande

A Frankrig

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Det Forenede Kongeriges kyst (6-12 sømil)		
1. Berwick-upon-Tweed øst Coquet Island øst	Sild	Ubegrænset
2. Flamborough Head øst Spurn Head øst	Sild	Ubegrænset
3. Lowestoft øst Lyme Regis syd	Alle arter	Ubegrænset
4. Lyme Regis syd Eddystone syd	Demersale arter	Ubegrænset
5. Eddystone syd Longships sydvest	Demersale arter	Ubegrænset
	Kammusling	Ubegrænset
	Hummer	Ubegrænset
	Languster	Ubegrænset
6. Longships sydvest Hartland Point nordvest	Demersale arter	Ubegrænset
	Languster	Ubegrænset
	Hummer	Ubegrænset
7. Hartland Point til en linje trukket fra nordspidsen af Lundy Island	Demersale arter	Ubegrænset
8. Fra en linje stik vest fra Lundy Island til Cardigan Harbour	Alle arter	Ubegrænset
9. Point Lynas nord Morecambe fyrskib øst	Alle arter	Ubegrænset
10. County Down	Demersale arter	Ubegrænset
11. New Island nordøst Sanda Island sydvest	Alle arter	Ubegrænset
12. Port Stewart nord Barra Head vest	Alle arter	Ubegrænset
13. 57°40' N Butt of Lewis vest	Alle arter undtagen skaldyr	Ubegrænset
14. St. Kilda, Flannan Islands	Alle arter	Ubegrænset
15. Vest for linjen, der forbinder Butt of Lewis fyr med punktet 59°30' N, 5° 45' V	Alle arter	Ubegrænset

B. Irland

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Det Forenede Kongeriges kyst (6-12 sømil)		
1. Point Lynas nord Mull of Galloway syd	Demersale arter	Ubegrænset
	Jomfruhummer	Ubegrænset
2. Mull of Oa vest Barra Head vest	Demersale arter	Ubegrænset
	Jomfruhummer	Ubegrænset

C. Tyskland

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Det Forenede Kongeriges kyst (6-12 sømil)		
1. Øst for Shetlandsøerne og Fair Isle mellem linjer trukket stik sydøst fra Sumburgh Head fyr, stik nordøst fra Skroo fyr og stik sydvest fra Skadan fyr	Sild	Ubegrænset
2. Berwick-upon-Tweed øst Whitby High fyr øst	Sild	Ubegrænset
3. North Foreland fyr øst Dungeness nye fyr syd	Sild	Ubegrænset
4. Området omkring St. Kilda	Sild	Ubegrænset
	Makrel	Ubegrænset
5. Butt of Lewis fyr vest til den linje, der forbinder Butt of Lewis fyr med punktet 59°30' N, 5°45' V	Sild	Ubegrænset
6. Området omkring North Rona og Sulisker (Sulasgeir)	Sild	Ubegrænset

D. Nederlandene

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Det Forenede Kongeriges kyst (6-12 sømil)		
1. Øst for Shetlandsøerne og Fair Isle mellem linjer trukket stik sydøst fra Sumburgh Head fyr, stik nordøst fra Skroo fyr og stik sydvest fra Skadan fyr	Sild	Ubegrænset
2. Berwick-upon-Tweed øst Flamborough Head øst	Sild	Ubegrænset
3. North Foreland øst Dungeness nye fyr syd	Sild	Ubegrænset

E. *Belgien*

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Det Forenede Kongeriges kyst (6-12 sømil)		
1. Berwick-upon-Tweed øst Coquet Island øst	Sild	Ubegrænset
2. Cromer nord North Foreland øst	Demersale arter	Ubegrænset
3. North Foreland øst Dungeness nye fyr syd	Demersale arter	Ubegrænset
	Sild	Ubegrænset
4. Dungeness nye fyr syd Selsey Bill syd	Demersale arter	Ubegrænset
5. Straight Point sydøst South Bishop nordvest	Demersale arter	Ubegrænset

2. **Irlands Kystfarvande**A. *Frankrig*

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Irlands kyst (6-12 sømil)		
1. Erris Head nordvest Sybil Point vest	Demersale arter	Ubegrænset
	Jomfruhummer	Ubegrænset
2. Mizen Head syd Stags syd	Demersale arter	Ubegrænset
	Jomfruhummer	Ubegrænset
	Makrel	Ubegrænset
3. Stags syd Cork syd	Demersale arter	Ubegrænset
	Jomfruhummer	Ubegrænset
	Makrel	Ubegrænset
	Sild	Ubegrænset
4. Cork syd Carnsore Point syd	Alle arter	Ubegrænset
5. Carnsore Point syd Haulbowline sydøst	Alle arter undtagen skaldyr	Ubegrænset

B. *Det Forenede Kongerige*

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Irlands kyst (6-12 sømil)		
1. Mizen Head syd Hook Point	Demersale arter	Ubegrænset
	Sild	Ubegrænset
	Makrel	Ubegrænset
2. Hook Point Carlingford Lough	Demersale arter	Ubegrænset
	Sild	Ubegrænset
	Makrel	Ubegrænset
	Jomfruhummer	Ubegrænset
	Kammusling	Ubegrænset

C. *Nederlandene*

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Irlands kyst (6-12 sømil)		
1. Stags syd Carnsore Point syd	Sild	Ubegrænset
	Makrel	Ubegrænset

D. *Tyskland*

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Irlands kyst (6-12 sømil)		
1. Old Head of Kinsale syd Carnsore Point syd	Sild	Ubegrænset
2. Cork syd Carnsore Point syd	Makrel	Ubegrænset

E. *Belgien*

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Irlands kyst (6-12 sømil)		
1. Cork syd Carnsore Point syd	Demersale arter	Ubegrænset
2. Wicklow Head øst Carlingford Lough sydøst	Demersale arter	Ubegrænset

3. Belgiens Kystfarvande

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
3-12 sømil	Nederlandene	Alle arter	Ubegrænset
	Frankrig	Sild	Ubegrænset

4. Danmarks Kystfarvande

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
-------------------	-------------	-----	-------------------------------------

Nordsøkysten (fra den dansk-tyske grænse til Hanstholm)

(6-12 sømil)

Fra den dansk-tyske grænse til Blåvands Huk	Tyskland	Fladfisk	Ubegrænset
		Rejer	Ubegrænset
	Nederlandene	Fladfisk	Ubegrænset
		Rundfisk	Ubegrænset
Blåvands Huk til Bovbjerg	Belgien	Torsk	Ubegrænset kun 1. juni-31. juli
		Kuller	Ubegrænset kun 1. juni-31. juli
	Tyskland	Fladfisk	Ubegrænset
	Nederlandene	Rødspætte	Ubegrænset
		Tunge	Ubegrænset
Thyborøn til Hanstholm	Belgien	Hvilling	Ubegrænset kun 1. juni-31. juli
		Rødspætte	Ubegrænset kun 1. juni -31. juli
	Tyskland	Fladfisk	Ubegrænset
		Brisling	Ubegrænset
		Torsk	Ubegrænset
		Sej	Ubegrænset
		Kuller	Ubegrænset
		Makrel	Ubegrænset
Sild	Ubegrænset		
Hvilling	Ubegrænset		

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
	Nederlandene	Torsk	Ubegrænset
		Rødspætte	Ubegrænset
		Tunge	Ubegrænset
Skagerrak (fra Hanstholm til Skagen) (4-12 sømil)	Belgien	Rødspætte	Ubegrænset kun 1. juni-31. juli
	Tyskland	Fladfisk	Ubegrænset
		Brisling	Ubegrænset
		Torsk	Ubegrænset
		Sej	Ubegrænset
		Kuller	Ubegrænset
		Makrel	Ubegrænset
		Sild	Ubegrænset
	Nederlandene	Hvilling	Ubegrænset
		Torsk	Ubegrænset
		Rødspætte	Ubegrænset
	Kattegat (3-12 sømil)	Tyskland	Tunge
Torsk			Ubegrænset
Fladfisk			Ubegrænset
Jomfruhummer			Ubegrænset
Nord for Sjælland til breddegraden, der går gennem Forsnæs fyr	Tyskland	Sild	Ubegrænset
		Brisling	Ubegrænset
Østersøen (inkl. Bælterne, Sundet og Bornholm) (3-12 sømil)	Tyskland	Fladfisk	Ubegrænset
		Torsk	Ubegrænset
		Sild	Ubegrænset
		Brisling	Ubegrænset
		Ål	Ubegrænset
		Laks	Ubegrænset
		Hvilling	Ubegrænset
		Makrel	Ubegrænset

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Skagerrak (4-12 sømil)	Sverige	Alle arter	Ubegrænset
Kattegat (3-12 sømil ⁽¹⁾)	Sverige	Alle arter	Ubegrænset
Østersøen (3-12 sømil)	Sverige	Alle arter	Ubegrænset

(¹) Målet fra kystlinjen.

5. Tysklands Kystfarvande

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Nordsøkysten (3-12 sømil) Alle kyster	Danmark	Demersale arter	Ubegrænset
		Brisling	Ubegrænset
		Tobis	Ubegrænset
	Nederlandene	Demersale arter	Ubegrænset
		Rejer	Ubegrænset
Fra den dansk-tyske grænse til den nordlige spids af Amrum ved 54°43' N	Danmark	Rejer	Ubegrænset
Området omkring Helgoland	Det Forenede Kongerige	Torsk	Ubegrænset
		Rødspætte	Ubegrænset
Østersøkysten (3-12 sømil)	Danmark	Torsk	Ubegrænset
		Rødspætte	Ubegrænset
		Sild	Ubegrænset
		Brisling	Ubegrænset
		Ål	Ubegrænset
		Hvilling	Ubegrænset
		Makrel	Ubegrænset

6. Frankrigs Og De Franske Oversøiske Departementers Kystfarvande

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Den nordøstatlantiske kyst (6-12 sømil)			
Fra den belgisk-franske grænse til øst for departementet Manche (Vire-Grandcamp-les-Bains flodmunding ved 49°23'30" N, 1°2' VNNØ)	Belgien	Demersale arter	Ubegrænset
		Kammusling	Ubegrænset
	Nederlandene	Alle arter	Ubegrænset
Fra Dunkerque (2°20' Ø) til Cap d'Antifer (0°10' Ø)	Tyskland	Sild	Ubegrænset kun 1. oktober - 31. december
Fra den belgisk-franske grænse til Cap d'Alprech vest (50°42'30" N, 1°33'30" Ø)	Det Forenede Kongerige	Sild	Ubegrænset
Atlantehavskysten (6-12 sømil)			
Fra den spansk-franske grænse til 46°08' N	Spanien	Ansjos	Direkte fiskeri, ubegrænset kun 1. marts - 30. juni
			Fiskeri efter levende agn kun 1. juli - 31. oktober
		Sardin	Ubegrænset kun 1. januar - 28. februar og 1. juli - 31. december Desuden skal aktiviteter vedrørende ovennævnte arter udøves i overensstemmelse med og inden for grænserne af de aktiviteter, der blev udøvet i 1984
Middelhavskysten (6-12 sømil)			
Fra den spanske grænse til Cap Leucate	Spanien	Alle arter	Ubegrænset

7. Spaniens Kystfarvande

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Atlantehavskysten (6-12 sømil)			
Fra den fransk-spanske grænse til Cap Mayor fyr (3°47' V)	Frankrig	Pelagiske arter	Ubegrænset inden for grænserne af de aktiviteter, der blev udøvet i 1984
Middelhavskysten (6-12 sømil)			
Fra den fransk-spanske grænse til Cap Creus	Frankrig	Alle arter	Ubegrænset

8. Kroatiens kystfarvande ⁽¹⁾

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
12 sømil begrænset til det område under Kroatiens suverænitæt, der ligger nord for 45 grader 10 minutter nordlig bredde langs Istriens vestlige kyst, fra den ydre grænse for Kroatiens territorialfarvand, hvor denne breddegrad rammer landjorden på Istriens vestlige kyst (Kap Grgatov rt Funtana)	Slovenien	Demersale og små pelagiske arter, herunder sardin og ansjos	100 tons for højst 25 fiskerfartøjer, herunder 5 fiskerfartøjer med trawl

(¹) Ovennævnte ordning finder anvendelse fra tidspunktet for den fulde gennemførelse af den voldgiftskendelse, der følger af voldgiftsaftalen mellem Republikken Sloveniens regering og Republikken Kroatiens regering, der blev undertegnet den 4. november 2009 i Stockholm.

9. Nederlændenes Kystfarvande

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Hele kysten (3-12 sømil)	Belgien	Alle arter	Ubegrænset
	Danmark	Demersale arter	Ubegrænset
		Brisling	Ubegrænset
		Tobis	Ubegrænset
		Hestemakrel	Ubegrænset
	Tyskland	Torsk	Ubegrænset
Rejer		Ubegrænset	
Hele kysten (6-12 sømil)	Frankrig	Alle arter	Ubegrænset
Fra sydspidsen af Texel mod vest til den nederlandsk-tyske grænse	Det Forenede Kongerige	Demersale arter	Ubegrænset

10. Sloveniens kystfarvande ⁽¹⁾

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
12 miles limited to the sea area under the sovereignty of Slovenia situated to the north of the 45 degrees and 10 minutes parallel north latitude along the west Istrian coast, from the outer limit of the territorial sea of Croatia, where this parallel touches the land of the west Istrian coast (the cape Grgatov rt Funtana)	Kroatien	Demersale og små pelagiske arter, herunder sardin og ansjos	100 tons for højst 25 fiskerfartøjer, herunder 5 fiskerfartøjer med trawl

⁽¹⁾ Ovennævnte ordning finder anvendelse fra tidspunktet for den fulde gennemførelse af den voldgiftskendelse, der følger af voldgiftsaftalen mellem Republikken Sloveniens regering og Republikken Kroatiens regering, der blev undertegnet den 4. november 2009 i Stockholm.

11. Finlands Kyfarvande

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Østersøen (4-12 sømil) ⁽¹⁾	Sverige	Alle arter	Ubegrænset

⁽¹⁾ 3-12 sømil rundt om Bogskär.

12. Sveriges kystfarvande

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Skagerrak (4-12 sømil)	Danmark	Alle arter	Ubegrænset
Kattegat (3-12 sømil ⁽¹⁾)	Danmark	Alle arter	Ubegrænset
Østersøen (4-12 sømil)	Danmark	Alle arter	Ubegrænset
	Finland	Alle arter	Ubegrænset

⁽¹⁾ Målt fra kystlinjen.

BILAG II

LOFTER FOR FISKERIKAPACITET

Medlemsstat	Kapacitetslofter	
	GT	kW
Belgien	18 962	51 586
Bulgarien	7 250	62 708
Danmark	88 762	313 333
Tyskland	71 117	167 078
Estland	21 667	52 566
Irland	77 568	210 083
Grækenland	84 123	469 061
Spanien (herunder regionerne i den yderste periferi)	423 550	964 826
Frankrig (herunder regionerne i den yderste periferi)	214 282	1 166 328
Kroatien	53 452	426 064
Italien	173 506	1 070 028
Cypern	11 021	47 803
Letland	46 418	58 496
Litauen	73 489	73 516
Malta	14 965	95 776
Nederlandene	166 859	350 736
Polen	38 270	90 650
Portugal (herunder regionerne i den yderste periferi)	114 549	386 539
Rumænien	1 908	6 356
Slovenien	675	8 867
Finland	18 066	181 717
Sverige	43 386	210 829
Det Forenede Kongerige	231 106	909 141

Regioner i Unionens yderste periferi	Kapacitetslofter	
	GT	kW
Spanien		
De Kanariske Øer: L ⁽¹⁾ < 12 m. EU-farvande	2 617	20 863
De Kanariske Øer: L > 12 m. EU-farvande	3 059	10 364
De Kanariske Øer: L > 12 m. Internationale farvande og tredjelandsfarvande	28 823	45 593
Frankrig		
Réunion: Demersale og pelagiske arter. L < 12 m	1 050	19 320
Réunion: Pelagiske arter. L < 12 m	10 002	31 465
Fransk Guyana: Demersale og pelagiske arter. Længde < 12 m	903	11 644
Fransk Guyana: Rejefiskerfartøjer	7 560	19 726
Fransk Guyana: Pelagiske arter. Højsøfartøjer	3 500	5 000
Martinique: Demersale og pelagiske arter. L < 12 m	5 409	142 116
Martinique: Pelagiske arter. L < 12 m	1 046	3 294
Guadeloupe: Demersale og pelagiske arter. L < 12 m	6 188	162 590
Guadeloupe: Pelagiske arter. L < 12 m	500	1 750
Portugal		
Madeira: Demersale arter. L < 12 m	604	3 969
Madeira: Demersale og pelagiske arter. L < 12 m	4 114	12 734
Madeira: Pelagiske arter. Vod. L > 12 m	181	777
Azorerne: Demersale arter. L < 12 m	2 617	29 870
Azorerne: Demersale og pelagiske arter. L < 12 m	12 979	25 721

(¹) L = længde overalt på fartøjet.

BILAG III

RÅDGIVENDE RÅD

1. Det rådgivende råds navn og kompetenceområde

Navn	Kompetenceområde
Østersøen	ICES-område IIIb, IIIc og IIId
Sortehavet	Det geografiske GFCM-underområde som defineret i resolution GFCM/33/2009/2.
Middelhavet	Farvande i Middelhavet øst for en linje 5°36' V
Nordsøen	ICES-område IV og Iii
Nordvestlige farvande	ICES-område V (undtagen Va og kun EU-farvande i Vb), VI og VII
Sydvestlige farvande	ICES-område VIII, IX og X (farvandene omkring Azorerne), og CECAF-område 34.1.1, 34.1.2 og 34.2.0 (farvandene omkring Madeira og De Kanariske Øer)
Yderste periferi	EU-farvande rundt om regionerne i den yderste periferi som omhandlet i artikel 349, stk. 1, i traktaten, opdelt i tre afdelinger: det vestlige Atlanterhav, det østlige Atlanterhav, Det Indiske Ocean
Pelagiske bestande (blåhvilling, makrel, hestemakrel, sild og havgalt)	Alle geografiske områder (bortset fra Østersøen og Middelhavet)
Det åbne hav/højsøflåden	Alle ikke-EU-farvande
Akvakultur	Akvakultur som defineret i artikel 4
Markeder	Alle markedsområder

2. De rådgivende råds virkemåde og finansiering

- På generalforsamlingen og i bestyrelsen tildeles 60 % af pladserne repræsentanter for fiskerne og, for så vidt angår Det Rådgivende Råd for Akvakultur akvakulturbrugerne, og repræsentanter for forarbejdnings- og afsætningssektorerne, og 40 % tildeles repræsentanter for de øvrige interessegrupper, der berøres af den fælles fiskeripolitik, f.eks. miljøorganisationer og forbrugergrupper.
- Bortset fra Det Rådgivende Råd for Akvakultur og Det Rådgivende Råd for Markederne skal mindst én repræsentant for fangstundersektoren fra hver berørt medlemsstat være medlem af bestyrelsen.
- Bestyrelsens medlemmer vedtager, når det er muligt, henstillinger med konsensus. Hvis der ikke kan opnås konsensus, anføres mindretalsudtalelser i de henstillinger, som vedtages af flertallet af tilstedeværende og stemmeafgivende medlemmer.
- Hvert rådgivende råd udpeger en formand ved konsensus. Formanden er upartisk.
- Hvert rådgivende råd vedtager de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre gennemsigtighed og ytringsfrihed.
- Henstillinger, der vedtages af bestyrelsen, stilles straks til rådighed for generalforsamlingen, Kommissionen, de berørte medlemsstater og, efter anmodning, medlemmer af offentligheden.
- Generalforsamlingens møder er åbne for offentligheden. Bestyrelsens møder er åbne for offentligheden, medmindre et flertal i bestyrelsen i ganske særlige tilfælde beslutter andet.
- EU-organisationer og nationale organisationer, der repræsenterer fiskerisektoren og andre interessegrupper, kan foreslå medlemmer til de berørte medlemsstater. De berørte medlemsstater aftaler, hvem der skal være medlemmer af generalforsamlingen.
- Repræsentanter for de nationale og regionale forvaltninger, der har fiskeriinteresser i det pågældende havområde, og forskere fra medlemsstaternes videnskabelige forskningsinstitutter og fiskeriforskningsinstitutter og internationale forskningsinstitutioner, der rådgiver Kommissionen, skal have ret til at deltage i møder i de rådgivende råd som aktive observatører. Også andre kvalificerede videnskabsfolk kan indbydes.

- j) Repræsentanter for Europa-Parlamentet og Kommissionen kan deltage som aktive observatører i møder i de rådgivende udvalg.
 - k) Når der drøftes spørgsmål, som berører dem, kan repræsentanter for fiskerisektoren og andre interessegrupper fra tredjelande, herunder repræsentanter for RFFO'er, der har en fiskeriinteresse i det område eller det fiskeri, som et regionalt rådgivende råd dækker, indbydes til at deltage som aktive observatører.
 - l) Rådgivende råd kan ansøge om finansiel støtte fra Unionen i deres egenskab af organer, der arbejder for virkeliggørelsen af mål af almindelig europæisk interesse.
 - m) Kommissionen undertegner en støtteaftale med det enkelte rådgivende råd med henblik på at bidrage til dets driftsudgifter, herunder udgifter til oversættelse og tolkning.
 - n) Kommissionen kan i det omfang, den skønner det nødvendigt, kontrollere udførelsen af de opgaver, de rådgivende råd har fået pålagt.
 - o) Det enkelte rådgivende råd forelægger hvert år Kommissionen og vedkommende medlemsstat sit budget og en rapport over sine aktiviteter.
 - p) Kommissionen eller Revisionsretten kan til enhver tid foranstalte en revision, der gennemføres af enten et eksternt organ udpeget af Kommissionen eller Revisionsretten eller af Kommissionens eller Revisionsrettens egne afdelinger.
 - q) Hvert rådgivende råd udpeger en autoriseret revisor for den periode, i hvilken det oppebærer EU-støtte.
-

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

Europa-Kommissionen vedtog den 13. juli 2011 et forslag til ny grundforordning om den fælles fiskeripolitik.

- a) Rådet for Landbrug og Fiskeri nåede efter tre orienterende debatter i marts, april og maj 2012 til enighed om en delvis generel indstilling den 12. juni 2012 ⁽¹⁾, som blev færdigbehandlet på samlingen i Rådet den 26. februar 2013, navnlig vedrørende gennemførelsen af forbuddet mod udsmid og tilknyttede bestemmelser (artikel 15 og 16) ⁽²⁾.

Europa-Parlamentet stemte om sin holdning ved førstebehandlingen den 6. februar 2013 ⁽³⁾.

Efter afstemningen i Europa-Parlamentet fandt der forhandlinger sted mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen med henblik på at nå til enighed om forslaget. Den 28. og 29. maj 2013 fandt der afgørende uformelle trepartsmøder sted, og der blev afholdt et sidste uformelt teknisk møde den 7. juni 2013. Aftalen blev efterfølgende godkendt af De Faste Repræsentanters Komité den 14. juni 2013, af Europa-Parlamentets Fiskeriudvalg den 18. juni 2013 og af Rådet den 15. juli 2013.

Under hensyntagen til ovenstående enighed og juristlingvisternes endelige gennemgang er Rådet for Landbrug og Fiskeri den 17. oktober 2013 blevet opfordret til at vedtage Rådets førstebehandlingsholdning i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure i artikel 294 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

Rådet har under arbejdet endvidere taget hensyn til udtalelserne fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, der blev afgivet hhv. den 28. marts 2012 og den 4. maj 2012 ⁽⁴⁾.

II. FORMÅL

Forslaget indgår i reformpakken fra juli 2011 (i tilknytning til forslaget om en ny fælles markedsordning og revision af den fælles fiskeripolitik's eksterne dimension) og skal ses i sammenhæng med forslaget om en ny Europæisk Hav- og Fiskerifond (EHFF), som Kommissionen vedtog den 2. december 2011. Det generelle mål med forslaget er at sikre, at fiskeri- og akvakulturaktiviteterne skaber miljømæssigt, økonomisk og socialt bæredygtige forhold på lang sigt og bidrager til fødevarerforsyningsikkerheden.

De vigtigste nye elementer i Kommissionens forslag har været følgende:

- forvaltning af bestande, så de giver maksimalt bæredygtigt udbytte, i form af en retlig forpligtelse (»senest i 2015« for alle bestande)
- gennemførelsesbeslutninger vedtaget af medlemsstaterne i regional sammenhæng på baggrund af EU's flerårige planer eller rammebestemmelser for tekniske foranstaltninger
- forbud mod udsmid (pligt til landing uanset kvoter og mindstereferencetørrelser, forbud mod fiskeri i tilfælde af utilstrækkelige kvoter, relaterede handelsnormer for fangster ud over kvoterne)
- omsættelige fiskekvoteandele, som udgør fiskerimuligheder.

⁽¹⁾ Dok. 11322/12 PECHÉ 227 CODEC 1654.

⁽²⁾ Dok. 11322/1/12 PECHÉ 227 CODEC 1654 REV 1.

⁽³⁾ Dok. 5255/13 CODEC 61 PECHÉ 39 PE 7.

⁽⁴⁾ EUT C 181 af 21.6.2012, s. 183 og EUT C 225 af 25.7.2012, s. 20.

III. ANALYSE AF RÅDETS FØRSTEBEHANDLINGSHOLDNING

A) Generelle bemærkninger

Med udgangspunkt i Kommissionens forslag har Europa-Parlamentet og Rådet ført forhandlinger med henblik på at indgå en aftale på tidspunktet for Rådets førstebehandlingsholdning. Teksten i Rådets holdning afspejler til fulde det kompromis, de to medlovgivere er nået frem til.

B) Centrale spørgsmål

Kompromiset, der er afspejlet i Rådets førstebehandlingsholdning, indeholder følgende centrale elementer:

a) Generelle bestemmelser

Europa-Parlamentet var enig i Rådets forslag om at samle de generelle og de specifikke målsætninger i en enkelt artikel (artikel 2). Inden for målsætningerne skulle der findes kompromiser om især konceptet om og tidsfristen for indførelse af forvaltning af fiskebestande i henhold til maksimalt bæredygtigt udbytte, om forbindelsen til bevarelse af havmiljøet som helhed, om eliminering af udsmid og om tilpasning af flådekapacitet. Det vanskeligste kompromis vedrørte maksimalt bæredygtigt udbytte. Det understreger den gradvise gennemførelse af dette forvaltningskoncept, men med faste tidsfrister, og præciserer, at det centrale forvaltningsparameter er udnyttelsesgraden, som bestandene udsættes for gennem fiskeri.

Blandt definitionerne fokuserede kompromiset på »den økosystembaserede tilgang til fiskeriforvaltning«, »fiskeri med lav miljøpåvirkning«, »den bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelse«, »overskydende tilladt fangstmængde« samt »bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler«. Parlamentet accepterede Rådets nye definitioner af »udsmid« og af »medlemsstater, der har en direkte forvaltningsmæssig interesse«, som vedrører den relevante gruppe af medlemsstater, som deltager i den såkaldte »regionalisering«, og Rådet accepterede Parlamentets nye definitioner af »bestand inden for biologisk sikre grænser«, »fiskeri med lav miljøpåvirkning« — med en lille ændring —, »selektivt fiskeri« — med en lille ændring — samt »flådetilgang«.

b) Adgang til farvande

Europa-Parlamentet godkendte, at præferencebehandlingen af lokale flåder i regioner i den yderste periferi udvides til at omfatte alle regioner i den yderste periferi (artikel 5, stk. 3). Rådet godkendte en særlig omtale af og yderligere støtte til bestående biologisk følsomme områder, som Parlamentet betragtede som adgangsvilkår. Denne bestemmelse blev flyttet for at udgøre en del af bevarelsesforanstaltningerne (artikel 8).

c) Bevarelsesforanstaltninger

Parlamentet og Rådet indgik et for begge institutioner passende kompromis om den ekstra artikel om almindelige bestemmelser om bevarelsesforanstaltninger. Parlamentet fik indført en række præciseringer vedrørende listerne over bevarelsesforanstaltninger og tekniske foranstaltninger, mens Rådet kunne fastholde sin holdning om, at tekniske foranstaltninger skal betragtes som en undergruppe af bevarelsesforanstaltninger. Rådet accepterede med en række ændringer Parlamentets ændringsforslag vedrørende områder til genopretning af fiskebestande (artikel 8). I stedet for at bemyndige medlemsstaterne til at oprette disse områder var der enighed om, at EU-foranstaltningerne skulle bygge på regionalt samarbejde mellem medlemsstaterne imellem. Nationale foranstaltninger er fortsat en mulighed efter særlige bestemmelser vedrørende medlemsstaternes egne fartøjer og deres 12-sømilezoner (artikel 19 og 20).

Parterne var enige om at rationalisere bestemmelserne om flerårige planer og knytte dem til konceptet om maksimalt bæredygtigt udbytte med en særlig bestemmelse for »blandet fiskeri« samt til forbuddet mod udsmid.

Der blev indgået et vanskeligt kompromis vedrørende den nye artikel om bevarelsesforanstaltninger for at opfylde forpligtelserne i henhold til miljølovgivningen (artikel 11). Parlamentet

havde succes med sin støtte til Kommissionens holdning om at have delegerede retsakter på plads, hvis disse foranstaltninger skal vedtages på EU-plan, mens Rådet kunne præcisere denne bestemmelses anvendelsesområde og indarbejde en procedure, som sikrer, at disse foranstaltninger udvikles af medlemsstaterne inden for det regionaliserede samarbejde, hvis mere end en enkelt medlemsstat er berørt. Rådet accepterede Parlamentets ændringsforslag om at fortsætte bemyndigelsen af medlemsstaternes hasteforanstaltninger (artikel 13).

Den vanskeligste del af kompromiset gjaldt artikel 15 og 16 vedrørende landingsforpligtelsen og fiskerimuligheder. Rådet måtte gå med til eller stramme visse elementer i de fleksibilitetsmekanismer, som Rådet havde planlagt til gennemførelsen af denne forpligtelse, mens Parlamentet generelt accepterede Rådets holdning om landingsforpligtelsens anvendelsesområde og ibrugtagning i fiskeriet mellem 2015 og 2019. Parlamentet gik med til at præcisere gennemførelsesprocedurerne, således at som minimumskrav skal de såkaldte »planer for udsmid«, vedtaget som delegerede retsakter, være på plads, når landingsforpligtelsen træder i kraft, mens de flerårige planer som hovedregel skal være gennemførelsesinstrumentet. Der blev også indgået et kompromis om de generelle regler for kontrol med forbuddet mod udsmid. Parlamentet gjorde indrømmelser vedrørende en række ændringer, det havde planlagt under artikel 16 (fiskerimuligheder) i lyset af Rådets kompetence i henhold til artikel 43, stk. 3, i TEUF. Rådet måtte imidlertid acceptere, at der i forordningen (artikel 17) var fastlagt generelle regler for fordelingen af fiskerimuligheder i medlemsstaterne.

Med hensyn til regionalisering (artikel 18) lykkedes det Rådet at overbevise Parlamentet om sit koncept og om en mere koncis affattelse af denne del og samtidig fastholde de forskellige muligheder med enten EU- eller medlemsstatsforanstaltninger. Dette spørgsmål var især vigtigt for at sikre et kompromis, da de medlemsstater, som allerede var aktive i regionaliseringsprocesserne, følte, at den nye forordning skulle afspejle gængs praksis.

d) *Forvaltning af fiskerikapacitet*

Både Parlamentet og Rådet var imod indførelse af en obligatorisk handel med fiskekvoteandele, som Kommissionens havde foreslået med henblik på at løse problemet med overskydende fiskerikapacitet. Parlamentet accepterede, at der som en frivillig del af medlemsstaterne forvaltnings-systemer kan henvises til sådanne kvoteandele.

Rådet accepterede delvis Parlamentets ændringsforslag om en mere omfattende procedure til rapportering af kapacitet, herunder indførelse af beregningsnormer ud fra Kommissionens retningslinjer. Parlamentet accepterede i store træk Rådets holdning om, at finansielle sanktioner skal stå i forhold til overtrædelserne.

e) *Videnskabeligt grundlag for fiskeriforvaltningen*

Kompromiset vedrørende denne del fokuserede på dataindsamling. Rådet accepterede i nogen grad Parlamentets ønske om større gennemsigtighed i dataindsamlingsaktiviteter og rapportering og støttede videreførelsen af den sektorspecifikke forordning, som Rådet havde vedtaget i 2008 ⁽¹⁾.

f) *Politikken over for tredjelande*

Hvad angår delen om politikken over for tredjelande støttede både Parlamentet og Rådet mere udførlige bestemmelser end dem, der var indeholdt i forslaget, idet Rådet lagde konklusionerne fra marts 2012 til grund for sin holdning ⁽²⁾. Parlamentet gjorde indrømmelser med hensyn til detaljegraden i de obligatoriske bestemmelser i aftalerne om bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler og deres protokoller samt med hensyn til betingelserne for at udstede licenser på dette område. Parlamentet accepterede også, at politikelementer vedrørende henholdsvis udnyttelse og forvaltning af bestande sammen med tredjelande skal samles i en enkelt artikel (artikel 33).

⁽¹⁾ Forordning (EF) nr. 199/2008.

⁽²⁾ Dok. 7086/12 PECHÉ 66.

g) *Akvakultur*

I delen om akvakultur accepterede Rådet yderligere fokus på miljø og ressourceeffektivitet inden for de flerårige nationale strategiplaner, som Parlamentet havde anmodet om.

h) *Kontrol og håndhævelse*

Med hensyn til kontrol og håndhævelse blev der indgået et kompromis om kontrolprincipperne, og Rådet gik med til, at der oprettes en ekspertgruppe om overholdelse. På Rådets anmodning blev dennes opgaver udvidet i retning af en rådgivningsmæssig funktion ud over behandlingen af spørgsmål om overholdelse og gennemførelse af EU-fiskerikontrolordningen.

i) *Finansielle instrumenter*

Parlamentet gik med til ændringer, hvis sigte var en mere detaljeret krydsoverensstemmelse mellem det finansielle instrument og forpligtelserne i henhold til den fælles fiskeripolitik og miljølovgivningen. Rådet foretrak at lade disse spørgsmål behandle i forbindelse med forhandlingerne om EHFF-forordningen, men gik med til, at der opstilles generelle principper for kryds-overensstemmelse i forordningen om den fælles fiskeripolitik.

j) *Rådgivende råd*

Både Parlamentet og Rådet gik ind for at øge antallet af rådgivende råd og præcisere deres funktion i forordningen. Det var nødvendigt at finde et kompromis vedrørende repræsentationen af interesser fra industrien og interessegrupper fra samfundet generelt (bilag III), og Rådet accepterede Parlamentets anmodning om et rådgivende råd for markeder.

k) *Delegation af beføjelser*

Proceduren og anvendelsesområdet for Kommissionens gennemførelsesbeføjelser var en af kompromisets vanskelige dele. Med hensyn til delegerede retsakter støttede Parlamentet i de fleste tilfælde Kommissionens forslag, der forudså 12 beføjelser til delegerede retsakter. Mens Rådets generelle indstilling allerede havde accepteret fem af disse, resulterede det endelige kompromis i seks sådanne beføjelser. Hovedparten af disse (fire) drejer sig om gennemførelsen af forbuddet mod udsmid.

IV. KONKLUSION

Rådets førstebehandlingsholdning afspejler fuldt ud det kompromis, som der blev opnået enighed om i forhandlingerne mellem Rådet og Europa-Parlamentet med støtte fra Kommissionen. Kompromiset bekræftes ved skrivelse fra formanden for Europa-Parlamentets Fiskeriudvalg (PECH) til formanden for De Faste Repræsentanters Komité (den 20. juni 2013) ⁽¹⁾. I denne skrivelse anfører formanden for PECH, at han vil henstille til medlemmerne af PECH og efterfølgende til plenarforsamlingen, at de accepterer Rådets førstebehandlingsholdning uden ændringer ved Parlamentets andenbehandling idet de to institutioners jurist-lingvister dog skal gennemgå teksten. Den Europæiske Union tilføjer med vedtagelsen af forordningen om den fælles fiskeripolitik et centralt element til indførelsen af reformen af den fælles fiskeripolitik. Der er endnu ikke opnået enighed om den finansielle søjle til støtte for reformen (EHFF).

⁽¹⁾ Skrivelse nr. 310831, IPOL-COM.PECH D(2013)32913.

ERKLÆRING FRA RÅDET OM FLERÅRIGE PLANER

Rådet er forpligtet på at arbejde sammen med Europa-Parlamentet og Kommissionen om at finde en løsning på interinstitutionelle spørgsmål og nå til enighed om en vej frem, som respekterer både Europa-Parlamentets og Rådets retsstilling, med henblik på at lette udarbejdelsen og indførelsen af flerårige planer som en prioritet i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitik's bestemmelser.

Rådet foreslår endvidere, at der nedsættes en interinstitutionel taskforce, der kan hjælpe med at finde den mest hensigtsmæssige vej frem.

ERKLÆRING FRA EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET OM DATAINDSAMLING

Europa-Parlamentet og Rådet anmoder Kommissionen om at fremskynde vedtagelsen af et forslag til ændring af forordning (EU) 199/2008, for at principper og målsætninger for dataindsamling, der er vigtige for at støtte den fælles fiskeripolitik efter reformen og fastsat i den nye reformforordning for den fælles fiskeripolitik, kan få praktisk virkning så hurtigt som muligt.

ERKLÆRINGER FRA KOMMISSIONEN

Ad artikel 18

(med hensyn til stk. 1 og 3) Kommissionen understreger, at bemyndigelse af Kommissionen til ved gennemførelsesretsakter eller delegerede retsakter at vedtage foranstaltninger, der er omhandlet i medlemsstaternes fælles henstillinger, ikke kan berøre Kommissionens skønsbeføjelse til at vedtage sådanne retsakter.

(med hensyn til stk. 7) Muligheden for de medlemsstater, der har en direkte forvaltningsmæssig interesse for at udarbejde fælles henstillinger kan ikke berøre Kommissionens eksklusive initiativret til at fremsætte forslag inden for den fælles fiskeripolitik.

(med hensyn til stk. 8) I lyset af artikel 2, stk. 1, i TEUF kan stk. 8 i mangel af anden EU-lovgivning ikke forstås som, at medlemsstaterne automatisk får bemyndigelse til at vedtage juridisk bindende retsakter på et område, hvor Unionen har enekompetence. Hvis Kommissionen finder, at sådanne retsakter er uforenelige med målene i den fælles fiskeripolitik, bør medlemsstaterne handle i overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde for at fjerne enhver uforenelighed med EU-retten.

Ad del VI og navnlig artikel 28b, stk. 3

Bestemmelserne i del VI om den eksterne politik kan ikke berøre gyldigheden af Rådets afgørelser eller forhandlingsdirektiver fra Rådet rettet til Kommissionen i henhold til artikel 218 i TEUF eller aftaler, der er indgået med tredjelande eller organisationer.

Ad artikel 47, stk. 2, andet afsnit

Kommissionen understreger, at det er i modstrid med ordlyden og ånden i forordning (EU) nr. 182/2011 (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13) at gøre systematisk brug af artikel 5, stk. 4, andet afsnit, litra b). Anvendes denne bestemmelse, skal det ske ud fra et specifikt behov for at fravige den principielle regel, som er, at Kommissionen kan vedtage et udkast til gennemførelsesretsakt, hvis der ikke er afgivet udtalelse. Eftersom anvendelse af andet afsnit, litra b), er en fravigelse af den generelle regel i artikel 5, stk. 4, kan det ikke blot anses som en »skønsbeføjelse« for lovgiver, men skal fortolkes restriktivt og derfor begrundes.

RÅDETS FØRSTEBEHANDLINGSHOLDNING (EU) Nr. 10/2013

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådet forordning om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000

Vedtaget af Rådet den 17. oktober 2013

(2013/C 351 E/02)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 42 og artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den fælles fiskeripolitik omfatter bl.a. markedsforanstaltninger for fiskevarer og akvakulturprodukter i Unionen. Den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter (»den fælles markedsordning«) er en integrerende del af den fælles fiskeripolitik og bør bidrage til at opnå fiskeripolitikens mål. Den fælles fiskeripolitik er ved at blive revideret, og den fælles markedsordning bør derfor tilpasses i overensstemmelse hermed.
- (2) Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 ⁽⁴⁾ skal revideres for at afhjælpe de mangler, der er konstateret i forbindelse med gennemførelsen af de gældende bestemmelser, og for at tage hensyn til den seneste udvikling på både EU-markedet og verdensmarkedet og udviklingen i fiskeriet og akvakulturen.
- (3) Fiskeri spiller en særlig vigtig rolle i økonomierne i Unionens kystregioner, herunder regionerne i den yderste periferi. Eftersom fiskeri sikrer fiskerne i disse regioner

et udkomme, bør der tages skridt til at fremme markedsstabiliteten og en tættere sammenhæng mellem udbud og efterspørgsel.

- (4) Den fælles markedsordnings bestemmelser bør gennemføres i overensstemmelse med Unionens internationale forpligtelser, navnlig dens forpligtelser i henhold til Verdenshandelsorganisationens bestemmelser. I forbindelse med handel med fiskevarer og akvakulturprodukter med tredjelande, bør betingelserne for fair konkurrence sikres, navnlig gennem respekt bæredygtighed og ved anvendelse af sociale normer, der svarer til dem, der gælder for EU-produkter.

- (5) Det er vigtigt, at den fælles markedsordning forvaltes efter de principper om god forvaltning, som er fastsat inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik.

- (6) For at den fælles markedsordning kan blive en succes, er det meget vigtigt, at forbrugerne gennem markedsførings- og oplysningskampagner informeres om værdien af at spise fisk og om det store udbud af forskellige arter at vælge imellem samt om betydningen af at forstå oplysningerne på mærkningerne.

- (7) Fiskeriproducentorganisationer og akvakulturproducentorganisationer (»producentorganisationer«) er nøglen med hensyn til at opnå målene for den fælles fiskeripolitik og for den fælles markedsordning. Deres ansvar skal derfor øges, og der skal ydes den fornødne finansielle støtte til at sætte dem i stand til at spille en mere meningsfuld rolle i den daglige forvaltning af fiskeri, samtidig med at de rammer, der er opstillet med målene for den fælles fiskeripolitik, respekteres. Det er endvidere nødvendigt at sikre, at deres medlemmer udøver fiskeri og akvakultur på en bæredygtig måde, at afsætningen af produkterne forbedres, at der indsamles oplysninger om akvakultursektoren, og at indtjeningen forbedres. I forbindelse med opnåelsen af disse mål bør producentorganisationerne tage hensyn til de forskellige vilkår for fiskeriet og akvakulturen i Unionen, herunder i regionerne i den yderste periferi, og især de særlige forhold, der gør sig gældende for småskalafiskeri og ekstensiv akvakultur. Det bør være muligt for kompetente nationale myndigheder at påtage sig ansvaret for gennemførelsen af disse mål i nært samarbejde med producentorganisationerne om administrative spørgsmål, herunder om nødvendigt tildeling af kvoter og forvaltning af fiskeriindsatsen, afhængigt af behovene inden for de enkelte fiskerisektorer.

- (8) Der bør træffes foranstaltninger til at tilskynde til hensigtsmæssig og repræsentativ deltagelse af småskala-producenter.

⁽¹⁾ EUT C 181 af 21.6.2012, s. 183.

⁽²⁾ EUT C 225 af 27.7.2012, s. 20.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 12.9.2012 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 17.10.2013. Europa-Parlamentets holdning af ... og Rådets afgørelse af

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 af 17. december 1999 om den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter (EFT L 17 af 21.1.2000, s. 22).

- (9) For at styrke producentorganisationernes konkurrenceevne og levedygtighed bør der opstilles klart definerede, passende kriterier for deres etablering.
- (10) Brancheorganisationerne, der består af forskellige kategorier af operatører i fiskeri- og akvakultursektoren, har potentiale til at bidrage til at styrke koordineringen af afsætningsaktiviteterne i forsyningskæden og til at udarbejde foranstaltninger, som har interesse for hele sektoren.
- (11) Der bør fastsættes fælles betingelser for medlemsstaternes anerkendelse af producentorganisationer og brancheorganisationer, for udvidelse af anvendelsesområdet for de regler, som vedtages af disse organisationer, og for fordelingen af de omkostninger, der følger af en sådan udvidelse. Udvidelsen af reglerne bør godkendes af Kommissionen.
- (12) Eftersom fiskebestandene er fælles ressourcer, kan de i visse tilfælde udnyttes mest bæredygtigt og effektivt af organisationer sammensat af medlemmer fra forskellige medlemsstater og forskellige regioner. Det er derfor også nødvendigt at fremme muligheden for oprettelse af producentorganisationer og sammenslutninger af producentorganisationer på nationalt eller tværnationalt plan, der om nødvendigt er baseret på biogeografiske regioner. Sådanne organisationer bør være partnerskaber, som søger at opstille fælles og bindende regler og at sikre lige konkurrencevilkår for alle interessenter, der er aktive inden for fiskeriet. Ved oprettelsen af sådanne organisationer er det nødvendigt at sikre, at de forbliver underlagt konkurrencereglerne i denne forordning, og at nødvendigheden af at opretholde en sammenknytning mellem de enkelte kystsamfund og fiskerier og de farvande, de traditionelt set har udnyttet, respekteres.
- (13) Kommissionen bør tilskynde til støtteforanstaltninger til fremme af kvinders deltagelse i akvakulturproducentorganisationer.
- (14) For at kunne tilskynde deres medlemmer til at udøve fiskeri og akvakultur på bæredygtig vis, bør producentorganisationerne udarbejde en produktions- og afsætningsplan indeholdende de foranstaltninger, der er nødvendige for, at de kan realisere deres mål, og forelægge den for de ansvarlige myndigheder i deres medlemsstater.
- (15) For at nå den fælles fiskeripolitiks mål vedrørende udsmid er det af afgørende betydning, at der er en udbredt anvendelse af selektive fiskeredskaber, som vil forhindre fangst af fisk, der ikke opfylder mindstemålene.
- (16) Eftersom fiskeriet kan være uforudsigeligt, bør der oprettes en ordning for oplagring af fiskevarer til konsum med henblik på at skabe et mere stabilt marked og øge fortjenesten på varerne, især ved at skabe en merværdi. Denne ordning bør bidrage til at stabilisere og skabe konvergens mellem de lokale markeder inden for Unionen med henblik på at realisere det indre markeds mål.
- (17) For at tage hensyn til de forskellige prisniveauer i Unionen bør den enkelte fiskeriproducentorganisation have lov til at foreslå en pris, der udløser intervention i form af oplagring. Denne udløsningspris bør fastsættes på en sådan måde, at fair konkurrence mellem operatørerne opretholdes.
- (18) Fastsættelsen og anvendelsen af fælles handelsnormer bør gøre det muligt, at markedet forsynes med bæredygtige produkter, at potentialet på det indre marked for fiskevarer og akvakulturprodukter realiseres fuldt ud, og bør lette afsætningsaktiviteter på grundlag af redelig konkurrence, hvilket vil bidrage til at gøre produktionen mere rentabel. Med henblik herpå bør de eksisterende handelsnormer fortsætte med at finde anvendelse.
- (19) Det er nødvendigt at sikre, at varer, der importeres til EU-markedet, opfylder samme krav og handelsnormer, som EU-producenterne skal opfylde.
- (20) For at sikre et højt beskyttelsesniveau for menneskers sundhed bør fiskevarer og akvakulturprodukter, der bringes i omsætning på EU-markedet, uanset deres oprindelse opfylde de gældende regler for fødevarersikkerhed og hygiejne.
- (21) For at forbrugere kan træffe informerede valg, er det nødvendigt for dem at få klare og fyldestgørende oplysninger om bl.a. produkternes oprindelse og produktionsmetode.
- (22) Ved anvendelse af et miljømærke for fiskevarer og akvakulturprodukter, uanset om de har oprindelse i eller uden for Unionen, åbnes der mulighed for at give klare oplysninger om sådanne varer og produkters økologiske bæredygtighed. Det er derfor nødvendigt, at Kommissionen undersøger muligheden for at udarbejde og opstille minimumskriterier med henblik på udvikling af et fælles EU-miljømærke for fiskevarer og akvakulturprodukter.
- (23) Af forbrugerbeskyttelseshensyn bør kompetente nationale myndigheder med ansvar for at overvåge og håndhæve opfyldelsen af de forpligtelser, der er fastsat i denne forordning, gøre fuldt brug af den tilgængelige teknologi, herunder DNA-prøver, for at afskrække operatørerne fra falsk mærkning af fangster.

- (24) Konkurrencereglerne vedrørende aftaler, vedtagelser og samordnet praksis som omhandlet i artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (»TEUF«) bør gælde for produktion og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter, for så vidt som anvendelsen af disse regler ikke er til hinder for den fælles markedsordnings funktion og ikke står i vejen for at nå de mål, der er fastsat i artikel 39 i TEUF.
- (25) Der bør fastsættes konkurrenceregler for produktion og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter under hensyntagen til de særlige forhold i fiskeri- og akvakultursektoren, herunder opdeling i sektoren, det forhold at fisk er en fælles ressource, og den omfattende import, som bør være underkastet de samme regler som Unionens fiskevarer og akvakulturprodukter. Af forenklingshensyn bør de relevante bestemmelser i Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 ⁽¹⁾ indarbejdes i nærværende forordning. Forordning (EF) nr. 1184/2006 bør derfor ikke længere finde anvendelse på fiskevarer og akvakulturprodukter.
- (26) Det er nødvendigt at forbedre indsamling, forarbejdning og formidling af information vedrørende de økonomiske aspekter af EU-markedet for fiskevarer og akvakulturprodukter.
- (27) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordnings bestemmelser for så vidt angår: fristerne, procedurerne og formatet for anmodninger om anerkendelse af producentorganisationer og brancheorganisationer og om tilbagetrækning af sådan anerkendelse; formaterne, fristerne og procedurerne for medlemsstaternes meddelelse af afgørelser om at anerkende eller tilbagetrække anerkendelse; formatet og procedurerne for medlemsstaternes meddelelse af regler, der bliver gjort bindende for alle producenter og operatører; formatet og strukturen af de produktions- og afsætningsplaner samt procedurerne og fristerne for deres forelæggelse og godkendelse; formatet medlemsstaterne skal benytte ved offentliggørelsen af udløsningspriserne, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽²⁾.
- (28) Forordning (EF) nr. 104/2000 bør ophæves. For at sikre kontinuiteten i formidlingen af forbrugeroplysninger bør artikel i den nævnte forordning dog fortsat anvendes indtil den 12. december 2014.
- (29) Målet for denne forordning, nemlig oprettelsen af en fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af

medlemsstaterne i betragtning af den fælles karakter af markedet for fiskevarer og akvakulturprodukter og kan derfor på grund af dens omfang og virkninger og behovet for en yderligere fælles indsats bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

- (30) Forordning (EF) nr. 1184/2006 og (EF) nr. 1224/2009 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

1. Der oprettes en fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter (»den fælles markedsordning«).
2. Den fælles markedsordning omfatter følgende elementer:
 - a) erhvervsorganisationer
 - b) handelsnormer
 - c) forbrugeroplysninger
 - d) konkurrenceregler
 - e) markedsoplysninger.
3. Den fælles markedsordning suppleres for så vidt angår de eksterne aspekter af Rådets forordning (EU) nr. 1220/2012 ⁽³⁾ og af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1026/2012 ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 af 24. juli 2006 om anvendelse af visse konkurrenceregler inden for produktion og handel med landbrugsvarer (EUT L 214 af 4.8.2006, s. 7).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Rådets forordning (EU) nr. 1220/2012 af 3. december 2012 om handelsrelaterede foranstaltninger til sikring af forsyningen af Unionens forarbejdningsvirksomheder med visse fiskevarer for perioden 2013-2015 og om ændring af forordning (EF) nr. 104/2000 og forordning (EU) nr. 1344/2011 (EUT L 349 af 19.12.2012, s. 4).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1026/2012 af 25. oktober 2012 om visse foranstaltninger med henblik på bevarelse af fiskebestande over for lande, der tillader ikkeberedygtigt fiskeri (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 34).

4. Gennemførelse af den fælles markedsordning berettiger til at modtage Unionens finansielle støtte i overensstemmelse med en fremtidig EU-retsakt, der fastsætter betingelserne for den finansielle bistand til hav- og fiskeripolitikken i perioden 2014-2020.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Den fælles markedsordning gælder for de fiskevarer og akvakulturprodukter, der er opført i bilag I til nærværende forordning, og som afsættes i Unionen.

Artikel 3

Mål

Den fælles markedsordnings mål er dem, der er fastsat i artikel 35 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013⁽¹⁾.

Artikel 4

Principper

Den fælles markedsordning følger principperne om god forvaltning i artikel 3 i forordning (EU) nr. .../2013.

Artikel 5

Definitioner

Ved anvendelsen af denne forordning gælder de definitioner, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EU) nr. .../2013, såvel som de definitioner, der er omhandlet i artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009⁽²⁾, i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011⁽³⁾, i artikel 2 og 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002⁽⁴⁾ og i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1333/2008⁽⁵⁾. Herudover forstås ved:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 af ... om den fælles fiskeripolitik, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 639/2004 og Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L ...).
- (2) Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).
- (3) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarerikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1).
- (4) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarerikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1).
- (5) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1333/2008 af 16. december 2008 om fødevaretilætningsstoffer (EUT L 354 af 31.12.2008, s. 16).

- a) »fiskevarer«: akvatiske organismer, der stammer fra enhver form for fiskeri, eller produkter, der er fremstillet heraf, jf. listen i bilag I
- b) »akvakulturprodukter«: akvatiske organismer i alle stadier af deres livscyklus, der stammer fra enhver form for akvakultur, eller produkter, der er fremstillet heraf, jf. listen i bilag I
- c) »producent«: enhver fysisk eller juridisk person, der ved hjælp af egnede produktionsmidler frembringer fiskevarer eller akvakulturprodukter med henblik på at bringe dem i omsætning
- d) »fiskeri- og akvakultursektor«: den økonomiske sektor, der omfatter al produktion, forarbejdning og afsætning af fiskevarer eller akvakulturprodukter
- e) »gøre tilgængelig på markedet«: enhver levering af en fiskevare eller et akvakulturprodukt med henblik på distribution, konsum eller anvendelse på EU-markedet som led i erhvervsvirksomhed mod eller uden vederlag
- f) »bringe i omsætning«: første tilgængeliggørelse af en fiskevare eller et akvakulturprodukt på EU-markedet
- g) »detailhandel«: håndtering og/eller forarbejdning af fødevarer og deres oplagring på det sted, hvor de sælges eller leveres til den endelige forbruger, herunder distributionsterminaler, cateringvirksomheder, virksomhedskantiner, institutionskøkkener, restauranter og andre tilsvarende madserviceordninger samt forretninger, distributionscentre og engrosforretninger
- h) »færdigpakkede fiskevarer og akvakulturprodukter«: fiskevarer og akvakulturprodukter, der er »færdigpakkede fødevarer« som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra e), i forordning (EU) nr. 1169/2011.

KAPITEL II

BRANCHEORGANISATIONER

AFDELING I

Oprettelse, mål og foranstaltninger

Artikel 6

Oprettelse af fiskeriproducentorganisationer og akvakulturproducentorganisationer

1. Der kan på initiativ af producenter af henholdsvis fiskevarer og akvakulturprodukter i en eller flere medlemsstater oprettes fiskeriproducentorganisationer og akvakulturproducentorganisationer (»producentorganisationer«), der godkendes i overensstemmelse med afdeling II.

2. Der skal, hvor det er relevant, tages hensyn til småskala-producenters særlige situation ved oprettelsen af producentorganisationer.

3. En producentorganisation, der er repræsentativ for både fiskeri- og akvakulturaktiviteter, kan oprettes som en fælles fiskeri- og akvakulturproducentorganisation.

Artikel 7

Producentorganisationers mål

1. Fiskeriproducentorganisationerne forfølger følgende mål:

- a) fremme levedygtigt og bæredygtigt fiskeri for deres medlemmer i fuld overensstemmelse med bevarelsespolitikken som fastsat navnlig i forordning (EU) nr. .../2013 og i miljøretten, under iagttagelse af socialpolitikken, og såfremt den berørte medlemsstat træffer bestemmelse herom, deltagelse i forvaltningen af havets biologiske ressourcer
- b) så vidt muligt undgå og reducere uønskede fangster af kommercielle bestande og om nødvendigt på bedste vis udnytte sådanne fangster uden at skabe et marked for fangster, der er mindre end den bevarelsesmæssige mindstereferencetærrelse i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. .../2013
- c) bidrage til fiskevarers sporbarhed og adgang til klare og fyldestgørende oplysninger for forbrugerne
- d) bidrage til at bringe ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri til ophør.

2. Akvakulturproducentorganisationerne forfølger følgende mål:

- a) fremme bæredygtige akvakulturaktiviteter for deres medlemmer ved at tilvejebringe muligheder for at de udvikles i fuld overensstemmelse med navnlig forordning (EU) nr. .../2013 og med miljøretten, under iagttagelse af socialpolitikken
- b) sikre, at deres medlemmers aktiviteter er i overensstemmelse med de nationale strategiske planer, der er omhandlet i artikel 34 i forordning (EU) nr. .../2013
- c) bestræbe sig på at sikre, at akvakulturfoder fremstillet på grundlag af fisk stammer fra bæredygtigt forvaltet fiskeri.

3. Ud over målene i stk. 1 og 2 forfølger producentorganisationerne to eller flere af følgende mål:

- a) forbedre vilkårene for at bringe deres medlemmers fiskevarer og akvakulturprodukter i omsætning
- b) forbedre den økonomiske fortjeneste

c) stabilisere markederne

d) bidrage til fødevareforsyningerne og fremme høje standarder for fødevarekvalitet og fødevarer sikkerhed og samtidig bidrage til beskæftigelsen i kyst- og landområderne

e) begrænse fiskeriets indvirkning på miljøet, herunder gennem foranstaltninger til forbedring af fiskeredskabernes selektivitet.

4. Producentorganisationerne kan forfølge andre komplementære mål.

Artikel 8

Foranstaltninger, der kan træffes af producentorganisationer

1. Med henblik på at nå målene i artikel 7 kan producentorganisationerne bl.a. gøre brug af følgende foranstaltninger:

- a) afpasse produktionen efter markedets behov
- b) kanalisere forsyningerne og sørge for afsætning af medlemmernes produkter
- c) fremme afsætningen af EU-fiskevarer og -akvakulturprodukter fra deres medlemmer på en ikke-diskriminerende måde ved for eksempel at udnytte certificering og navnlig oprindelsesbetegnelser, kvalitetsmærker, geografiske betegnelser, garanterede traditionelle specialiteter og angivelser af bæredygtighed
- d) føre kontrol med og træffe foranstaltninger til at sikre, at medlemmernes aktiviteter overholder den pågældende producentorganisations regler
- e) fremme erhvervsuddannelses- og samarbejdsprogrammer for at tilskynde unge til at søge ind i branchen
- f) begrænse fiskeriets indvirkning på miljøet, herunder gennem foranstaltninger til forbedring af fiskeredskabernes selektivitet
- g) fremme anvendelsen af informations- og kommunikationsteknologi for at forbedre afsætningen og priserne
- h) lette forbrugernes adgang til oplysninger om fiskevarer og akvakulturprodukter.

2. Fiskeriproducentorganisationerne kan også træffe følgende foranstaltninger:

- a) fælles planlægning og forvaltning af deres medlemmers fiskeriaktiviteter under forudsætning af medlemsstaternes organisering af forvaltningen af havets biologiske ressourcer, herunder udviklings- og gennemførelsesbestemmelser til forbedring af fiskeriaktiviteternes selektivitet og rådgivning af de kompetente myndigheder

b) undgå og minimere uønskede fangster gennem inddragelse i udviklingen og anvendelsen af tekniske foranstaltninger og på bedste vis udnytte uønskede fangster af kommercielle bestande uden at skabe et marked for disse fangster, der er mindre end den bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelse i overensstemmelse med artikel 15, stk. 11, i forordning (EU) nr. .../2013 og artikel 34, stk. 2, i nærværende forordning, alt efter hvad der er relevant

c) forvalte ordningen for midlertidig oplagring af fiskevarer i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 30 og 31.

3. Akvakulturproducentorganisationerne kan også træffe følgende foranstaltninger:

a) fremme bæredygtig akvakultur, især med hensyn til miljøbeskyttelse og dyresundhed og -velfærd

b) indsamle oplysninger om de afsatte produkter, også økonomiske oplysninger om første salg, og om produktionsprognoser

c) indsamle miljøoplysninger

d) planlægge forvaltningen af medlemmernes akvakulturaktiviteter

e) understøtte programmer for fagfolk til promovning af bæredygtige akvakulturprodukter.

Artikel 9

Oprettelse af sammenslutninger af producentorganisationer

1. Der kan på initiativ af producentorganisationer, der er anerkendt i en eller flere medlemsstater, oprettes en sammenslutning af producentorganisationer.

2. De bestemmelser i denne forordning, der gælder for producentorganisationer, finder også anvendelse på sammenslutninger af producentorganisationer, medmindre andet er angivet.

Artikel 10

Sammenslutninger af producentorganisationer — mål

1. Sammenslutninger af producentorganisationer forfølger følgende mål:

a) realisere de deltagende producentorganisationers mål som fastsat i artikel 7 mere effektivt og bæredygtigt

b) koordinere og udvikle aktiviteter af fælles interesse for de deltagende producentorganisationer.

2. Sammenslutninger af producentorganisationer er berettiget til finansiel støtte i overensstemmelse med en fremtidig EU-retsakt, der fastsætter betingelserne for den finansielle bistand til hav- og fiskeripolitikken i perioden 2014-2020.

Artikel 11

Oprettelse af brancheorganisationer

Der kan på initiativ af operatører af fiskevarer og akvakulturprodukter fra en eller flere medlemsstater oprettes brancheorganisationer anerkendt i overensstemmelse med afdeling II.

Artikel 12

Brancheorganisationer — mål

Brancheorganisationerne forbedrer koordineringen af og betingelserne for tilgængeliggørelsen på EU-markedet af fiskevarer og akvakulturprodukter.

Artikel 13

Foranstaltninger, der kan træffes af brancheorganisationer

Med henblik på at nå målene i artikel 12 kan brancheorganisationer gøre brug af følgende foranstaltninger:

a) udarbejde standardkontrakter, som er forenelige med EU-lovgivningen

b) fremme afsætningen af fiskevarer og akvakulturprodukter fra Unionen på et ikke-diskriminerende grundlag ved for eksempel at udnytte certificering og navnlig oprindelsesbetegnelser, kvalitetsmærker, geografiske betegnelser, garanterede traditionelle specialiteter og angivelser af bæredygtighed

c) fastsætte regler for produktion og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter, der er strengere end dem, der er fastsat i EU-lovgivningen eller den nationale lovgivning

d) øge kendskabet til og kvaliteten og gennemsigtigheden af produktionen og markedet såvel som gennemføre faglige og erhvervsuddannelsesaktiviteter, f.eks. vedrørende kvalitet og sporbarhed og fødevarerikkerhed, og for at tilskynde til forskningsinitiativer

e) drive forskning, foretage markedsundersøgelser og udvikle metoder til optimering af markedets funktion, herunder gennem brug af informations- og kommunikationsteknologi, såvel som indsamle samfundsøkonomiske data

f) stille de oplysninger til rådighed og foretage de undersøgelser, der er nødvendige for at levere stabile forsyninger i den kvantitet, af den kvalitet og til den pris, der svarer til markedets behov og forbrugernes forventninger

- g) foretage forbrugerorienteret promovring af arter, som stammer fra fiskebestande, hvis tilstand er bæredygtig, som har betydelig ernæringsmæssig værdi, og som der ikke er noget stort forbrug af
- h) føre kontrol med og træffe foranstaltninger til at sikre, at medlemmernes aktiviteter overholder den pågældende brancheorganisations regler.

AFDELING II

Anerkendelse

Artikel 14

Anerkendelse af producentorganisationer

1. Medlemsstaterne kan anerkende alle grupper, der er oprettet på initiativ af fiskeri- eller akvakulturproducenter, der ansøger herom, som producentorganisationer, forudsat at de:

- overholder principperne i artikel 17 og gennemførelsesbestemmelserne hertil
- er tilstrækkeligt økonomisk aktive på den pågældende medlemsstats område eller en del heraf, navnlig hvad angår antallet af medlemmer eller mængden af den produktion, der kan afsættes
- har status som juridisk person i henhold til den nationale lovgivning i den pågældende medlemsstat, er etableret i denne medlemsstat og har deres hjemsted på dens område
- kan arbejde hen imod de mål, der er fastsat i artikel 7
- overholder konkurrencereglerne omhandlet i kapitel V
- ikke misbruger en dominerende stilling på et bestemt marked og
- giver relevante oplysninger om deres medlemmer, forvaltning og finansieringskilder.

2. Producentorganisationer, der er anerkendt inden den ... (*), betragtes som producentorganisationer med henblik på denne forordning, og er bundet af dens bestemmelser.

Artikel 15

Finansiell støtte til producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer

Afsætningsforanstaltninger vedrørende fiskevarer og akvakulturprodukter, der tager sigte på at oprette eller omstrukturere producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer, kan støttes finansielt i overensstemmelse med en fremtidig EU-retsakt, der fastsætter betingelserne for den finansielle bistand til hav- og fiskeripolitikken i perioden 2014-2020.

(*) Datoen for denne forordnings ikrafttræden.

Artikel 16

Anerkendelse af brancheorganisationer

1. Medlemsstaterne kan anerkende gruppen af operatører, der er etableret på deres område, og som ansøger om en sådan anerkendelse, som brancheorganisationer, forudsat at de:

- overholder principperne i artikel 17 og gennemførelsesbestemmelserne hertil
- repræsenterer en væsentlig andel af produktionen og af enten forarbejdnings- og afsætningsaktiviteter eller begge vedrørende fiskevarer og akvakulturprodukter eller produkter, der er fremstillet af fiskevarer og akvakulturprodukter
- ikke selv hverken producerer, forarbejder eller afsætter fiskevarer og akvakulturprodukter eller produkter, der er fremstillet af fiskevarer og akvakulturprodukter
- har status som juridisk person i henhold til den nationale lovgivning i en medlemsstat, er etableret og har deres hjemsted på denne medlemsstats område
- er i stand til at forfølge målene i artikel 12
- tager hensyn til forbrugernes interesser
- ikke er til hinder for en velfungerende fælles markedsordning, og
- opfylder de i kapitel V omhandlede konkurrenceregler.

2. Organisationer, der er oprettet inden denne forordnings ikrafttræden, kan anerkendes som brancheorganisationer med henblik på denne forordning, forudsat at den berørte medlemsstat er forvisset om, at de opfylder denne forordnings bestemmelser for så vidt angår brancheorganisationer.

3. Brancheorganisationer, der er anerkendt inden den ... (*) betragtes som brancheorganisationer med henblik på denne forordning og er bundet af dens bestemmelser.

Artikel 17

Producentorganisationers og brancheorganisationers interne arbejdsgang

Producentorganisationers og brancheorganisationers interne arbejdsgang som omhandlet i artikel 14 og 16 skal være baseret på følgende principper:

- medlemmernes opfyldelse af de af organisationen vedtagne regler for udnyttelse, produktion og afsætning
- ikke-forskelsbehandling af medlemmerne, især på grund af nationalitet eller etableringssted

- c) opkrævning af et finansielt bidrag fra medlemmerne for at finansiere organisationen
- d) en demokratisk arbejdsangang, der sætter medlemmerne i stand til at kontrollere deres organisation og dens beslutninger
- e) pålæggelse af sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, for tilsidesættelse af forpligtelser i henhold til den pågældende organisations interne regler, især i tilfælde af manglende betaling af finansielle bidrag
- f) fastsættelse af regler for optagelse af nye medlemmer og tilbagetrækning af medlemskab
- g) fastsættelse af de regnskabs- og budgetregler, der er nødvendige for organisationens forvaltning.

Artikel 18

Medlemsstaternes kontrol og tilbagetrækning af anerkendelse

1. Medlemsstaterne kontrollerer regelmæssigt, om producentorganisationerne og brancheorganisationerne opfylder betingelserne for anerkendelse i henholdsvis artikel 14 og 16. Hvis det konstateres, at disse forpligtelser ikke overholdes, kan anerkendelsen trækkes tilbage.
2. De medlemsstater, der er hjemsted for en producentorganisation eller en brancheorganisation, som har medlemmer fra forskellige medlemsstater, eller en sammenslutning af producentorganisationer, der er anerkendt i forskellige medlemsstater, etablerer det fornødne administrative samarbejde for at varetage kontrollen med den pågældende organisations eller sammenslutnings aktiviteter i samarbejde med de øvrige berørte medlemsstater.

Artikel 19

Fordeling af fiskerimuligheder

En producentorganisation, hvis medlemmer er statsborgere i forskellige medlemsstater, eller en sammenslutning af producentorganisationer, der er anerkendt i forskellige medlemsstater, skal under varetagelsen af sine opgaver overholde bestemmelserne om fordeling af fiskerimuligheder blandt medlemsstaterne, jf. artikel 16 i forordning (EU) nr. .../2013.

Artikel 20

Kommissionens kontrol

1. For at sikre, at betingelserne for anerkendelse af producentorganisationer eller brancheorganisationer i henholdsvis artikel 14 og 16 er opfyldt, kan Kommissionen foretage kontrol og skal i givet fald bede medlemsstaterne om

at trække anerkendelsen af en producentorganisation eller en brancheorganisation tilbage.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen elektronisk om enhver beslutning om anerkendelse eller tilbagetrækning af anerkendelse. Kommissionen gør al sådan information offentligt tilgængelig.

Artikel 21

Gennemførelsesretsakter

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende:
 - a) fristerne, procedurerne og formatet for anmodninger om anerkendelse af producentorganisationer og brancheorganisationer, jf. henholdsvis artikel 14 og 16, eller om tilbagetrækning af denne anerkendelse, jf. artikel 18
 - b) formatet, fristerne og procedurerne for medlemsstaternes underretning af Kommissionen om beslutninger om anerkendelse eller tilbagetrækning af anerkendelse, jf. artikel 20, stk. 2.

Gennemførelsesretsakter vedtaget i henhold til litra a) skal i givet fald tilpasses til de særlige forhold, der gør sig gældende for småskalafiskeri og akvakultur.

2. De i stk. 1 omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 43, stk. 2.

AFDELING III

Udvidet anvendelse af reglerne

Artikel 22

Udvidet anvendelse af producentorganisationernes regler

1. Medlemsstaterne kan gøre de regler, der er fastlagt af en producentorganisation, bindende for producenter, der ikke er medlemmer af den pågældende organisation, men som afsætter én eller flere af produkterne i det område, hvor organisationen er repræsentativ, forudsat at:
 - a) producentorganisationen har været etableret i mindst ét år og anses for at være repræsentativ for produktionen og afsætningen, herunder, hvor det er relevant, sektoren for småskalafiskeri og ikke-industrielt fiskeri, i en medlemsstat, og den ansøger de ansvarlige nationale myndigheder herom
 - b) de regler, hvis anvendelsesområde udvides, vedrører en eller flere af de foranstaltninger for producentorganisationer, der er fastsat i artikel 8, stk. 1, litra a), b) og c), artikel 8, stk. 2, litra a) og b), og artikel 8, stk. 3, litra a)-e)
 - c) de i kapitel V omhandlede konkurrenceregler overholdes.

2. For så vidt angår stk. 1, litra a), anses en fiskeriproducentorganisation for at være repræsentativ, hvis den tegner sig for mindst 55 % af afsætningen af det pågældende produkt i det foregående år i det område, som det foreslås at udvide reglerne til.

3. For så vidt angår stk. 1, litra a), anses en akvakulturproducentorganisation for at være repræsentativ, hvis den tegner sig for mindst 40 % af afsætningen af det pågældende produkt i det foregående år i det område, som det foreslås at udvide reglerne til.

4. De regler, hvis anvendelse udvides til ikke-medlemmer, gælder for en periode på mellem 60 dage og 12 måneder.

Artikel 23

Udvidet anvendelse af brancheorganisationernes regler

1. Medlemsstaterne kan gøre visse former for aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, som der er opnået enighed om inden for en brancheorganisation, bindende i et eller flere specifikke områder for andre operatører, som ikke er medlemmer af organisationen, forudsat at:

a) brancheorganisationen omfatter mindst 65 % af hver af mindst to af følgende aktiviteter, produktion, forarbejdning eller omsætning af det pågældende produkt i det foregående år i et eller flere områder af en medlemsstat, og den ansøger de ansvarlige nationale myndigheder herom, samt

b) de regler, hvis anvendelse skal udvides til at gælde for andre operatører, vedrører en eller flere af de foranstaltninger for brancheorganisationer, der er fastsat i artikel 13, litra a)-g), og de ikke er til skade for andre operatører i den pågældende medlemsstat eller i Unionen.

2. De regler, hvis anvendelsesområde udvides, kan højst gøres bindende for tre år, jf. dog artikel 25, stk. 4.

Artikel 24

Ansvar

Hvis reglerne udvides til at omfatte ikke-medlemmer i overensstemmelse med artikel 22 og 23, kan den berørte medlemsstat beslutte, at ikke-medlemmer har pligt til at betale producentorganisationen eller brancheorganisationen den tilsvarende del af alle eller af en del af de udgifter, som medlemmerne har afholdt som følge af anvendelsen af de regler, som er blevet udvidet til at omfatte ikke-medlemmer.

Artikel 25

Kommissionens godkendelse

1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de regler, de i henhold til artikel 22 og 23 har til hensigt at gøre bindende for alle producenter eller operatører i det eller de bestemte områder.

2. Kommissionen vedtager en afgørelse om godkendelse af udvidelsen af de i stk. 1 omhandlede regler, forudsat at:

a) bestemmelserne i artikel 22 og 23 er overholdt

b) de i kapitel V omhandlede konkurrenceregler er overholdt

c) udvidelsen ikke er til skade for den frie samhandel, og

d) opnåelsen af målene i artikel 39 i traktaten ikke bringes i fare.

3. Senest en måned efter modtagelsen af meddelelsen træffer Kommissionen en afgørelse om at godkende udvidelsen af reglerne eller give afslag på ansøgningen om udvidelse og underretter de pågældende medlemsstater herom. Hvis Kommissionen ikke har truffet afgørelse inden for en måned, efter modtagelsen anses udvidelsen af reglerne for at være godkendt af Kommissionen.

4. En godkendt forlængelse af reglerne kan fortsat anvendes efter udløbet af den første periode, herunder ved stiltiende samtykke, uden en direkte fornyelse af godkendelsen, forudsat at den pågældende medlemsstat har underrettet Kommissionen mindst én måned inden udløbet af en sådan første periode om den yderligere anvendelsesperiode, og Kommissionen enten har godkendt en sådan yderligere anvendelse eller ikke modsat sig denne senest én måned efter at være blevet underrettet herom.

Artikel 26

Tilbagetrækning af godkendelse

Kommissionen kan foretage kontrol og kan trække godkendelsen af udvidelsen af reglerne tilbage, hvis den konstaterer, at en eller flere af betingelserne for godkendelse ikke er opfyldt. Kommissionen underretter medlemsstaterne om en sådan tilbagetrækning.

Artikel 27

Gennemførelsesretsakter

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende formatet og procedurerne for den meddelelse, der er omhandlet i artikel 25, stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 43, stk. 2.

AFDELING IV

Planlægning af produktion og afsætning

Artikel 28

Produktions- og afsætningsplaner

1. Producentorganisationerne forelægger som minimum en produktions- og afsætningsplan, for i det mindste de vigtigste arter, som de afsætter, for deres ansvarlige nationale myndigheder til godkendelse. Sådanne produktions- og afsætningsplaner skal tage sigte på at realisere målene i artikel 3 og 7.

2. Produktions- og afsætningsplanen skal indeholde:

- a) et produktionsprogram for fangede eller opdrættede arter
- b) en afsætningsstrategi for at tilpasse udbuddet, både hvad angår mængde, kvalitet og præsentationsmåde, til markedsbegovene og -kravene
- c) foranstaltninger, der træffes af producentorganisationen for at bidrage til målene i artikel 7
- d) særlige forebyggende foranstaltninger til tilpasning af udbuddet af arter, som det sædvanligvis er vanskeligt at afsætte i løbet af året
- e) de sanktioner, der skal anvendes over for medlemmer, som ikke overholder de beslutninger, der er truffet til gennemførelse af den pågældende plan.

3. De ansvarlige nationale myndigheder godkender produktions- og afsætningsplanen. Producentorganisationerne implementerer planen, så snart den er godkendt.

4. Producentorganisationerne har lov til at revidere produktions- og afsætningsplanen og skal i givet fald forelægge den for de ansvarlige nationale myndigheder til godkendelse.

5. Producentorganisationerne udarbejder en årsberetning om deres aktiviteter inden for rammerne af produktions- og afsætningsplanen og forelægger årsberetningen for deres ansvarlige nationale myndigheder til godkendelse.

6. Producentorganisationerne kan modtage finansiel støtte til udarbejdelse og gennemførelse af produktions- og afsætningsplaner i overensstemmelse med en fremtidig EU-retsakt, der fastsætter betingelserne for den finansielle bistand til hav- og fiskeripolitikken i perioden 2014-2020.

7. Medlemsstaterne kontrollerer, at de enkelte producentorganisationer opfylder forpligtelserne i denne artikel. Konstatere det, at disse forpligtelser ikke overholdes, kan anerkendelsen trækkes tilbage.

Artikel 29

Gennemførelsesretsakter

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende:

- a) formatet og strukturen af den produktions- og afsætningsplan, der er omhandlet i artikel 28
- b) procedurene og fristerne for producentorganisationernes forelæggelse og medlemsstaternes godkendelse af den produktions- og afsætningsplan, der er omhandlet i artikel 28.

2. De i stk. 1 omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 43, stk. 2.

AFDELING V

Stabilisering af markederne

Artikel 30

Oplagringsordning

Fiskeriproducentorganisationerne kan modtage finansiel støtte til oplagring af de fiskevarer, der er opført i bilag II, forudsat at:

- a) betingelserne for oplagring, fastsat i en fremtidig EU-retsakt, der fastsætter betingelserne for den finansielle bistand til hav- og fiskeripolitikken i perioden 2014-2020, overholdes
- b) varerne har været bragt i omsætning af fiskeriproducentorganisationerne, men der er ikke fundet en køber, der er villig til at betale den udløsningspris, der er omhandlet i artikel 31
- c) varerne opfylder de fælles handelsnormer, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 33, og er af en sådan kvalitet, at de egner sig til konsum
- d) varerne er stabiliseret eller forarbejdet og oplagret i bassiner eller bure ved frysning, enten om bord på fartøjet eller i faciliteter på land, eller ved saltning, tørring, marinerung, eller i givet fald kogning eller pasteurisering, uanset om de er fileterede, opskårne eller i givet fald hovedskårne
- e) varerne genindføres på et senere tidspunkt fra oplagring på markedet med henblik på konsum
- f) varerne forbliver på lager i mindst fem dage.

Artikel 31

Priser, der udløser oplagringsordningen

1. Før årets begyndelse kan hver enkelt fiskeriproducentorganisation foreslå en pris, der udløser oplagringsordningen i artikel 30 for de fiskevarer, der er anført i bilag II.

2. Udløsningsprisen kan ikke overstige 80 % af den vægtede gennemsnitspris, der er konstateret for den pågældende vare i producentorganisationens aktivitetsområde i de tre år, der går umiddelbart forud for det år, hvor udløsningsprisen fastsættes.

3. Ved fastsættelsen af udløsningsprisen tages der hensyn til følgende:

- a) produktions- og efterspørgselstendenserne
- b) stabiliseringen af markedspriserne
- c) konvergens af markederne
- d) producenternes indkomster
- e) forbrugernes interesser.

4. Medlemsstaterne skal efter gennemgang af forslagene fra de producentorganisationer, der er anerkendt på deres område, fastsætte de udløsningspriser, som producentorganisationerne skal anvende. Disse priser fastsættes på grundlag af kriterierne i stk. 2 og 3. Priserne offentliggøres.

Artikel 32

Gennemførelsesretsakter

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som fastsætter hvilket format medlemsstaterne skal benytte ved offentliggørelsen af de udløsningspriser, der er omhandlet i artikel 31, stk. 4. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 43, stk. 2.

KAPITEL III

FÆLLES HANDELSNORMER

Artikel 33

Fastsættelse af fælles handelsnormer

1. Med forbehold af artikel 47 kan der fastsættes fælles handelsnormer for fiskevarer beregnet til konsum, der er opført i bilag I, uanset deres oprindelse (Unionen eller importeret).

2. De i stk. 1 nævnte handelsnormer kan vedrøre kvaliteten, størrelsen, vægten, emballagen, præsentationsmåden eller mærkningen af produkterne og særlig:

a) mindste handelsstørrelser, idet der tages hensyn til den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning; sådanne mindste handelsstørrelser svarer, hvor det er relevant, til bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser i overensstemmelse med artikel 15, stk. 10, i forordning (EU) nr. .../2013

b) specifikationer for fiskekonserves i overensstemmelse med bevarelseskraav og internationale forpligtelser.

3. Stk. 1 og 2 finder anvendelse uden at det berører:

a) forordning (EF) nr. 178/2002

b) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 af 29. april 2004 om fødevarerhygiene (EUT L 139 af 30.4.2004, s. 1).

c) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 ⁽²⁾

d) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 ⁽³⁾

e) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 ⁽⁴⁾

f) Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 ⁽⁵⁾, samt

g) forordning (EF) nr. 1224/2009.

Artikel 34

Opfyldelse af fælles handelsnormer

1. De varer, der er beregnet til konsum, og som fælles handelsnormer er fastsat for, kan udelukkende gøres tilgængelige på EU-markedet i overensstemmelse med disse normer.

2. Alle landede fiskevarer, herunder dem, der ikke opfylder fælles handelsnormer, må anvendes til andre formål end direkte konsum, herunder til fiskemel, fiskeolie, foder til selskabsdyr, tilsætningsstoffer til levnedsmidler, lægemidler eller kosmetiske midler.

KAPITEL IV

FORBRUGEROPLYSNING

Artikel 35

Obligatoriske oplysninger

1. Med forbehold af forordning (EU) nr. 1169/2011 må fiskevarer og akvakulturprodukter omhandlet i punkt a), b), c) og e) i bilag I til nærværende forordning, som bringes i omsætning i Unionen, uanset deres oprindelse eller afsætningsmetode kun udbydes til salg til den endelige forbruger eller til storkøkkener, hvis de er behørigt mærket med følgende oplysninger:

a) artens handelsbetegnelse og videnskabelige navn

b) produktionsmetoden, navnlig med følgende ord »... fanget...« eller »... fanget i ferskvand ...« eller »opdrættet...«

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer (EUT L 139 af 30.4.2004, s. 55).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 af 29. april 2004 om særlige bestemmelser for tilrettelæggelsen af den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum (EUT L 226 af 25.6.2004, s. 83).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerlovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes (EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om oprettelse af en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999 (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1).

c) navnet på det område, hvor produktet er fanget eller opdrættet, og den fiskeretskabskategori, der er brugt til fangsten, jf. bilag III, første kolonne, til nærværende forordning

d) om produktet er optøet

e) mindste holdbarhedsdato, hvor dette er relevant.

Kravet i litra d) finder ikke anvendelse på:

- a) ingredienser, der findes i det færdige produkt
- b) fødevarer, hvor frysning er et teknologisk nødvendigt led i fremstillingsprocessen
- c) fiskevarer og akvakulturprodukter, der tidligere har været nedfrosset af sundhedssikkerhedsmæssige årsager, jf. bilag III, afsnit VIII, til forordning (EF) nr. 853/2004
- d) fiskevarer og akvakulturprodukter, der er blevet optøet før røgning, saltning, kogning, anbringelse i saltlage eller tørring eller en kombination af en eller flere af disse processer.

2. For ikke-færdigpakkede fiskevarer og akvakulturprodukter kan de obligatoriske oplysninger i stk. 1 ved detailsalg angives ved hjælp af kommercielle oplysninger for eksempel på skilte eller plakater.

3. Når et blandingsprodukt, der består af samme art, men stammer fra forskellige produktionsmetoder, udbydes til salg til den endelige forbruger eller til et storkøkken, skal metoden for hvert parti angives. Når et blandingsprodukt, der består af den samme art, men stammer fra forskellige fangstområder eller produktionslande, udbydes til detailsalg til den endelige forbruger eller til et storkøkken, skal mindst området for det parti, der er mest repræsentativt mængdemæssigt, angives og ledsages af en angivelse af, at produktet også stammer fra andre fangst- eller produktionsområder.

4. Medlemsstaterne kan fritage små mængder af varer og produkter, der sælges direkte fra fiskerfartøjer til forbrugerne, fra kravene omhandlet i stk. 1, hvis værdien ikke overstiger den værdi, der fastsættes i artikel 58, stk. 8, i forordning (EF) nr. 1224/2009.

5. Fiskevarer og akvakulturprodukter og deres emballage, der er mærket før den 13. december 2014, og som ikke opfylder bestemmelserne i denne artikel, kan bringes i omsætning, indtil de pågældende lagre er brugt op.

Artikel 36

Rapport om miljømærkning

Efter høring af medlemsstaterne og interessenterne forelægger Kommissionen senest den 1. januar 2015 Europa-Parlamentet og Rådet en gennemførlighedsrapport om valgmulighederne i forbindelse med en miljømærkningsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter, navnlig om indførelsen af en sådan

ordning som en ordning på EU-plan, og om fastsættelse af mindstekrav for medlemsstaternes anvendelse af et EU-miljømærke.

Artikel 37

Handelsbetegnelse

1. Med henblik på artikel 35, stk. 1, udarbejder og offentliggør medlemsstaterne en liste over de handelsbetegnelser, der er godkendt på deres område, sammen med de videnskabelige navne. Listen skal indeholde følgende oplysninger:

- a) det videnskabelige navn for hver art ifølge FishBase-informationssystemet eller, hvis det er relevant, De Forenede Nationers Fødevarer- og Landbrugsorganisations (FAO's) ASFIS-database
- b) handelsbetegnelsen
 - i) artens navn på den pågældende medlemsstats officielle sprog
 - ii) eventuelt andre lokalt eller regionalt accepterede eller tilladte navne.

2. Enhver fiskeart, som indgår som ingrediens i en anden fødevarer, må betegnes som »fisk«, forudsat at navnet og præsentationsmåden for denne fødevarer ikke henviser til en bestemt art.

3. Eventuelle ændringer af listen over handelsbetegnelser, som er godkendt af en medlemsstat, meddeles straks til Kommissionen, som underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 38

Angivelse af fangst- eller produktionsområde

1. Angivelsen af fangst- eller produktionsområdet i overensstemmelse med artikel 35, stk. 1, litra c), består af følgende oplysninger:

- a) hvis der er tale om fiskevarer fanget på havet, navnet på skrift på underområdet eller afsnittet, der er opført i FAO-området, såvel som navnet på en sådan zone formuleret forståeligt for forbrugerne eller et kort eller piktogram, der viser den pågældende zone, eller, hvis der er tale om fiskevarer fanget i andre farvande end det nordøstlige Atlanterhav (FAO-område 27) og Middelhavet og Sortehavet (FAO-område 37), som en undtagelse fra dette krav navnet på FAO-området
- b) hvis der er tale om fiskevarer fanget i ferskvand, en henvisning til det vandområde i den medlemsstat eller det tredjeland, som varen har oprindelse i

c) hvis der er tale om akvakulturprodukter, en henvisning til den medlemsstat eller det tredjeland, hvor produktet nåede mere end halvdelen af sin endelige vægt eller blev holdt i mere end halvdelen af opdrætsperioden eller, hvis der er tale om skaldyr, hvor den sidste opdræts- eller dyrkningsfase af mindst 6 måneders varighed er foregået.

2. Foruden de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, kan operatørerne angive mere nøjagtige oplysninger om fangst- eller produktionsområdet.

Artikel 39

Supplerende fakultative oplysninger

1. Foruden de obligatoriske oplysninger, der er påkrævet i henhold til artikel 35, kan der på frivillig basis angives følgende oplysninger, forudsat at de angives klart og utvetydigt:

- a) datoen for fangst af fiskevaren eller høst af akvakulturproduktet
- b) datoen for landing af fiskevaren eller oplysninger om den havn, varen er blevet landet i
- c) nærmere oplysninger om fiskeredskabstypen, jf. bilag III, anden kolonne
- d) hvis der er tale om fiskevarer fanget på havet, oplysninger om flagstaten for det fartøj, der har fanget fiskevarerne
- e) miljøoplysninger
- f) oplysninger af etisk og/eller social karakter
- g) oplysninger om produktionsteknik eller -praksis
- h) oplysninger om produktets ernæringsmæssige indhold.

2. En Quick Response kode (QR-kode) kan bruges til at skitsere en del af eller alle de oplysninger, der er omhandlet i artikel 35, stk. 1.

3. Fakultative oplysninger må ikke anføres, så det går ud over den plads, der er til rådighed til obligatoriske oplysninger på mærkningen.

4. Der må ikke angives fakultative oplysninger, som ikke kan verificeres.

KAPITEL V

KONKURRENCEREGLER

Artikel 40

Anvendelse af konkurrencereglerne

Artikel 101-106 i TEUF og gennemførelsesbestemmelserne hertil finder anvendelse på aftaler, vedtagelser og samordnet praksis som omhandlet i artikel 101, stk. 1, og artikel 102 i TEUF, der vedrører produktion eller afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter.

Artikel 41

Undtagelser fra konkurrencereglerne

1. Uanset denne forordnings artikel 40 finder artikel 101, stk. 1, i TEUF ikke anvendelse på de af producentorganisationernes aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, der vedrører produktion eller salg af fiskevarer og akvakulturprodukter eller anvendelsen af fælles oplagringsfaciliteter, behandling eller forarbejdning af fiskevarer og akvakulturprodukter, og som

- a) er nødvendige for realiseringen af målene i artikel 39 i TEUF
- b) ikke indeholder nogen forpligtelse til at holde en bestemt pris
- c) ikke medfører nogen form for opdeling af markederne i Unionen
- d) ikke begrænser konkurrencen og
- e) ikke fjerner konkurrencen for en væsentlig andel af de pågældende varer.

2. Uanset denne forordnings artikel 40 finder artikel 101, stk. 1, i TEUF ikke anvendelse på brancheorganisationernes aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, som

- a) er nødvendige for realiseringen af målene i artikel 39 i TEUF
- b) ikke indeholder nogen forpligtelse til at anvende en bestemt pris
- c) ikke medfører nogen form for opdeling af markederne i Unionen
- d) ikke anvender ulige vilkår for ydelser af samme værdi over for andre handelspartnere, som derved stilles ringere i konkurrencen
- e) ikke fjerner konkurrencen for en væsentlig andel af de pågældende varer og
- f) ikke skaber konkurrencebegrænsninger, der ikke er absolut nødvendige for at nå målene for den fælles fiskeripolitik.

KAPITEL VI

KENDSKAB TIL MARKEDET

Artikel 42

Kendskab til markedet

1. Kommissionen:

- a) indsamler, analyserer og spreder økonomiske oplysninger med henblik på at give aktørerne i hele forsyningskæden viden om og indsigt i EU-markedet for fiskevarer og akvakulturprodukter, idet den tager hensyn til den internationale kontekst

- b) yder praktisk støtte til producentorganisationer og brancheorganisationer med henblik på bedre samordning af oplysninger mellem operatører og forarbejdningsvirksomheder
- c) overvåger regelmæssigt priserne for fiskevarer og akvakulturprodukter på EU-markedet i hele forsyningskæden og analyserer markedstendenserne
- d) udfører ad hoc-markedsundersøgelser og stiller en metode til undersøgelse af prisdannelse til rådighed.

2. For at gennemføre stk. 1 træffer Kommissionen foranstaltninger til at:

- a) lette adgangen til de oplysninger om fiskevarer og akvakulturprodukter, der er indsamlet i henhold til EU-retten
- b) stille markedsoplysninger såsom prisundersøgelser og markedsanalyser og -undersøgelser til rådighed for alle interessenter og den brede offentlighed på en tilgængelig og forståelig måde, med forbehold af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽¹⁾.

3. Medlemsstaterne bidrager til at nå målene i stk. 1.

KAPITEL VII

PROCEDUREMÆSSIGE BESTEMMELSER

Artikel 43

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Det er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

KAPITEL VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 44

Ændring af forordning (EF) nr. 1184/2006

Artikel 1 i forordning (EF) nr. 1184/2006 affattes således:

»Artikel 1

Ved denne forordning fastsættes der regler for anvendelsen af artikel 101-106 og artikel 108, stk. 1 og 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) i forbindelse

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

med produktionen af eller handelen med de produkter, der er anført i bilag I til TEUF undtagen de produkter, som er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) (*) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 af om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter (**).

(*) EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

(**) EUT L ...«.

Artikel 45

Ændringer af forordning (EF) nr. 1224/2009

I forordning (EF) nr. 1224/2009 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 57, stk. 1, tilføjes følgende punktnummer:

»Medlemsstaterne gennemfører kontroller for at sikre efterlevelse. Disse kontroller kan gennemføres i alle afsætningsled samt under transport.«

2) I artikel 58, stk. 5, foretages følgende ændringer:

a) litra g) affattes således:

»g) oplysninger til forbrugerne som omhandlet i artikel 35 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 (*)

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 af om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter (EUT L ...).«

b) litra h) udgår.

Artikel 46

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 104/2000 ophæves. Artikel 4 anvendes dog indtil den 12. december 2014.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag IV.

*Artikel 47***Regler om fastsættelse af fælles handelsnormer**

Reglerne om fastsættelse af fælles handelsnormer, især Rådets forordning (EØF) nr. 2136/89 ⁽¹⁾, Rådets forordning (EØF) nr. 1536/92 ⁽²⁾ og Rådets forordning (EF) nr. 2406/96 ⁽³⁾, og andre regler, der er vedtaget til gennemførelse af fælles handelsnormer, f.eks. Kommissionens forordning (EØF) nr. 3703/85 ⁽⁴⁾, finder fortsat anvendelse.

*Artikel 48***Revision**

Kommissionen forelægger senest den 31. december 2022 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om resultaterne af denne forordnings anvendelse.

*Artikel 49***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2014 med undtagelse af kapitel IV og artikel 45, som anvendes fra den 13. december 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne

...

Formand

På Rådets vegne

...

Formand

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2136/89 af 21. juni 1989 om fælles handelsnormer for sardinkonserves og varebetegnelser for sardinkonserves og sardintypekonserves (EFT L 212 af 22.7.1989, s. 79).

⁽²⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1536/92 af 9. juni 1992 om fælles handelsnormer for tun- og bonitkonserves (EFT L 163 af 17.6.1992, s. 1).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2406/96 af 26. november 1996 om fælles handelsnormer for fiskevarer (EFT L 334 af 23.12.1996, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 3703/85 af 23. december 1985 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser vedrørende de fælles handelsnormer for visse ferske eller kølede fisk (EFT L 351 af 28.12.1985, s. 63).

BILAG I

FISKEVARER OG AKVAKULTURPRODUKTER OMFATTET AF DEN FÆLLES MARKEDSORDNING

KN-kode	Varebeskrivelse
a) 0301	Fisk, levende
0302	Fisk, fersk eller kølet, undtagen filet og andet fiskekød henhørende under pos. 0304
0303	Fisk, frosset, undtagen filet og andet fiskekød henhørende under pos. 0304
0304	Filet og andet fiskekød (også hakket), fersk, kølet eller frosset
b) 0305	Fisk, tørret, saltet eller i saltlage; røget fisk, også kogt før eller under røgningen; mel, pulver og pellets af fisk, egnet til menneskeføde
c) 0306	Krebsdyr, også afskallede, levende, ferske, kølede, frosne, tørrede, saltede eller i saltlage; krebsdyr med skal, kogt i vand eller dampkogte, også kølede, frosne, tørrede, saltede eller i saltlage; mel, pulver og pellets af krebsdyr, egnet til menneskeføde
0307	Bløddyr, også uden skal, levende, ferske, kølede, frosne, tørrede, saltede eller i saltlage; hvirvelløse vanddyr, andre end krebsdyr og bløddyr, levende, ferske, kølede, frosne, tørrede, saltede eller i saltlage; mel, pulver og pellets af hvirvelløse vanddyr, andre end krebsdyr, egnet til menneskeføde
d)	Animalske produkter, ikke andetsteds tariferet; døde dyr af de arter, der er nævnt i kapitel 1 eller 3, uegnede til menneskeføde
	- Andre varer
	-- Af fisk, krebsdyr, bløddyr eller andre hvirvelløse vanddyr; døde dyr af de arter, der er nævnt i kapitel 3
0511 91 10	Fiskeaffald
0511 91 90	--- Andre varer
e) 1212 20 00	- Tang og andre alger
f)	Fedtstoffer og olier udvundet af fisk, samt fraktioner deraf, også raffinerede, men ikke kemisk modificerede
1504 10	- Olier af fiskelever samt fraktioner deraf
1504 20	- Fedtstoffer og olier af fisk samt fraktioner deraf, bortset fra olier af fiskelever
g) 1603 00	Ekstrakter og saft af kød, fisk, krebsdyr, bløddyr eller andre hvirvelløse vanddyr
h) 1604	Fisk, tilberedt eller konserveret; kaviar og kaviarerstatning tilberedt af fiskerogn
i) 1605	Krebsdyr, bløddyr og andre hvirvelløse vanddyr, tilberedte eller konserverede
j)	Pastaprodukter, også kogte eller med fyld (af kød eller andre varer) eller på anden måde tilberedt, f.eks. spaghetti, makaroni, nudler, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni; couscous, også tilberedt
1902 20	- Pastaprodukter med fyld, også kogt eller på anden måde tilberedt:
1902 20 10	-- Med indhold af fisk, krebsdyr, bløddyr eller andre hvirvelløse vanddyr på over 20 vægtprocent

KN-kode	Varebeskrivelse
k) 2301 20 00	Mel, pulver og pellets af kød, slagtebiprodukter, fisk, krebsdyr, bløddyr eller andre hvirvelløse vanddyr, uegnet til menneskeføde; fedtegrever – Mel, pulver og pellets af fisk, krebsdyr, bløddyr eller andre hvirvelløse vanddyr
l) 2309 90 ex 2309 90 10	Tilberedninger, af den art der anvendes som dyrefoder – Andre varer: -- Fiskesolubel

BILAG II

FISKEVARER OMFATTET AF OPLAGRINGSORDNINGEN

KN-kode	Varebeskrivelse
0302 22 00	Rødspætte (<i>Pleuronectes platessa</i>)
ex 0302 29 90	Ising (<i>Limanda limanda</i>)
0302 29 10	Glashvarre (<i>Lepidorhombus</i> arter)
ex 0302 29 90	Skrubbe (<i>Platichthys flesus</i>)
0302 31 10	Hvidtun eller langfinnet tun (<i>Thunnus alalunga</i>)
samt	
0302 31 90	
ex 0302 40	Sild (<i>Clupea harengus</i>)
0302 50 10	Atlantisk torsk (<i>Gadus morhua</i>)
0302 61 10	Sardin (<i>Sardina pilchardus</i>)
ex 0302 61 80	Brisling (<i>Sprattus sprattus</i>)
0302 62 00	Kuller (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)
0302 63 00	Sej (<i>Pollachius virens</i>)
ex 0302 64	Makrel (<i>Scomber scombrus</i> og <i>Scomber japonicus</i>)
0302 65 20	Pighaj og rødhaj (<i>Squalus acanthias</i> og <i>Scyliorhinus</i> arter)
samt	
0302 65 50	
0302 69 31	Rødfisk (<i>Sebastes</i> arter)
samt	
0302 69 33	
0302 69 41	Hvilling (<i>Merlangius merlangus</i>)
0302 69 45	Lange (<i>Molva</i> arter)
0302 69 55	Ansjos (<i>Engraulis</i> arter)
ex 0302 69 68	Kulmule (<i>Merluccius merluccius</i>)
0302 69 81	Havtaske (<i>Lophius</i> arter)
ex 0302 69 99	Guldmakrel (<i>Coryphaena hippurus</i>)
ex 0307 41 10	Tiarret blæksprutte (<i>Sepia officinalis</i> og <i>Rossia macrosoma</i>)
ex 0306 23 10	Hesterejer (<i>Crangon crangon</i>) og dybhavsrejer (<i>Pandalus borealis</i>)
ex 0306 23 31	
ex 0306 23 39	
0302 23 00	Tunge (<i>Solea</i> arter)

KN-kode	Varebeskrivelse
0306 24 30	Taskekrabbe (<i>Cancer pagurus</i>)
0306 29 30	Jomfruhummer (<i>Nephrops norvegicus</i>)
0303 31 10	Hellefisk (<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>)
0303 78 11	Kulmule (<i>Merlucciusarter</i>)
0303 78 12	
0303 78 13	
0303 78 19	
samt	
0303 29 55	
0304 29 56	
0304 29 58	
0303 79 71	Blankesten (<i>Dentex dentex</i> og <i>Pagellusarter</i>)
0303 61 00	Sværdfisk (<i>Xiphias gladius</i>)
0304 21 00	
0304 91 00	
0306 13 40	Rejer af <i>Penaeidaefamilien</i>
0306 13 50	
ex 0306 13 80	
0307 49 18	Blæksprutter af arterne <i>Sepia officinalis</i> , <i>Rossia macrosoma</i> og <i>Sepiola rondeleti</i>
0307 49 01	
0307 49 31	Blæksprutte (<i>Loligoarter</i>)
0307 49 33	
0307 49 35	
samt	
0307 49 38	
0307 49 51	Flyveblæksprutte (<i>Ommastrephes sagittatus</i>)
0307 59 10	Blæksprutte (<i>Octopusarter</i>)
0307 99 11	<i>Illexarter</i>
0303 41 10	Hvidtun eller langfinnet tun (<i>Thunnus alalunga</i>)
0302 32 10	Gulfinnet tun (<i>Thunnus albacares</i>)
0303 42 12	
0303 42 18	
0303 42 42	
0303 42 48	

KN-kode	Varebeskrivelse
0302 33 10	Bugstribet bonit (<i>Euthynnus (Katsuwonus) pelamis</i>)
0303 43 10	
0303 45 10	Blåfinnet tun (<i>Thunnus thynnus</i>)
0302 39 10	Andre arter af slægterne <i>Thunnus</i> og <i>Euthynnus</i>
0302 69 21	
0303 49 30	
0303 79 20	
ex 0302 29 90	Rødtunge (<i>Microstomus kitt</i>)
0302 35 10	Blåfinnet tun (<i>Thunnus thynnus</i>)
samt	
0302 35 90	
ex 0302 69 51	Lubbe (<i>Pollachius pollachius</i>)
0302 69 75	Havbrasen (<i>Bramaarter</i>)
ex 0302 69 82	Blåhvilling (<i>Micromesistius poutassou</i>)
ex 0302 69 99	Skægtorsk (<i>Trisopterus luscus</i>) og glyse (<i>Trisopterus minutus</i>)
ex 0302 69 99	Okseøjefisk (<i>Boops boops</i>)
ex 0302 69 99	Picarel (<i>Spicara smaris</i>)
ex 0302 69 99	Havål (<i>Conger conger</i>)
ex 0302 69 99	Knurhane (<i>Triglaarter</i>)
ex 0302 69 91	Hestemakrel (<i>Trachurusarter</i>)
ex 0302 69 99	
ex 0302 69 99	Multe (<i>Mugilarter</i>)
ex 0302 69 99	Rokke (<i>Rajaarter</i>)
samt	
ex 0304 19 99	
ex 0302 69 99	Strømpebåndsfisk (<i>Lepidopus caudatus</i> og <i>Aphanobus carbo</i>)
ex 0307 21 00	Kæmpekammusling (<i>Pecten maximus</i>)
ex 0307 91 00	Konk (<i>Buccinum undatum</i>)
ex 0302 69 99	Gulstribet mulle eller rød mulle (<i>Mullus surmeletus</i> , <i>Mullus barbatus</i>)
ex 0302 69 99	Almindelig havrude (<i>Spondyliosoma cantharus</i>)

BILAG III

OPLYSNINGER OM FISKEREDSKABER

Obligatoriske oplysninger om fiskeredskabskategori	Nærmere oplysninger om redskaber og koder i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 26/2004 ⁽¹⁾ og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011 ⁽²⁾	
Vod	Landvod	SB
	Snurrevod	SDN
	Skotsk snurrevod (flyshootervod)	SSC
	Vod trukket af to fartøjer (flyshootervod)	SPR
Trawl	Bomtrawl	TBB
	Skovlbundtrawl	OTB
	Parbundtrawl	PTB
	Skovlflydetrawl	OTM
	Parflydetrawl	PTM
	Dobbeltskovltrawl	OTT
Garn og lignende net	Bundsat garn	GNS
	Drivgarn	GND
	Omkredsende garn	GNC
	Toggergarn	GTR
	Kombineret garn og toggergarn	GTN
Indespærringsnoter og løftenet	Not	PS
	Uden snurpewire (lampara)	LA
	Synkenot	LNB
	Faststående løftenet	LNS
Kroge og liner	Håndliner og stangliner (håndbetjente)	LHP
	Håndliner og stangliner (mekaniske)	LHM
	Langliner til bundfiskeri	LLS
	Flydeliner	LLD
	Dørgeliner	LTL
Skrabere	Skrabere	DRB
	Håndbetjente skrabere brugt om bord på fartøjer	DRH
	Motoriserede skrabere, herunder sugeskrabere	HMD
Tejner (ruser)	Tejner og ruser	FPO

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 26/2004 af 30. december 2003 om et EF-fiskerflåderegister (EUT L 5 af 9.1.2004, s. 25).

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011 af 8. april 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik (EUT L 112 af 30.4.2011, s. 1).

BILAG IV

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EF) nr. 104/2000	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 1-5
Artikel 2, 3	Artikel 33 og 34
Artikel 4	Artikel 35-39
Artikel 5, stk. 1	Artikel 6, 7 og 8,
Artikel 5, stk. 2, 3 og 4, og artikel 6	Artikel 14 og 18-21
Artikel 7	Artikel 22 og 24-27
Artikel 8	—
Artikel 9-12	Artikel 28 og 29
Artikel 13	Artikel 11, 12, 13, 16, 18, 20 og 21
Artikel 14	Artikel 41, stk. 2
Artikel 15	Artikel 23
Artikel 16	Artikel 24-27
Artikel 17-27	Artikel 30, 31 og 32
Artikel 33	—
Artikel 34	Artikel 20, stk. 2, artikel 21 og 32
Artikel 35	—
Artikel 36	—
Artikel 37	Artikel 43
Artikel 38 og 39	Artikel 43
Artikel 40	—
Artikel 41	Artikel 48
Artikel 42	Artikel 44, 45 og 46
Artikel 43	Artikel 49
—	Artikel 40
—	Artikel 41, stk. 1
—	Artikel 42

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

Europa-Kommissionen forelagde den 13. juli 2011 Rådet sit forslag om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter (»den fælles markedsordning«) ⁽¹⁾.

Efter en orienterende debat den 19. marts 2012 nåede Rådet for Landbrug og Fiskeri i juni 2012 frem til en generel indstilling ⁽²⁾.

Europa-Parlamentet vedtog den 12. september 2012 sin førstebehandlingsholdning ⁽³⁾.

Efter afstemningen i Europa-Parlamentet fandt der forhandlinger sted mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen med henblik på at nå til enighed om forslaget. Der blev opnået enighed den 4. juni 2013, og enigheden blev efterfølgende godkendt af De Faste Repræsentanters Komité den 14. juni 2013, af Europa-Parlamentets Fiskeriudvalg den 18. juni 2013 og af Rådet den 15. juli 2013.

Under hensyntagen til ovenstående enighed og efter jurist-lingvisternes gennemgang af teksten opfordres Rådet for Landbrug og Fiskeri til på samlingen den 17. oktober 2013 at vedtage Rådets førstebehandlingsholdning i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure som fastlagt i artikel 294 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

Rådet har under arbejdet taget hensyn til udtalelserne fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, vedtaget hhv. den 28. marts 2012 og den 4. maj 2012 ⁽⁴⁾.

II. FORMÅL

Forslaget tager sigte på at afløse Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 af 17. december 1999 ⁽⁵⁾, der fastlægger retsgrundlaget for den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter (»den fælles markedsordning«). Forslaget om den fælles markedsordning indgår i reformpakken om den fælles fiskeripolitik og er udformet således, at det bidrager til at nå målene i den foreslåede nye forordning om den fælles fiskeripolitik ⁽⁶⁾.

Forslaget har følgende mål:

- forenkling af retlige procedurer og indberetningsforpligtelser
- styrkelse af brancheorganisationernes rolle
- nedsættelse af markedsstøtten (ophør af tilbagetagelsesprisordningen og udfasning af oplagringsstøtten) og
- bedre oplysning af forbrugerne.

III. ANALYSE AF RÅDETS FØRSTEBEHANDLINGSHOLDNING

A) Generelle bemærkninger

Med udgangspunkt i Kommissionens forslag har Europa-Parlamentet og Rådet ført forhandlinger med henblik på at indgå en aftale på tidspunktet for Rådets førstebehandlingsholdning. Teksten i Rådets holdning afspejler til fulde det kompromis, de to medlovgivere er nået frem til.

B) Centrale elementer

Den kompromistekst, der er afspejlet i Rådets førstebehandlingsholdning, indeholder følgende centrale elementer:

⁽¹⁾ Dok. 12516/11 PECHE 188 CODEC 1167.

⁽²⁾ Dok. 10415/12 PECHE 192 CODEC 1445.

⁽³⁾ Dok. 13616/12 CODEC 2093 PECHE 334 PE 390.

⁽⁴⁾ EUT C 181 af 21.6.2012, s. 183, og EUT C 225 af 27.7.2012, s. 20.

⁽⁵⁾ EFT L 17 af 21.1.2000, s. 22.

⁽⁶⁾ Dok. 12514/11 PECHE 187 CODEC 1166.

a) *Generelle bestemmelser*

Både Europa-Parlamentet og Rådet bemærkede, at Kommissionens forslag manglede en henvisning til den eksterne dimension. Efter Kommissionens opfattelse var dette ikke nødvendigt, eftersom den eksterne politik behandles i en særskilt forordning på et andet retsgrundlag. Det endelige kompromis omfatter henvisninger til de forordninger, der skal supplere den fælles markedsordning for så vidt angår eksterne aspekter.

På Rådets anmodning blev definitionerne for »detailsalg« og »færdigpakkede fiskevarer og akvakulturprodukter« tilføjet listen over definitioner i artikel 5, og der blev lavet henvisninger til definitioner fra den fælles fiskeripolitik og andre forordninger, der også finder anvendelse i denne sammenhæng.

b) *Producentorganisationer*

Af forenklingshensyn støttede Europa-Parlamentet Rådets forslag til omstrukturering af afdelingen vedrørende oprettelse, mål og foranstaltninger, hvilket resulterede i udeladelsen af artikel 9-11. Som følge heraf udgik Europa-Parlamentets ændringsforslag nr. 38-68, eftersom disse i vid udstrækning var indeholdt i Rådets struktur.

Mål og foranstaltninger: Europa-Parlamentet og Rådet nåede til enighed om ændringer, der udvider og i detaljer redegør for producentorganisationers målsætninger i forhold til Kommissionens forslag. Således blev bl.a. følgende elementer vedrørende fiskeriproducentorganisationer indarbejdet: fremme af bæredygtigt fiskeri, overholdelse af miljøretten under iagttagelse af socialpolitikken, håndtering af uønskede fangster, sporbarhed og bidrag til bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri. Der blev tilføjet tilsvarende ændringer i afdelingen vedrørende »foranstaltninger«.

Anerkendelse: på Rådets anmodning blev der tilføjet detaljerede regler vedrørende producent- og brancheorganisationers funktion.

Produktions- og afsætningsplaner: vigtige anmodninger fra Rådet blev godkendt: for det første er indholdet af produktions- og afsætningsplaner blevet specificeret i artikel 28, stk. 2, for det andet er forslaget om at tillægge Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, udeladt, og endelig skal Kommissionen vedtage ændringer i produktions- og afsætningsplanernes format og struktur ved gennemførelsesretsakter.

Oplagringsordning: Kommissionens foreslåede oplagringsordning, hvis formål var at erstatte hele systemet med tilbagetagelsespriser og interventioner, forblev stort set uændret. Det viste sig at være et effektivt kompromis mellem dem, der støttede en udvikling af det nuværende system, og andre, der ønskede en fuldstændig afskaffelse af offentlig intervention.

Kollektiv fond: På Rådets anmodning blev forslagens regler om producentorganisationers kollektive fonde udeladt, eftersom det blev vurderet, at de ikke tilfører nogen merværdi.

c) *Handelsnormer*

Som foreslået af Rådet kan handelsnormer vedrøre kvaliteten, størrelsen eller vægten, emballagen, præsentationsmåden og mærkningen af produkterne og særlig mindste handelsstørrelser i overensstemmelse med mindstereferencestørrelser, hvor det er relevant. Landede fiskevarer der ikke opfylder handelsnormerne må anvendes til andre formål end konsum (dette med henblik på at undgå et marked for »uønskede fangster« såsom ungfisk).

På Rådets anmodning er forslaget om at tillægge Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, udeladt.

d) *Forbrugeroplysning*

Artikel 35 (obligatoriske oplysninger) viste sig at være et af de sværeste spørgsmål i forhandlingerne. Særligt medtagelsen af dato for *fangst eller dato for landing og anvendte fiskeredskaber* var meget omdiskuterede emner.

— Dato for landing: Europa-Parlamentet støttede medtagelsen af datoen for landing blandt de obligatoriske oplysninger i modsætning til Kommissionens forslag om datoen for fangst. I modsætning til disse synspunkter mente Rådet ikke, at hverken dato for fangst eller landing i de fleste tilfælde tilførte nok merværdi (mens de til gengæld øgede den administrative byrde). I visse tilfælde kunne det endda være misvisende, hvis forbrugeren helt naturligt forbandt en bedre produktkvalitet med en nyere dato. Rådet accepterede endelig at medtage mindst holdbarhedsdato, mens datoen for fangst stadig ville kunne medtages blandt de fakultative oplysninger i artikel 39.

— Redskabskategori: ud over en mere detaljeret beskrivelse af området, hvor produktet er fanget eller opdrættet, hvilket blev godkendt af Rådet, ønskede Parlamentet at medtage hvilken redskabskategori, der er brugt til fangsten. Oprindeligt var Rådet imod dette initiativ, som ville kunne resultere i en stigmatisering af visse fisketeknikker. Som et kompromis blev begge parter enige om at medtage en forenklet liste over syv redskabsgrupper, jf. bilag III (der kan gives flere oplysninger om redskaber som fakultative oplysninger; se nedenfor).

Miljømærkning (artikel 36): Europa-Parlamentet og Rådet blev enige om, at Kommissionen inden den 1. januar 2015 skal forelægge en gennemførlighedsrapport om valgmulighederne i forbindelse med en miljømærkningsordning og om fastsættelse af mindstekrav.

Yderligere fakultative oplysninger (artikel 39) kan blandt andet omfatte *dato for fangst, dato for landing eller den havn, varen er blevet landet i, nærmere oplysninger om fiskeredskabstypen eller flagstaten* for det fartøj, der har fanget fiskevarerne.

Det vil være muligt at benytte en Quick Response-kode (QR-koder) til at beskrive de obligatoriske oplysninger i artikel 35, stk. 1.

Fakultative oplysninger må ikke anføres, så det går ud over den plads, der er til rådighed til obligatoriske oplysninger, og der må ikke angives fakultative oplysninger, som ikke kan verificeres.

Delegerede retsakter: Forslaget om at tillægge Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter er udeladt.

e) *Proceduremæssige bestemmelser og afsluttende bestemmelser*

Ændringer til kontrolforordningen: på Rådets anmodning ændres forordning (EF) nr. 1224/2009 for at fastlægge, at medlemsstaterne skal gennemføre kontroller for at sikre efterlevelse og for at tilpasse bestemmelserne vedrørende oplysninger til forbrugerne.

Regler om fastsættelse af fælles handelsnormer (artikel 47): de nuværende handelsnormer for visse produkter finder fortsat anvendelse.

IV. KONKLUSION

Rådets førstebehandlingsholdning afspejler fuldt ud det kompromis, som der blev opnået enighed om i forhandlingerne mellem Rådet og Europa-Parlamentet med støtte fra Kommissionen. Kompromiset bekræftes ved skrivelse fra formanden for Europa-Parlamentets Fiskeriudvalg (PECH) til formanden for De Faste Repræsentanternes Komité (den 25. juni 2013). I denne skrivelse anfører formanden for PECH, at han vil henstille til medlemmerne af PECH og efterfølgende til plenarforsamlingen, at de accepterer Rådets førstebehandlingsholdning uden ændringer ved Parlamentets andenbehandling, idet de to institutioners jurist-lingvister dog skal gennemgå teksten. Med vedtagelsen af forordningen om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter har Den Europæiske Union leveret en væsentlig byggesten til oprettelsen af den nye fælles fiskeripolitik.

ERKLÆRING FRA EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET OM KONTROLREGLER PÅ OMRÅDET VARERS SPORBARHED OG FORBRUGEROPLYSNING

Til opfølgning af reformen af forordningen om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter opfordrer Europa-Parlamentet og Rådet Kommissionen til at forelægge dem et forslag om ændring af kontrolforordningen (forordning (EF) nr. 1224/2009). En sådan ændring bør tage hensyn til, at det er nødvendigt at regulere angivelsen af oplysninger om redskabskategori for så vidt angår varer, der stammer fra fangst af vildtlevende fisk.

Europa-Parlamentet og Rådet opfordrer også Kommissionen til rettidigt at vedtage de nødvendige ændringer til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011 for så vidt angår obligatoriske oplysninger til forbrugerne for at tage hensyn til bestemmelserne i nærværende forordning, kontrolforordningen som ændret og forordning (EU) nr. 1169/2011 om fødevareinformation til forbrugerne.

ERKLÆRINGER FRA KOMMISSIONEN

Ad Artikel 35

stk. 1, litra e)

Kommissionen *kan ikke tilslutte sig* den ændring, jurist-lingvisterne har foretaget i artikel 42, stk. 1, litra e), i den tekst, der er resultatet af den politiske enighed på det uformelle triløgmøde den 8. maj 2013 om Kommissionens forslag til forordning om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter (ny artikel 35, stk. 1, litra e), i dokument 12005/13).

Kommissionen er af den opfattelse, at behørig mærkning som aftalt under den uformelle triløg den 8. maj 2013 bør omfatte sidste holdbarhedsdato uden yderligere oplysninger for alle fiskevarer og akvakulturprodukter, der er omhandlet i artikel 42, stk. 1, (ny artikel 35, stk. 1, i dokument 12005/13), og som udbydes til salg til den endelige forbruger. En tilføjelse af sætningsleddet »hvor dette er relevant« i slutningen af artikel 42, stk. 1, (ny artikel 35, stk. 1, i dokument 12005/13) vil skabe retsikkerhed og bringe målet om at forbedre gennemsigtigheden for forbrugerne i fare.

Ad Artikel 35

Kommissionen beklager, at den opnåede enighed mellem medlovgiverne har fjernet forpligtelsen i Kommissionens forslag til at angive »fangstdatoen« og »høstdatoen« for henholdsvis fiskevarer og akvakulturprodukter. Kommissionen mener, at disse datoer giver væsentlige oplysninger til forbrugerne. Angivelsen af datoerne for fangst og høst gavner klart Unionens ikkeindustrielle fiskere og dambrugere og fremmer korte distributionskanaler for fiskevarer og akvakulturprodukter.

Kommissionen beklager også, at medlovgiverne har fjernet anvendelsen af visse krav til mærkning af konserverede og tilberedte produkter, nemlig handelsnavn, produktionsmetode og oprindelse, fra Kommissionens forslag. Kommissionen er af den opfattelse, at disse krav imødekommer offentlighedens voksende efterspørgsel efter oplysninger om indholdet af konserverede og tilberedte produkter. De er også et væsentligt element med hensyn til troværdigheden og værdien af EU's produktion.

Kommissionen vil gerne gentage, at ovennævnte forbedringer af mærkningen foreslået af Kommissionen ikke vil pålægge fiskerisektoren en uforholdsmæssig stor byrde, da de bygger på de eksisterende krav om sporbarhed.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsfor skrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA